

IJA # 2424

תקון התורה

Tiḳun ha-Torah

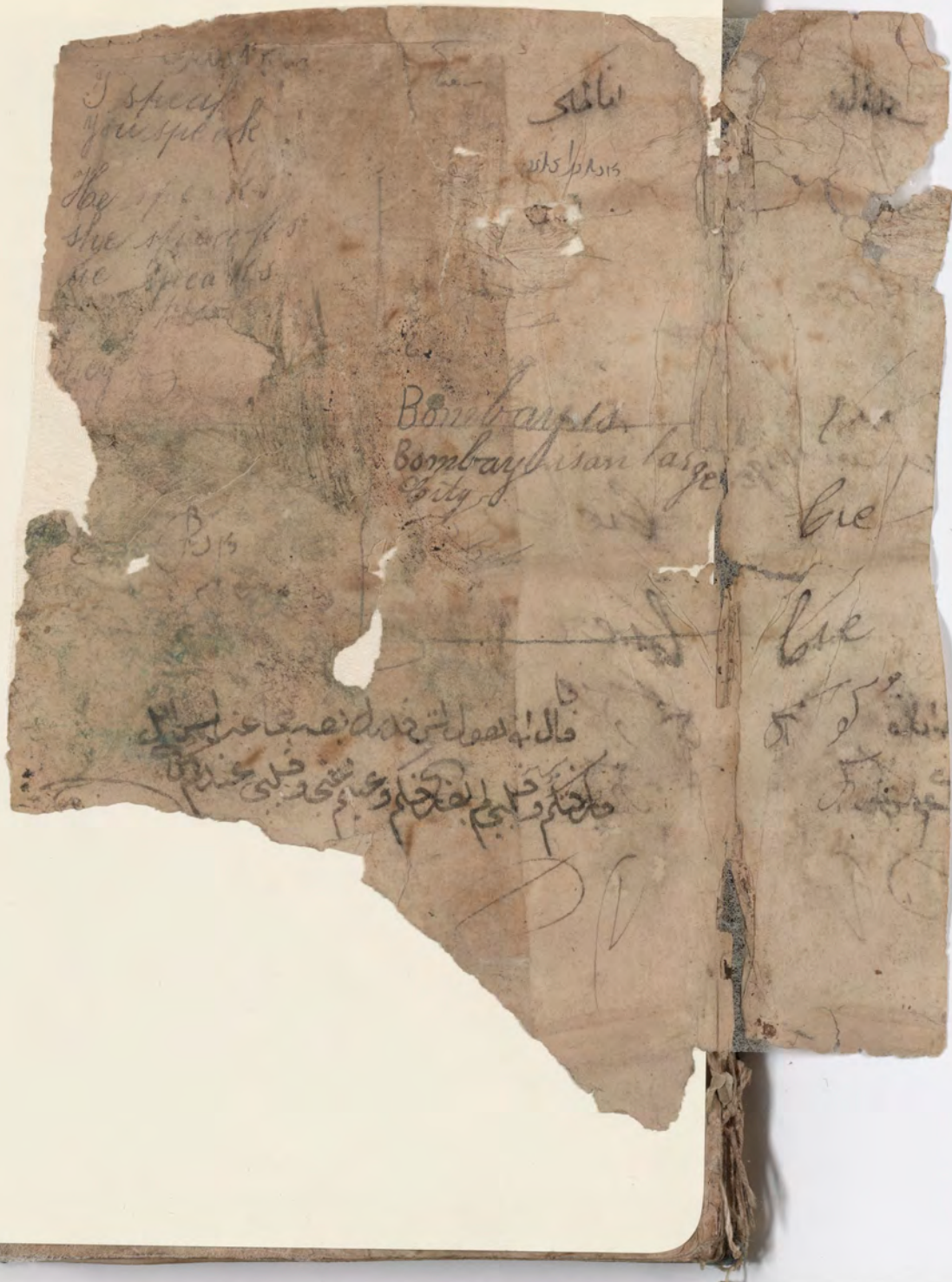
Lemberg, 5611 (1850 or 1851)

I speak
you speak
She speaks
she speaks
he speaks

Bomb
Bomb
Bomb

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ

visible fragment from bookbinding

תקון התורה

לשנת

תש"א

וסדר

קריאת הפרשיות וסיומן

מהמועדים ומכל השנה

והוא מחוקק מבפנים ומניקה מטעות ומחסרון אשר
נפלו בהם מלפנים ונדפס מחדש ע"י תקון סופרים
יוסף עמיאש הנדפס באמשטרדם והוספנו עליו עתה
גם מגלת אסתר שלא היתה בראשונים לתועלת
הקוראים

ועתה נוסף בו דבר חדש הלא הוא סיני קריאת שני
לחמישי

פ"ק

תרי"א

שנת

visible fragment from bookbinding قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد

לוח הקביעות על מ' שנים רצופות

תרי"ב פ' זח"ח תר"ג מ' גכ"ז תר"ד פ' זש"ה
 תרמ"ז פ' זש"ג תר"ח מ' התי"ח תר"ט פ' גכ"ה
 תר"י פ' זש"ג תר"י"ט מ' הטי"ג תר"ך פ' הכ"ז

האות פ' מורה אשר שנה זאת פשוטה האות מ' מורה אשר שנה
 זאת מעוברת האות הא' הוא סימן על יום א' של ראש
 השנה האות הב' מורה על חדשי מרחשון וכסלו אם הם חסרים
 שניהם רק ב"ט ימים או כסדרן מרחשון ב"ט ימים כסלו שלשים יום
 או שלמים שניהם ל' יום כמו אצל שנת תר"ד כתוב פ' ב"ש"ה הפ' מורה
 כי השנה הזאת פשוטה הב' מורה שיום א' של רה"ש הוא ביום ב' הש'
 מורה כי מרחשון וכסלו שלמי' הה' מורה שיום א' של פסח הוא
 ביום ה' :

ענין הפרשיות חבורן והפרדתן בידיעת סימן השנה בשנים הפשוטות

- בחה כולן מ' רות חוץ מחקת ובלק :
- בשה כולן מחוברות :
- גכה כולן מחוברות :
- הכז כולן מחוברות חוץ מחקת ובלק נצבים וילך :
- השא כולן מחוברות חוץ מויקהל ופקודי חקת ובלק נצבים וילך :
- זחא כולן מחוברות חוץ מחקת ובלק נצבים וילך :
- זשג כולן מחוברות חוץ מחקת ובלק :
- בשנים המעוברות
- בחה כולן נפרדות חוץ מחקת ובלק מטות ומסעי נצבים וילך :
- בשו כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי :
- גכז כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי :
- דהא כולן נפרדות :
- השג כולן נפרדות חוץ מנצבים וילך :
- זחג כולן נפרדות חוץ ממטות ומסעי נצבים וילך :
- זשה כולן נפרדות חוץ מחקת ובלק מטות ומסעי נצבים וילך :

בצד שמאלי כתוב ענין ההפסקות דע קורא אהוב כי יום ב' של ראש
 חודש אדר ושנה מעוברת יום ב' של ר"ח אדר שני איננו חל רק
 ביום ב' או ד' ו' לא בזולתם כלל ההפסקות הוא כן אם חל יום ב'
 של ר"ח אדר ובשנה מעוברת יום ב' של ר"ח אדר שני ביום ב' או חלה
 ההפסקה בו לירח אדר או אדר ב' הסי' ב"ז אם חל ביום ד' חלה
 ההפסקה בדי' ב"ז הסי' ד"ד אם חל ביום ו' מפסיקים בשתי שבתות ב'
 בו י' בו הסי' ובי"ז אם חל ביום שבת חלה ההפסקה ב"ו בו הסי' זט"ו :

בראשית א

א

בראשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה
 תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
 המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב
 ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קו א לילה
 ויהי ערב ויהי בקר יום אחד : פ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
 ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר
 מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע
 שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני : פ ויאמר אלהים יקוו המים בתחת
 השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ
 ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים תדשא הארץ
 דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינן אשר זרעו בו על הארץ ויהי
 כן : ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינן ועץ עשה פרי אשר זרעו
 בו למינן וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי : פ
 (ענין) ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין
 הלילה והיו לאחת ולמועדים ולימים ושנים : והיו למארת ברקיע
 השמים להאיר על הארץ ויהי כן : ויעש אלהים את שני המארת
 הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת
 הלילה ואת הכוכבים : ויהי אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
 הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך ויהי ערב
 ויהי בקר יום רביעי : פ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
 ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את התנינן
 הגדלים את כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינן ואת כל עוף
 כנף למינן וירא אלהים כי טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
 ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בקר יום
 חמישי : פ ויאמר אלהים הוצא הארץ נפש חיה למינן כבהה ורמש
 וחיתו ארץ למינן ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ למינן ואת
 כבהה למינן ואת כל רמש האדמה למינן וירא אלהים כי טוב : ויאמר
 אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בגנת הים ויעוף השמים
 וכבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ : ויברא אלהים את
 האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך
 אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו וכלאו את הארץ וכבשה ורדו
 בגנת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ : ויאמר אלהים
 הנה נתתי לכם את כל עשב זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ
 אשר בו פרי עץ זרע לכם יהיה לאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף
 השמים ולכל רמש על הארץ אשר נפש חיה אתם כל ירק עשב לאכלה
 ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי
 בקר יום הששי : פ (ב) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל
 אלהים ביום השביעי כל אבתו אשר עשה וישבת ביום השביעי כיכל
 מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו
 שבת ככל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : פ (שלישי) אלה
 תולדות השמים והארץ : כהכראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים :
 וכל שיה השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא הומו

יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה : ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה : וייער יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח נאפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה : וישע יהוה אלהים נן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר : ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עין נחמד למראה טוב למאכל ועין החיים בתוך הגן ועין הדעת טוב ורע : ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים : שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזחב : והב הארץ ההוא טוב שם הנדלה ואבן השהם : ושם הנהר השני גיהון הוא הסובב את כל ארץ כוש : ושם הנהר השלישי הרקל הוא החלק קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת : ויקח יהוה אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה : ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עין הגן אכל תאכל : ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו כות המות : ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו : ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו : (רביעי) ויקרא האדם שמות לכל הבחמה ולעוף השמים וכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו : ויפל יהוה אלהים הטרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר כשר תחתנה : ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם : ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת : על כן יעזב איש את אביו ואת אמו וירבק באשתו והיו לבשר אחד : והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו : (ג) והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עין הגן : ותאמר האשה אל הנחש מפרי עין הגן נאכל : ומפרי העין אשר בתוך הגן אכר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמותו : ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמותו : כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקדו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע : והרא האשה כי טוב העין למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונהמד העין להשכיל והקח מפריו ותאכל ותחן גם לאישה עמה ויאכל : ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירכס הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו לחם הגרת : וישמעו את קול יהוה אלהים כותהלך כגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בהוך עין הגן : ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה : ויאמר את קלך שמעתני בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא : ויאמר מי הניד לך כי עירם אהה המן העין אשר צויהו לבלתי אכל ממנו אכלת : ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העין ואכל : ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל : ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארווי אתה מכל הבחמה ומכל חית השדה על נהנדך חלק ועפר תאכל כל ימי חייך : ואיכה אשית בינד ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואזנה תשופנו עקב : ס אל האשה אמר הרבכה ארבעה עצבונך והנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך : ס ולאדם אמר כי ששעת קלול איתך ותאכל מן העין אשר צויתך לאמר

לאמר לא תאכל ממנו ארוהה האדמה בעמורך בעצבונך תאכלנה כל ימי חייך : וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה : כזעת אפיד תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי נכמנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב : ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא חיתה אם כל חי : ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם : פ (תמישי) ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו לקח גם מעין החיים ואכל וחי לעלם : וישלחתו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם : ויגרש את האדם וישכן בקדם לגן עדן את הכרנים ואת להט המרכ המתהפכת לשמר את דרך עין החיים : ס (ד) והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה : והספך ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה : ויהי מקץ ימים ויבא קין כפרי האדמה מנחה ליהוה : והבל הביא גם הוא מכבדות צאנו ומחלבהו ישע יהוה א הבל א מנחתו : א קין א מנחתו לא שעת ויחר לקין מאד ויפלו פניו : ויאמר יהוה א קין למה הרח לדולמה נפלו פניך : הלווא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח הטאת רבץ א לך תשוקתו ואתה תמשל בו : ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי כחיותם כשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגו : ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי : ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה : ועתה ארוה אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך כידך : ויתעבד את האדמה לא תספך תת כחה לך נע ונר תהיה בארץ : ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשווא : הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה וכפניך אסתר והייתי נע ונר בארץ והיה כל מצאי יורגני : ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הנות אתו כל מצאו : ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן : וידע קין את אשתו ותהר ותלד את הנוד ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשכ בני הנוד : ויולד לחנוך את עירר ועירר ילד את מהויא ומהויא ילד את מתושל ומתושל ילד את למך : (ששי) ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה וישם השנית צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה : ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב : וצלה גם הוא ולדה את הובל קין לטש כל הרש נחשת וברזל ואחות הובל קין נעמה : ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי : כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה : וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין : ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוהל לקרא בשם יהוה : ס (ה) זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו : זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הכראם : ויהי אדם שלשים ומאת שנה ויולד כדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת : ויהיו ימי אדם אהרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת : ס ויהי שת חמש שנים וזמאת שנה ויולד את אנוש : ויהי שת אהרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי שת שתיים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת : ס

ויהי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן : ויהי אנוש אחרי הולידו את קינן
 חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בניו ובנות : ויהיו כל ימי אנוש
 חמש שנים ותשע מאות שנה וימת : ס ויהי קינן שבעים שנה ויולד את
 מהללאל : ויהי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות
 שנה ויולד בניו ובנות : ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
 וימת : ס ויהי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד :
 ויהי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד
 בניו ובנות : ויהיו כל ימי מהללאל חמשים ותשעים שנה ושמונה מאות שנה
 וימת : ס ויהי ירד שתים וששים שנה ובמות שנה ויולד את הנוך : ויהי
 ירד אחרי הולידו את הנוך שמונה מאות שנה ויולד בניו ובנות : ויהיו כל
 ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת : ס ויהי הנוך חמש
 וששים שנה ויולד את מתושלח : ויתהלך הנוך את האלהים אחרי
 הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בניו ובנות : ויהי
 כל ימי הנוך חמש וששים שנה ושלוש מאות שנה : ויתהלך הנוך את האלהים
 ואינו בני לקח אתו אלהים : (שביעי) ס ויהי מתושלח שבע ושמונים
 שנה ובמות שנה ויולד את למך : ויהי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים
 ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בניו ובנות : ויהיו כל ימי מתושלח
 תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת : ס ויהי למך שתים ושמונים
 שנה ובמות שנה ויולד בן : ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו
 ונעצבון ירינו מן האדמה אשר אררה יהוה : ויהי למך אחרי הולידו את נח
 חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בניו ובנות : ויהי כל ימי למך
 שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת : ס ויהי נח בן חמש מאות שנה
 ויולד נח את שם את חם ואת יפת : (י) ויהי כי החלה האדם לרוב על פני
 האדמה ובנות ילדו להם : ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה
 ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו : ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם
 בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה : הנפלים היו בארץ כימים
 ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה
 הגברים אשר מעולם אנשי השם : פ (מפסטר) נרא יהוה כי רבה רעת האדם
 בארץ וכל צד מחשבת לבו רק רע כל היום : וינחם יהוה כי עשה את האדם
 בארץ ויתעצב אל לבו : ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני
 האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נתמתי כי עשיתם :
 ונח מצא חן בעיני יהוה :

פ פ פ

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים
 התהלך נח : ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת :
 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס : וירא אלהים את הארץ
 והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ : ס ויאמר אלהים לנח
 קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ
 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
 בכפר : וזה אשר תעשה אתה עלש מאות אמה ארך התבה המשים אמה
 רחבה ושלשים אמה קומתה : צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה כלמעלה
 ופתח

ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה : ואני הנני מכיא
 את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח היים כתחת השמים
 כל אשר בארץ יגוע : והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
 ואשתך ונשי בניך אתך : ומכל החי מכל בשר שנים ככל הביא אל התבה
 להחית אתך זכר ונקבה יהיו : מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה ככל
 רמש האדמה למינהו שנים ככל יבאו אליך להחיות : ואתה קח לך בכל
 מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה : ויעש נח ככל אשר
 צוה אהו אלהים בן עשה : (י) ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביהך אל
 התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני כדור הזה : מכל הבהמה המהורה תקח
 לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש
 ואשתו : גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל
 הארץ : כי לימים עוד שבעה אנכי ככסיר על הארץ ארבעים יום וארבעים
 לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי כעל פני האדמה : ויעש נח ככל
 אשר צוהו יהוה : ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ :
 ויבא נח וכל בניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה בפני מי המבול : מן הבהמה
 המהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על
 האדמה : שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים
 את נח : והיו לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ : בשנת שש
 מאות שנה לחיי נח בחדש השני שבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו
 כל מעינות התהום רבה וארבת : השמים נפתחו : והיה הגשם על הארץ
 ארבעים יום וארבעים לילה : בעצם היום הזה בא נח וכל ורם ויפת בני נח
 ואשתו נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה : הבה וכל הדיה לבניה וכל
 הבהמה למינה וכל הרמש על הארץ למינהו וכל העוף לכיניהו כל צפור כל
 כנף : ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח
 חיים : והכאים זכר ונקבה מכל בשר כאו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
 בעדו : (שלישי) ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו
 את התבה והרם מעל הארץ : ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך
 התבה על פני המים : והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל
 ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים : הכיש עשרה אמה כלמעלה גברו
 המים ויכסו ההרים : ויגוע כל בשר הרבש על הארץ בעוף ובבהמה
 ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם : כל אשר נשבת רוח
 היים באפיו מכל אשר בחרבה כחו : וימח את כל היקום אשר על פני
 האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך
 נח ואשר אתו בתבה : ויגברו המים על הארץ דכשים ובמת יום : (ח)
 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
 אלהים רוח על הארץ וישכו המים : ויסכרו מעינת התהום וארבת השמים
 ויכלא הגשם מן השמים : וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחכרו המים
 מקצה חמשים ומאת יום : ותנה התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום
 לחדש על הרי אררט : והמים היו הלוך וחכרו עד החדש העשירי בעשירי
 באחד לחדש נראו ראשי ההרים : ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את דלוג
 התבה אשר עשה : וישלח את הערוב ויצא ושוב עד יבשה הניב נעל
 הארץ : וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה : ולא
 מצאה

מצאה היונה כינה לקף גולה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
 וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה : ויחל עוד שבעת ימים אחרים
 ויסקף עלה את היונה מן התבה : ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית
 טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ : ויחל עוד שבעת ימים אחרים
 וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד : והי באחת ושש מאות שנה
 בראשון באחד להדש הרבו המים מעל הארץ ויכר נח את מכה התבה וירא
 והנה הרבו פני האדמה : ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה
 הארץ : ס (רביעי) וידבר אל־הים אל נח לאמר : צא מן התבה אתה
 ואשתך ובניך ונשי בניך אתך : כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה
 ובכל הרמש הרמש על הארץ והוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על
 הארץ : ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו : כל החיה כל הרמש וכל העוף
 כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה : ויבן נח מזבח ליהוה ויקח
 מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח : וירח יהוה את
 ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם
 כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי :
 עד כל ימי הארץ רע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויוב ולילה לא ישתנו : (ט)
 ויברך אל־הים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ :
 ומוראכם ומהכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים ככל אשר
 תרמש האדמה ובכל דגי הים כידכם נתנו : כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה
 לאכלה בידק עשב נתתי לכם את כל : אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו :
 ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש
 אחיו אדרש את נפש האדם : שפך דם האדם כאדם דמו ישפך כי בצלם
 אלהים עשה את האדם : ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו נח : ס (חמישי)
 ויאמר אל־הים אל נח ואל בניו אתו לאמר : ואני הנני מקים את בריתי אתכם
 ואת זרעכם אחרים : ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף כבהמה ובכל
 חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ : והקמתי את בריתי
 אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ :
 ויאמר אל־הים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה
 אשר אתכם לדורת עולם : את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני
 ובין הארץ : והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן : וזכרתי את
 בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים
 למבול לשחת כל בשר : והיתה הקשת בענן וראייתה לזכר ברית עולם
 בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ : ויאמר אל־הים אל נח
 זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשה אשר על הארץ : פ (ששי)
 ויהיו בני נח היוצאים מן התבה שם ודם ויפת ודם הוא אבי כנען : שלשה
 אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ : ויחל נח איש האדמה ויטע כרם :
 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה : וירא חם אבי כנען את ערות
 אביו ויגד לשני אחיו בחוץ : ויקח שם ויפת את העמלה וישימו על
 שכם שניהם וילכו אחרנית ויבסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות
 אביהם לא ראו : וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן : ויאמר
 ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו : ויאמר ברוך יהוה אלהי שם והיה כנען
 עבד למנו יפת אלהים ליפת וישכן באחלי שם והיה כנען עבד למנו : ויהי נח אחר
 היצא קרי

המבול

המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה : והיה כל ימי נח תשע כמות שנה
 וחמשים שנה וימת : פ (י) ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם
 בנים אחר המבול : בני יפת גמר ומנוג ומדי ויון וחבל ומשך ותירס : ובני גמר
 אשכנז וריפת ותגרמה : ובני יון אלישה ותרשיש כתיס ודרנים : מאלה נפרדו
 אוי הגוים בארצותם איש ללשנו למשפתתם בגויהם : (הוספה) ובני חם כוש
 ומצרים ופוט וכנען : ובני כוש סכא וחווילה וסכתה ורעמה וסכתכא ובני רעמה
 שבא ודרן : וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ : הוא היה גבר
 ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה : ותהי ראשית ממלכתו
 בכל ארץ ואבד וכלנה בארץ שנער : (הוספה) מן הארץ ההוא יצא אשור
 ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח : ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
 העיר הגדלה : ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להכים ואת נפתחים :
 ואת כסלחים אכר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים : ס ובנען ילד את צידן
 בכרו ואת חת : ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי : ואת ההוי ואת הערקי
 ואת הסוני : ואת הארודי ואת הצמרי ואת החבתי ואהר נפצו
 משפחות הכנעני : והיו גכול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה
 באכה סדמה ועמרה ואדמה סוצים עד לשע : אלה בני חם למשפחתם
 ללשנתם בארצת בגויהם : (הוספה) ס ולשם ילד גם הוא אבי
 כל בני עבר אחי יפת הגדול : בני שם עולם ואשור וארפכשד ולוד וארם :
 ובני ארם עוין והול וגהר ומש : וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר :
 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן :
 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת הצרמות ואת ירח : ואת הדורם ואת
 אויל ואת דקלה : ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא : ואת אופר ואת חווילה
 ואת יובככל אלה בני יקטן : והיה כושבם ממשא כאכה ספרה הר הקדם :
 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם : אלה משפחת בני נח
 לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול : (שביעי) פ (יא)
 והיה כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים : והיו בנסעם מקדם ומצאו בקעה
 בארץ שנער וישבו שם : ויאמרו איש אל רעהו הבה נלכנה לבנים ונשרפה
 לשרפה ותהי להם הלכנה לאבן והחמר היה להם לחמר : ויאמרו הכה נבנה
 לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוז על פני כל הארץ :
 וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם : ויאמר יהוה
 הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה
 לא יבצר מהם כל אשר יזמרו לעשות : הכה נרדה ונכלה שם
 שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו : ויפץ יהוה אותם משם על פני כל
 הארץ ויהדלו לבנת העיר : על כן קרא שמה ככל כי שם בלל יהוה שפת כל
 הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ : פ אלה תולדת שם שם בן מאת
 שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול : והי שם אהרי הולידו את
 ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות : ס וארפכשד חי חמש ושלושים
 שנה ויולד את שלח : והי ארפכשד אהרי הולידו את שלח שלש שנים
 ואדנה מאת שנה ויולד בנים ובנות : ס ושלח חי שלשים שנה ויולד את
 עבר : והי שלח אהרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע כמות שנה ויולד
 בנים ובנות : ס והי עבר ארבע ושלושים שנה ויולד את פלג : והי עבר אחר
 הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ס והי
 פלג

וצבויים קרי

פלג שלשים שנה ויולד את רעו : ויהי פלג אחרי הולידו את רעו תשע
שנים ומאתים שנה ויולד בניס ובנות : כ ויהי רעו שתיים ושלשים שנה
ויולד את שרוג : ויהי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים
שנה ויולד בניס ובנות : ס ויהי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור :
ויהי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בניס ובנות : ס
ויהי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח : ויהי נחור אחרי הולידו את
תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בניס ובנות : ס ויהי תרח
שבעים שנה ויולד את אברם את נחר ואת הרן : ואלה תולדת תרח תרח
הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט : וימת הרן על פני
הרעה אביו בארץ מולדתו באור בשדים : (מפטיר) ויקח אברם ונחור
להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה ואבי יסכה : ותהי
שרי עקרה אין לה ולד : ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת
שרי בלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור בשדים ללכת ארצה כנען ויבאו
עד הרן וישבו שם : והיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח
בחרן :

פ פ פ

יב ויגבר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה
שמך והיה ברכה : ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות
הארמה : (כהן) וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן
המש שנים ושבעים שנה בצאתו מהרן : ויקח אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו
ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען : ויעבר אברם בארץ עד מקום שכס עד
אלון מורה והכנעני אז בארץ : וירא יהוה אל אברם ויאמר לו רעד אתן את
הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו : ויעתק במשם ההרה מקדם
לבית אל ויש אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה : ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה : (לוי) פ ויהי רעב בארץ וירד
אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ : והיו כאשר הקריב לביא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את : והיה
כי ירא אתך המצרים ואמרו אשה זאת והרגו אותי ואתך יהיו : אמר נא
אחותי את למען ייטב לי בעבדך וחיתיה נפשי בגללך : ויהי ככוא אברם
מצרימה ויראו המצרים את האשה את האשה כי יפה הוא מאד : ויראו אתה שרי פרעה
ויחללו אתה אל פרעה והקח האשה בית פרעה : ולאברם היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר והמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים : וינגע יהוה את
פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת : ואברם ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא : למה
אבדת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח וילך : ויצו עליו
פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו : (ג) ויעל אברם
ממצרים הו יצאו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה : ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב : למסעו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם
אהלה

אהלה מתחלה בין בית אל ובין העי : אל מקום המזבח אשר עשה שם
בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה : (שלושי) וגם ללוט ההלך את
אברם היה צאן ובקר ואהלים : ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו : ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
מקנה לוט והכנעני ופרזי אז ישב בארץ : ויאבר אברם אל לוט אל נא תהי
מריבה ביני וביןך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אהנו : הלא כל הארץ
לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הומין ואשמאלה : וישא לוט
את עיניו וירא את כל כבד הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם
ואת עמרה כגן יחוח בארץ מצרים באכה צער : ויבחר לו לוט את כל כבד
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרוהו איש בעל אחיו : אברם ישב בארץ כנען ולוט
ישב בערי הכבד ויהאל עד סדם : ואנשי סדם רעים וחמאים ליהוה מאד :
ויחוח אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה בן החקום
אשר אתה שם צפנת ונגבה וקמה ויכה : כי את כל הארץ אשר אתה ראת
לך אתגנה ולורעד עד עולם : ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל
איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה : קום התהלך בארץ לארכה
ולרחבה כי לן אתגנה : ויהאל אברם ויבא וישב באלני מברא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה : (יד) פ (רביעי) ויהי בימי אברפל מלך שנער
ארייך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים : עשו מלחמה
את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך ארמה
ושמאכר מלך סבבים ומלך בלע הוא צער : כל אלה חברו אל עמק השדים
הוא ים המלח : שתיים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה
כרדו : ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את
רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוים בהם ואת האימים בשוה קריתים : ואת
החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר : וישבו ויבאו עין
משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העבלקו וגם את האמרי הישב בהצצן
אחיו : ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך ארמה ומלך סבבים ומלך בלע
הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים : את כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואברפל מלך שנער וארייך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה : ועמק השדים בארמה בארת חמור ויגשו מלך סדם ועמרה ויפלו
שמה והנשארים הרת נפו : ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם
וילכו : ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם :
ויבא הפלטי ויגד לאברם העברי והוא שכן כאלני מברא האמרי : אחי אשכל
ואחי ענר והם בעלי ברות אברם : וישבו אברם לי גשבה אחיו וירק את
הניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש נאות וירדף עד דן : ויהלק עליהם
לילה הוא ועכריו ויכס וירדפם עד הוכה אשר משמאל לדמשק : וישב את
כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם :
ויצא מלך סדום לקראתו אחר שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר
אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך : ומלכו צדק מלך שלם הוציא לחם ויין
והוא כהן לאל עליון : וינבחו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים
וארץ : וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויהן לנמוער מכל : (חמישי)
ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך : ויאמר אברם אל
מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ : אם כהוט ועד
צבנים קרי צבנים קרי

בית שדוך

שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אכרם :
בלעדי רק אשר אבלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענב אשכל
וממרא הם יקחו חלקם : (טו) ס אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל
אכרם במחזה לאמר אל תירא אכרם אנכי מגן לך שברך הרבה מאד :
ויאמר אכרם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך עירי וכן משק ביתי הוא
דמשק אליעזר : ויאמר אכרם הן לי לא תתה זרע והנה בן ביתי יורש
אותי : ותגה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא כמעיד הוא
יירשך . ויוצא אתו החוצה ויאמר הכט נא השמיכה וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך : והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה :
(ששי) ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ
הזאת לרשתה : ויאמר אדני יהוה כמה אדע כי אירשנה : ויאמר לו קחה
לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגו' : ויקח לו את כל אלה
ויבחר אתם בתוך יותן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בחר : וירד
העיט על הפגרים וישב אתם אכרם : ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על
אכרם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו : ויאמר לאכרם ידע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדו וענו אותם ארבע מאות שנה : וגם את הגוי
אשר יעבדו דן אנכי ואחריו כן יצאו ברכש גדול : (הוספה) ואתה תבוא א
אבתך כשלוס תקבר בשיבה טובה . ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עין
האכרי עד הנה : ויהי השמש כאה ועלמה היה והנה הנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגורים האלה : כיום ההוא כרת יהוה את אכרם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנחר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרט : את
הקיני ואת הקניזי ואת הקרמני : ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים : ואת
האמרי ואת הנכנעני ואת הנרגשי ואת היבוכי : (הוספה) (טז) ס ושירי אשת
אכרם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר : ותאמר שרי א אכרם הנה
נא עצרני יהוה מלדת בא נא א שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אכרם לקול
שרי : ותקח שרי אשת אכרם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים
לשבת אכרם בארץ כנען ותתן אתה לאכרם אישה לו לאשה : ויבא אל הגר
ותהר ונתת כי הרתה ותקל גברתה כענייה : ותאמר שרי אל אכרם הכימי
עליך אנכי נתתי שפחתי בחיך ותרא כי הרתה ואקל כענייה ישפט יהוה ביני
וביניך : ויאמר אכרם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב כענייך
ותענה שרי ותכרה מפניה : ויפצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על
העין בדרך שור : ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אנכי ברחת : ויאמר לה מלאך יהוה שובי א גברתך והתעני תחת
י ייה : ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה
בעניך : והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן :
ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי
ראי : על כן קרא לכאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד : ותלד הגר
לאכרם כן ויקרא אכרם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל : ואכרם כן
שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאכרם : (יז) ס ויהי
אכרם בן תשעים שנה ותשע שנים יורא יהוה אל אכרם ויאמר אליו אני אל
שרי תהלך לפני והיה תמים : ואתנה בריתי ביני וביןך וארבה אותך כמאד

מאד

מאד : ויפל אכרם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר : אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים : ולא יקרא עוד את שמך אכרם והיה שמך אכרם כי
אב המון גוים נתתיך : והפרתי אתך כמאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך
יצאו : (שביעי) והקמתי את בריתי ביני וביןך ובין זרעך אחריו לדרתם
לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו : ונתתי לך ולזרעך אחריו
את ארץ מגידך את כל ארץ כנען לאחות עולם ויהיית להם לאלהים ויאמר
אלהים אל אכרם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו לדרתם : זאת
בריתי אשר תשמרו ביני וביןכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר :
(הוספה) ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביןכם : וכן
שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל כן נכר
אשר לא מזרעך הוא : המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם : וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר : ס ויאמר אלהים אל אכרם שרי
אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה : וברכתי אתה וגם נתתי
ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו : ויפל אכרם על
פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה
תלד . ויאמר אכרם אל האלהים לו ישמעאל יהיה לפניך . ויאמר אלהים
אכל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו
והפריתי אתו והרביתי אתו כמאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי
גדול . ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למיעד הזה כשנה
האחרת . ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אכרם . ויקח אכרם את
ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו כל מקנת כסף כל זכר כאנשי בית אכרם
וימל את בשר ערלתם כעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים . (מפסיר)
ואכרם בן תשעים ותשע שנה כהמלו בשר ערלתו . וישמעאל בנו בן שלש
עשרה שנה כהמלו את בשר ערלתו . בעצם היום הזה נמול אכרם וישמעאל
כנו : וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו .

פ פ פ

יח

וירא

אליו יהוה באלני ממרא והוא ישכ פתח האהל כחם היום :
וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה . ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא
תעבר מעל עבדך : ויקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העין :
ואקחה פת לחם ומעדן לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם
ויאמר כן תעשה כאשר דברת : (כהן) וימהר אכרם האהלה א שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח מלת לוישי ועשי ענות : ואל הבקר רץ אכרם ויאמר
בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו : ויקח המאה וחלב ובן
הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העין ויאכלו : (לוי)
ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל : ויאמר שוב אשוב אליך
כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחרי :
ואברהם ושרה זקנים כאים כימים חדל להיות לשרה ארץ כנשים : ותצחק
שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי ערנה ואדני זקן : ויאמר יהוה אל
אברהם

אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלך ואני קטני : היפלא
 מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת היה ולשרה בן : (שני) ותכחש שרה
 לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת : ויקמו משם האנשים וישקפו
 על פני סדם ואברהם הלך עמום לשלחם : ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
 אשר אני עשה : ואברהם היו יהוה לגוי גדול ועצום ונכבדו בו כל גויי הארץ :
 כי ידעתי למוען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות
 צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו : ויאמר יהוה
 זעקת סדם ועמרה כירבה והמאתם כי בכחה מאד : ארדה נא ואראה
 הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה : ויפנו משם האנשים וילכו
 סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה : ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק
 עם רשע : אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום
 למען חמשים הצדיקים אשר בקרבך : חללה לך מעשת כדבר הזה להמית
 צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט
 ויאמר יהוה אם אמצא בשדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתו לכל המקום
 בעבורם : ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר
 ואפר : אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית כחמשות את כל העיר
 ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה ויסף עוד לדבר לוי ויאמר
 אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים : ויאמר אל נא
 יחר לאדני ואדברתי אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא
 שם שלשים : ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר
 ויאמר לא אשחית בעבור העשרים : ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברתי אך
 הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה : וילך יהוה
 כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו : (שלישי) ויבאו שני
 המלכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוטי ויקם לקרא אתם וישתחו
 אפים ארצה : ויאמר הנה נא אדני סודו נא לבית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם
 והשכמתם והלכתם הדרבכם ויאמרו לא כי כרחוב גליל : ויפצר בסם מאד
 ויסרו לוי ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו : שרם ישכבו
 ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה :
 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איזה האנשים אשר באו אִיך הלילה הוציאת לנו
 ונדעה אתם : ויצא להם לוט השתחה והדלת סגור אחריו : ויאמר אל נא
 אחי תרעו : הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אצויה נא אתהן
 לזכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו
 בצל קרתי : ויאמרו נש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפוט שפוט עתה
 נרע לך מהם ויפצרו כאיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת : וישלחו האנשים
 את דם ויביאו את לוט אל הבית ואת הדלת סגרו : ואת האנשים אשר
 פתח הבית הכו בסבירים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח ויאמרו האנשים
 אל לוט עד מי לך פח חתן ובמך ובנתך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום :
 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו
 יהוה לשחתה : ויצא לוט וירכב אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קימו צאו מן
 המקום הזה כי משחית יהוה את העיר והיה כמצחק בעיני חתניו : וכמו השחר
 עלה ויאיצו המלאכים ללוט לאמר קום את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאת
 פן תספה כעון העיר : ויתמהמה ויתחיקו האנשים בירו וביד אשתו וכיר שתי
 בנותיו

בנותיו כחגלת יהוה עליו ויצאחו וינחוו מחוק לעיר : ויהי כהוציאם אתם
 החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריו אל העמוד בכל הכבר ההרה
 המלט פן תספה : ויאמר לוט להם אל נא אדני : הנה נא מצא עבדך הן בעיניך
 ותגדל הסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט
 החרה פן תדבקני הרעה ומתי : הנה נא העיר הזאת קרבה לנום שמת והוא
 מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי : (רביעי) ויאמר לוי הנה
 נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת : מהר המלט
 שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער :
 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה : ויהוה חסיד על סדם ועל עמרה
 גפרית ואש מאת יהוה מן השמים : ויהפך את הערים האלו ואת כל הכבר
 ואת כל יושבי הערים וצמח האדמה : ותבט אשתו מאחריו ותחי נציב מלח
 וישכס אברהם כבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה : וישקף על
 פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר
 הכבשן : ויהי כשחת להים את ערי הככר ויזכר להים את אברהם וישלח
 את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט : ויעל לוט
 מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת כצוער וישב כמערה הוא
 ושתי בנותיו : ותאמר הבכירה אל הצעירה אכינו זקן ואיש אין בארץ לבוא
 עלינו כדרך כל הארץ : לכה נשקה את אבינו ויין ונשככה עמו ונחיה מאבינו
 זרע : ותשקין את אביהן ויין כלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה
 ולא ידע בשכבת ובקומה : ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן
 שככתי ואמש את אבי נשקנו ויין גם הלילה ובאי נשככי עמו ונחיה מאבינו
 זרע : ותשקין גם כלילה ההוא את אביהן ויין ותקם הצעירה ותשכב עמו
 ולא ידע בשכבת ובקמה : והדרן שתי בנות לוט מאביהן : ותלד הבכירה
 בן ותקרא שמו מואב עד היום : והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו
 בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום : ס (כ) ויסע משם אברהם ארצה הנגב
 וישב בין קדש ובין שור ויגר כנרד : ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הנה
 וישלה אבימלך מלך גרר ויקח את שרה : ויבא להם אל אבימלך בחלום
 הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל : ואבימלך
 לא קרב אליה ויאמר אדני הנני גם צדיק וחרנ : הלא הוא אמר לי אחתי הוא
 והיא נסחיא אמרה אחי הוא כתסלכבי ובנקינכפי עשתי זאת ויאמר לוי להים
 כחלם גם אנכי ידעתי כי כתם לכך עשית זאת ואחשך נסאנכי אותך מחמו
 לי על כן לא נתתיך לנגע איה : ועתה השב אשת האישי כי נביא הוא ויתפלל
 בעדך ויהי ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך : וישכס
 אבימלך כבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם ויראו
 האנשים מאד ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה המאתי
 לך כי הכאת עלי ועל ממלכתי חמאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית
 עמדי : ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה :
 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראה להים במקום הזה והרגנני על דבר
 אשתי : וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותחי לי לאשה :
 והי כאשר התעו אתי אליהם מכית אבי ואמר לה זה הסדך אשר תעשי עמי
 אל כל המקום אשר נבוא שמה אמר לי אחי הוא : ויקח אבימלך צאן ובקר
 ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו : ויאמר אבימלך
 הנה ארצי לפניך כטוב בעיניך שב : ולשרה אמר הנה

הנה נתתי לך כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכא אשר אתך ואת כל ונכחת ויתפלל אברהם לאלהים וירפא להים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו כי יצר עצר יהוה כעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם (כא) ס ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו להים ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים (חמישי) ואברהם בן מאת שנה כהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה לי להים כל השמע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו ויאמר להים ל אברהם ל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר לך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את בן האמה לגוי אשימו כי זרעך הוא וישכם אברהם בכקר ויקח לחם וחמת מים ויתן לה הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלד ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים ותלך ותשב לה כנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה ל אראה כמות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים את קול הנער כאשר הוא שם קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך כי לני גרול אשימו ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב כמדבר ויהי רבה קשת וישב במדבר פארן ותקה לו אמו אשה מארץ מצרים (ששי) פ והי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו ל אברהם לאמר להים עמך בכל אשר אתה עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסף אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה כח ויאמר אברהם אנכי אשבע והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום (הוספה) ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לכרדה ויאמר אבימלך ל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לכרדה ויאמר כי את שבע כבשת תקח מירי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הנאר הזאת על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקח אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו ל ארץ פלשתים וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה ל עולם ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים (שביעי כב) פ ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך ל ארץ המדיה והעלהו שם לעלה על אחד החרים אשר אמר אליך וישכם אברהם בכקר ויחבש את חמרו ויקח את שני

שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתהוה ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו (הוספה) ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר הנני בני והעצים ואיה השה לעלה ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו ויאמר אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר אלהים אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אדור נאחו כסכך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום כהר יהוה יראה (הוספה) ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך כי בך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתכרבו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע פ (מפטיר) ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה כלכה גם הוא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו ואת כוז אחיו ואת קבואל אבי ארם ואת בשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת כתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת נחם ואת תחש ואת מעכה :

פ פ פ

וירחי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע הוא חכרון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולככתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא להים אתה בתוכנו כמבחר קברינו קבר את מתך איש כימנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם וישתחו ליעם הארץ לבני חת (כהן) וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעונו ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו ככסף מלא יתננה לי בתוככם לאחוזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לד נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך וישתחו אברהם לפני עם הארץ (לוי) וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר

לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי
 שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר לו - אדני שמעני ארץ: ארבע מאת
 שקל כסף בני ובניך מה הוא ואת מתך קבר: וישמע אברהם: עפרון וישקל
 אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני הת ארבע מאות שקל כסף
 עבר להחר: (שני) ויקם שדה עפרון אשר כמכפלה אשר לפני ממרא השדה
 והמערה אשר בוכל העץ אשר בשדה אשר ככל נבלו סביב: לאברהם
 למקנה לעיני בני הת ככל באי שער עירו: ואחרי כן קבר אברהם את שדה
 אשתו: למערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חכרון בארץ כנען: ויקם
 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת קבר מאת בני חת: (כד) ס
 ואברהם זקן בא כימים ויהוה ברך את אברהם בכל: ויאמר אברהם: עבדו
 זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכי: ואשביעך ביהוה: הנה
 השמים: והנה הארץ אשר לא תקח אשה לבני מכנות הכנעני אשר אנכי יושב
 לקרב: כי לא ארצי: ולא מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ויאמר לו
 העבד אולי לא תאכה האשה ללכת אחרי: הארץ הזאת ההשב: אשיב את
 בנך: הארץ אשר יצאת משם: ויאמר לו אברהם השמר לך פז תשיב את
 בני שמה: יהוה: הנה השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
 דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לורעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח
 בלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ואם לא תאכה האשה ללכת אחריך
 ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: וישם העבד את ידו תחת
 ירך אברהם אדניו וישבעו לו על הדבר הזה: (שלושי) ויקח העבד עשר
 גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בירו: ויקם וילך: ארם הרים: על עיר
 נהור: ויברך הגמלים מחוץ לעיר: באר המים לעת ערב לעת צאת השאכת
 ויאמר יהוה: הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים:
 אברהם: הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים:
 והיה הנער אשר אמר: הנה המים נא כדרך ואשתה ואמרה שתה וגם נגמליך
 אשקה אתה הבהת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: והיה
 הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבת: בן מלכה אשת
 נהור אחי אברהם וכדה על שכמה: והנער: טכת מראה מאד כתיולה ואיש
 לא ידעה ותדר העינה ותמלא כדה ותעל: ויהן העבד לקראתה ויאמר
 הגמלאי: נא מעט מים מכרך: ותאמר שתח אדני ותמחר ותדר בדה על
 ידה ותשקו: ותכל להשקו ותאמר גם לגמליך אשאב עד עם כלו לשרת:
 ותמחר ותער כדה: השקת לרעך עוד: הכאר לשאב ואתה לכל גמליו:
 והאיש משתאה לה כמחריש לרעת ההצליח יהוה דרבו אם לא: והיה כאשר
 כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב כקע משקלו ושני צמידים על ידיו
 עיורה זהב משקלם: ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך לקום
 לנו ללין: ותאמר אל בית בתו ואלהיך ואלהיך ואלהיך ואלהיך ואלהיך ואלהיך
 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם כקום ללין: ויקד האיש וישתחו
 ליהוה: (רביעי) ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
 ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: והרץ הנער: ותגד
 לבית אמה דוכרים האלה: ולהקכה את ושמנו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה
 אל העין: והיה כראת את הנזם ואת הצמידים על ידיו וכשמעו את דברי
 רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים
 הנערה ק' והנערה ק' הנערה ק' על

על העין: ויאמר כוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הכית במקום
 לגמלים: ויבא האיש הכיתה ופתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
 זמים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: וישם לפניו לאכול ויאמר לו
 אבל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: ויאמר עבד אברהם אנכי: ויהוה
 ברוך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ופקד וכסף והב ועבדים ושפחה וגמלים
 וחמרים: ותלך שרה אשת אדני בן לאדני אחרי וקנתה ויתן לו את כל אשר
 לו: וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מכנות הכנעני אשר אנכי יושב
 בארצי: אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ואמר
 אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו
 ישלח מלאכו אתך והצליח ולקחת אשה לבני כמשפחתי ומבית אבי: אז
 תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי:
 ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי
 אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על עין המים והיו העלמה היוצאת
 לשאב ואמרת אליה השקוני נא מעט מים מכרך: ואמרה אלי גם אתה שתה
 וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיתה יהוה לבן אדני: אני טרם אכלה
 לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותדר העינה והשאב ואמר
 אליה השקוני נא: ותמחר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם נגמליך אשקה
 ואשת וגם הגמלים השקתה: ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת
 כתואל בן נהור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיו:
 ואקד ואשתהוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך
 אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו ועתה אם ישכמעשים חסד ואמת את אדני
 הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: ויען לבן ובתואל
 ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אחר רע או טוב: הנה רבקה לפניך
 קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: והיה כאשר שמע עבד
 אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: (חמישי) ויוצא העבד כלי כסף
 וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: ויאכלו וישתו
 הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ויאמר
 אחיה ואמה תשב הנער: אתנו ימים או עשור אחר תלך: ויאמר אלהם אל
 תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ולאכל לאדני: ויאמרו נקרא לנער:
 ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר
 אלך: וישלחו את רבקה ואתה ואת מנתתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו:
 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה וירש זרעך את
 שער שגאוי: ותקם רבקה וינערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי
 האיש ויקח העבד את רבקה וילך: ויצחק בא ממכוא באר להי ראו והוא ישב
 בארץ הנגב: ויצא יצחק לשוה בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים
 באים: ותשא רבקה את עיניה וירא את יצחק ותפל מעל הגמל: ותאמר
 אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני
 ותקח הצעיף ותתכס: ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה:
 ויביאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהב וינחם
 יצחק אחרי אמו: (ששי) (כה) פ ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה:
 ותלך לו את זכרן ואת יקשן ואת מרן ואת מרן ואת ישבק ואת שוח:
 ויקשן לו את שבא ואת דרן ובני דרן היו אשרם ולטישם ולאמים: ובני
 ויושם ק' לנערה ק' ג' ימל סדן

מדין יעפר ועפר וחנך ואכירע ואלדעה כל אלה בני קטורה: ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ויגיע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: ויקברו אתו יצחק וישמעאל בנו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: חשדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם נאר להי ראי: (שביעי) פ ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הנגר המצרית שפחה שרה לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדכאל ומכשם: ומשמע ודומה ומשא: חדר ותומא ימור נפיש וקרמה (מפטור) אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם ובמיתותם שנים עשר נשיאם לאבתם: ואלה שני היי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגיע וימת ויאסף אל עמיו: וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באבה אשרה על פני כל אחיו: נפל:

פ פ פ

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפקד ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנוכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותרר רבקה אשתו: ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למח זה אנכי ותלך לדרש את יחיוה: (בין) ויאמר יהוה לה שני בנים בבטן ושני לאימים ממעוך יפרדו ולאם מלאם יאמין ורב יעבד צעיר: ומלאו ימיה ללדת והנה תומם בכמטח: ויצא הראשון אדמוני כלו באדרת שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן יצא אחיו וירו אחות בעקב עשיו ויקרא שמו יעקב יעקב בן עשיו שנה בלדת אתם: (לוי) ויגדלו הערים ויהי עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויזרע יעקב נזיר ויבא עשו מן השרה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו ארום: ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי וימכר את בכרתו ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ונזיר עדשים ויאבל הראשון אשר היה כימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים נגרה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: נור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: עקב שמע אברהם בקלי וישמר משמתי מצותי חקותי ותורתני: (שני) וישב יצחק בנגר: וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי היא כי ירא לאמר אשתו פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא: גוים ק' ויהי

ויהי כי ארבו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הגה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמת עליה: ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אתה העם את אשתך והבאת עלינו אשם: ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע כאיש הזה וכאשתו מות יומת: ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאח שערים ויברכהו יהוה: (שלישי) ויגדל האיש וילך הלך ויגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו כימי אברהם אביו כהמים פלשתים וימלאם עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: וילך משם יצחק ויהן בנהל גרר וישב שם: וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו כימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים: אחרי ביות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים היים: ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו: ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שמתה: ויעקב משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רהבות ויאמר כי עתה רהיבי יהוה לנו ופרינו בארץ: (רביעי) ויעל משם באר שבע: וירא אליו יהוה כלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתך והרביתי את זרעך כעבור אברהם עבדי: ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם אהלו ויברו שם עבדי יצחק באר: ואבימלך הלך אליו מגרר ואחות מרעהו ופיקל שר צבאו: ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: ויאמר ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בנותינו כינוי וכינך ונברכה ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענך וכאשר עשית עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: (חמישי) ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: ויהי כיום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: ש ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת כארי החתי ואת בשבת בת אילן החתי: ותהי מרת רוח ליצחק ולרבקה: ש (כו) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו הנני: ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: ועתה שא נא בליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה כעבור תברכך נפשי בטרם אמות: ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו חשדה לצוד ציד להביא: ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאה לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותי: ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: אולי ימשני אביי והייתי בעיני כמתעתע והבאתי ציד ק' עלי

עלי קללה ולא ברכה : ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי : ויך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו : ותקח רבקה את בנדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בכית ותלכש את יעקב בנה הקטן : ואת ערת גדיי העזים הלבישה על ידו ועל הלכת צואריו : ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה : ויבא אל אביו ויאמר אבי הנני מי אתה בני : ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצירי בעמך חברי בני נפשך : ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני : ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא : ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשחו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו : ולא הכירו כי היו ידו כידו עשו אחיו שערת : ויברכהו : (ששי) ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אנו : ויאמר הגשה לי ואכלה מציר בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת : ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני : ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר כרמו יהיה (חוספה) ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ רוב דגן ותירש : יעבדיך עמים וישתחוה לך לאמים הוה גביר לאחיק וישתחוו לך בני אמך ארדיך ארור ומברכך כרוך : ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו : ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו כעמך חברי נפשך : ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו : ויחרר יצחק חדרה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הציר ציד ויבא לי ואכל מכל כטמם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה : (שביעי) בשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאוד ויאמר לאביו ברנני גם אני אבי : ויאמר בא אחיך במרמה ויקח כרכתך : ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלתי לך ברכה (היספה) ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתיו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא כה אעשה בני : ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברנני גם אני אבי וישא את קלו ויבך : ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל : ועל חרבך תזויה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרד ופרקת עלו מעל צוארך : וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימו אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי : ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך לחרג : ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי הרנה : וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך : עד שוב אף אחיך מכך וישכח את אשר עשיתי לו ושלחתי ולקחתך משם אשכל גם שניכם יום אחד : ותאמר רבקה אל יצחק סקצתי כחיי מפני בנות הת אם לקח יעקב אשה מכנית חת כאלה מכנית הארץ למה לי חיים : (כח) ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מכנית כנען : קום לך פדנה אדם ביתה כתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מכנית לבן אחי אמך : ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים : ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגורך אשר נתן אלהים לאברהם : (חוספה) וישתחוו קי ק ועריא וישלח

וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן כתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו : וירא עשו כי ברח יצחק את יעקב ושלח אותו פדנה ארם לקחה לו משם אשה כברמו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מכנית כנען : (מפסטי) וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם : וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו : וילך עשו אל ישמעאל ויקח את בחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה :

פ פ פ

ויצא

יעקב מבאר שבע וילך הרנה : ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא : ויהלם והנה כלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה בלאבי אלהים עלים וירדים בו : (כהן) והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם. אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך : והיה זרעך בעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת הארמה ויזרעך : והנה אנכי עמך ושכרתך בכל אשר תלך והשבתך אל האדמה הזאת כי לא אעזובך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך : וייקץ יעקב משנתו ויאמר אבן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי : וירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים : (לוי) וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם כראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה : ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשנה : וייר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל וכנד ללש : ושכתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת אשר שיתני מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תהלך לי עשר אעשרנו לך : (שני) (כט) וישא יעקב רגליו וילך ארצו בני קדם : וירא והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר : ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר לכיכמה : ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מדרן אנחנו : ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו : ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רהל בתו באה עם הצאן : ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף הכיכמה השקו הצאן ולכו רעו : ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו הצאן : עודנו מדבר עמם ורהל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא : ויהי כאשר ראה יעקב את רהל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו : וישק יעקב לרהל וישא את קולו ויבך : ויגד יעקב לרהל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה : ויהי כשבע לבן את שמעו יעקב בן אחי וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאנו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה : ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים : ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועברתני הנם הנידה לי מה משכרתך : וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רהל : ועיני לאה רבות ורהל היתה יפת תאר ויפת מראה : ויאחב

(שלישי) ויאמר יעקב את רזול ויאמר אעבודך שבע שנים כרחל בתך הקטנה ויאמר לכן טוב תתי אתה לך כרחתי אתה לאיש אחד שנה עמדי : ויעבד יעקב כרחל שבע שנים ויהיו כעניני כימים אחרים כאהבתו אתה : ויאמר יעקב אל לבן הבנה את אשתי כי כלאו ימי ואבואה אליה : ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה : ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה : ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה : ויהי כבקר והגה הוא לאה ויאמר אל לבן מזה זאת עשית לי הלא כרחל עבדתי עמך ולמח רמיתני : ויאמר לבן לא יעשה בן במקומו להת הצעירה לפני הבכירה : כלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת כעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות : ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה : ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה : ויבא גם אל רחל ויאמר גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות : וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה : ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי : ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זאת ותקרא שמו שמעון : ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוח אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי : ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אורה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת : (ל) ותרא רגל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באהבתו ותאמר אל יעקב הבנה לי בנים ואם אין מתה אנכי : ויחר אף יעקב כרחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן : ותאמר הנה אמת בלהה כלאה ותלד על שרבי ואכנה גם אנכי ממנה : ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב : ותהר בלהה ותלד ליעקב בן : ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן : ותהר עוד והלדה בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב : ותאמר רחל נפהולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי : ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה : ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן : ותאמר לאה בוגד תקרא שמו גד : ותלד זלפה שפחה לאה בן שני ליעקב : ותאמר לאה כי אשונני כנות ותקרא שמו אשר : (רביעי) וילך ראובן כימי קציר חטים וימצא דודאים כשדה ויבא אותם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך : ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך : ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר לי תבוא כי שכר שברתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא : וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמושי : ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי והקרא שמו יששכר : ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב : ותאמר לאה זכרני אלהים אתי זכר טוב הפעם יוכלני אישי בני ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולון : ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה : ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה ויפתח את רחמה : ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי : ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר : ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי : תגה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי בא גר קרי

אתך

אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדנו אשר עבדתך : ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויכרמני יהוה כנללך : (חמישי) ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה : ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתך ואת אשר היה מקנך אתי : כי מעט אשר היה לך לפני ופרצן לרב ויכרך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי : ויאמר מה אתך לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי וזכרתי הוה אשובת ארעה צאנך בכשבים ומלוא ונקד בעזים והיה שכרי : וענתה כיום מזה כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד ומלוא בעזים וחוס ככשבים גנוב הוא אתי : ויאמר לבן הן לו יהי כדברך : ויסר כיום ההוא את התישים העקדים והמלאים ואת כל העזים הנקדות והצלאת כל אשר לבן בו וכל חוס ככשבים ויתן בני בניו : וישם דרך שלשת ימים בניו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנתרת : ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוה וערמין ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות : ויצג את המקלות אשר פצל ברחמים כשקתות חמים אשר תבאן הצאן לשתות לנבח הצאן ויחמנה בכאן לשתות : ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים ומלאים : והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חוס בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן : והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברחמים ליחמנה במקלות : ובהעמיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב : ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים : (לא) וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ובמאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה : וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום : ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ומולדתך ואהיה עמך : וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו : ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכם כי איננו אלי כתמול שלשם ואלהי אבי חיה עמדי : ואתנה ידעתיך כי ככל כחי עבדתי את אביכם : ואביכם התל כי והחליף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי : אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים : ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי : והיה בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העדרים העלים על הצאן עקדים נקדים וכרדים : ויאמר אלי מלאך האלהים בהלום יעקב ואמר הנני : ויאמר שא נא עיני וראה כל העדרים העלים על הצאן עקדים נקדים וכרדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך : אנכי האד בית אל אשר משחת שם מצבת אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך : ויתען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה ככתי אבינו : הלא נבריות נחשכנו לא כי מכרנו ויאלל גם אכול את כספנו : כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה : (ששי) ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים : וינהג את כל מקנהו ואף כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפרדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען : ולבן הקל לגוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה : ויגנב יעקב את לב לבן חארמי על כלי הגיד לו כי ברח הוא : ויברח הוא וכל אשר

לו ויקם ויעבר את הנחר וישם את פניו הר הגלעד (חוספה) ויגד ללבן ביום השלישי כי כרה יעקב ויקח את אחיו ועמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וירדק אתו כהר הגלעד: ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו כהר ולבן תקע את אחיו כהר הגלעד (חוספה) ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבתי ותגנח את בנותי כשכיות הרב: למה נחכאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים כתף ובכנור: ולא נטשתי לנשק לבתי ולבנותי עתה הסבלת עשו: יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלתי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: ועתה הלך חלבת כי נכסף נכספת לבית אכילך למה גבת את אלהי: ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרת פן תגזל את כנותיך מעמי: עם אשר תמצא את אלוך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקה לך ולא ירע יעקב כי רחל גבתם: ויבא לבן באהל יעקב ובא אל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את התרפים ותשם בכר הנבל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא: (חוספה) ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי ומה שאאתי כי דלקת אחוזי: כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחיך ויביחו בין שנינו: (חוספה) זה עשרים שנה אנכי עמך רהליך ועניך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: מרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידך תבקשנה נגבתי יום ונגבתי לילה: הייתי כיום אכלני חרב וקרח כלילה ותדר שתי מעיני: זה לוי עשרים שנה כביתך עבדתי ארבע עשרה שנה בשתי בנותי ויש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים: לולי אלהי אכי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויזכר אמש: (שביעי) ויען לבן ויאמר אל יעקב הכנות בנותי והכנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ועתה לבת נכרתה ברית אני ואתה והית לעד בניי וביניך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאבלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יגר שההותא ויעקב קרא לו גלעד: (חוספה) ויאמר לבן הגל הזה עד בניי וכיניך היום על בן קרא שמו גלעד: והמצפה אשר אמר יצף יהוה כיני וכיניך כי נבחר איש מרעהו: אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד בניי וכיניך: ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביניך וכיניך: (חוספה) עד הגל הזה יעדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביכם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: ויזכר יעקב זכר כהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו כהר: (מפטיר) (לב) וישכמו לבן בכקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקטו: ויעקב הלך לדרבו ויפגוע בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מהנה אלהים

זה ויקרא שם המקום חחוי מחנים:

פ פ פ

וישרח

יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שיעיר שדה אדום: ויצו אותם לאמר כה תאמרו לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נרתי ואהר עד עתה: והיו לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: (לוי) וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקי אתך וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הכקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והבהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: (ישראל) ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואישי כה עמך: קמנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשתי מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים: ואתה אמרת הישב אישיב עמך ושמתו את זרעך כחול אשר לא יספר מרב: (שני) וילן שם כלילה ההוא ויקח מן הכבא בירו מנחה לעשו אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים ועזים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני רוחו תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה הלך ולמי אלה לפניך: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל החלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה החלבת לפני ואחרי בן אדאה פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על פניו והוא לן כלילה ההוא במחנה: ויקם כלילה ההוא ויקח את שתי נשיו ואת שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבן: ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם כרכתני: ויאמר אלו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב ויאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הנידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: (שלישי) ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים והנצל נפשי: ויורח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: נע כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי גזע בכף ירך יעקב כגיד הנשה: (לב) וישא יעקב עינו וירא והנה עשו בא ועצו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: וישם את השפחות ואת ילדהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקו

דרת

וישקו

וישקו ויבכו : וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה
לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך : (רביעי) ותנשן השפחות
הנה וילדיהן ותשתחוין : ותנשגם לאה וילדיה וישתחוו ויאמר נגש יוסף
ורחל וישתחוו : ויאמר מי לך כל המהנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן
בעיני אדני : ויאמר עשו יש לירב אחי יהי לך אשר לך : ויאמר יעקב אל
נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראות
פני אלהים ותרצני : קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש
לי כל ויצרר בו ייח : ויאמר נבעה ונלכה ואלכה לנגדך : ויאמר אליו אדני
ידע כי הילדים רכים והצאן והקבר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן
יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאמי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל
הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירי : ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני : וישב ביום ההוא עשו לדרכו
שעירי : ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם
המקום סכות : ם ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען כבאו מפרץ
ארם ויחן את פני העיר וייקן את חלקת השדה אשר נטה שם אחלו מיד בני
חמור אבי שכם במאה קשיטה ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל : ם
(חמישי) (לד) ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ
וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה :
ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאחז את הנער וידבר על לב הנער : ויאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה : ויעקב שמע כי
טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו כשדה וחרשי יעקב עד באם : ויצא
חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו : ובני יעקב באו מן השדה כשמעם
ויתעצבו האנשים ויהר להם מאד כי נכלה עשה בישראל לשכב את בת
יעקב וכן לא יעשה : וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו ככתכם
תנו נא אתה לו לאשה : והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותינתקחו
לכם : ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחוז
בת : ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי
אתן : הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי : ותנו לי את
הנער לאשה : וייענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו
אשר טמא את דינה אוחתם : ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
לנות את אחתנו לאיש אשר לו ערלה פי חרפה הוא לנו : אך בזאת נאות
לכם אם תחיו כמנו להמל לכם כל זכר : ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם
נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד : ואם לא תשמעו אלינו להמול
ולקחנו את בתנו והלכנו : ויטבו דברייהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור :
ולא אחר הנער לעשות הרברי כי חפץ כבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו :
ויבא חמור ושכם בן אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר : האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישכו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם : אך בזאת יאתו לנו
האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר באשר הם גמלים :
מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישכו אתנו :
וישמעו את חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי
שער עירו : והיו ביום השלישי בחייתם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון
הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק'

ולוו אחי דינה אשר הרבו ויבואו על העיר בטח ויהרגו כל זכר : ואת חמור
ואת שכם בנו הרגו לפי הרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו : בני יעקב
באו על החללים ויבזו העיר אשר מביא אוחתם : את צאנם ואת בקרם ואת
חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר כשדה לקחו : ואת כל הילם ואת כל
מפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בכית : ויאמר יעקב אל שמעון
ואל לוי עכרתם אתי להכאישי בני שב הארץ ככעני ובפרזי ואני כתי כספר
ונאספו עלי והכוני ונשמרתי אני וביתי : ויאמרו הכוונה יעשה את אדותנו : פ
(לה) ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הגרסה אליך בברחך מפני עשו אחיך : ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו חמרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו והחליפו שמלתיכם :
ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי
עמדי בדרך אשר הלכתי : ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר ביום
ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב בחלת האלה אשר עש שכם :
ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני
יעקב : ויבא יעקב לונה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר
עמו : ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלים בברחו
בפני אחיו : יתמת ברה מינקת רבקה ותקבר מתחה לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות : פ וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו כפרץ
ארם ויברך אותו : ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל : ויאמר לו
אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה מנך ומלכים מהלצין יצאו :
(ששי) ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתנה ולירעך אחיך
אתן את הארץ : ויעל מעליו אלהים כמקום אשר דבר אתו : ויצב יעקב
מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שכר :
ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל : (הוספה)
ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לכוא אפרתה והלד רחל והקש
בלדתה : ויהי כקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך
בן : ויהי כצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין :
(הוספה) ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית להם : ויצב יעקב
מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום : ויסע ישראל ויש
אהלה מיהלא למגדל עדר : ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראוּבן
וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל פ : סיהי בני יעקב שנים
עשר : בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן : בני
רחל יוסף ובנימין : ובני בלהה שפחה רחל דן ונפתלי : ובני זלפה שפחה
לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפרץ ארם : ויבא יעקב אל יצחק
אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק : והיו ימי
יצחק מאת שנה ושמונים שנה : ויגיע יצחק וימת ויאסף אל עביו זקן ושבוע
ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו : פ (לו) ואלה תלדות יוסף אשר הוּא אדום :
עשו לקח את נשיו מכנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת
ענה בת צבעון החוי : ואת כשמת בת ישמעאל אהות נביות : והלד עדה
לעשו את אליפו ובשמת ילדה את רעואל : ואהליבמה ילדה את יעוש ואת
קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען : (הוספה) ויקח עשו את גשיו
(פסקא באמצע פסוק) יעוש ק' ואת

ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ עקב יעקב אחיו : כי היה רבוש עשו בהר שעיר עשו הוא אדום : (הוספה) ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר : אלה שמות בני עשו אליפו בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו : ויהיו בני אליפו תימן אוכר צפו ונעתם וקנו : ותמנע היתה פילגש לאליפו בן עשו ותלד לאליפו את עמלק אלה בני עדה אשת עשו : ואלה בני רעואל נחת וירח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו : ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את פיעיש ואת יעלם ואת קרח : אלה אלופי בני עשו בני אליפו בכיר עשו אליפו תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו : אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפו בארץ אדום אלה בני עדה : (הוספה) ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרה אלוף שמה אלוף מזה אלוף רעואל בארץ אדום אלוף בני בשמת אשת עשו : ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלוף אהליבמה בת ענה אשת עשו : אלוף בני עשו ואלה אופיהם הוא אדום : ס (שביעי) אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה : ודשן ואצר ודישן אלוף החרי בני שעיר בארץ אדום : ויהי בני לוטן חרי והינים ואחות לוטן תמנע : ואלה בני שובל עלון ומנחת ויעקב שפו ואונם : ואלה בני צבעון ואוה וענה הוא ענה אשר מצא את היבם במדבר כרעתו את החמרים לצבעון אביו : ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה : ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וברן : אלו בני אצר בלהן וישון ועקן : אלה בני דישן עוץ וארן : אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה : אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלוף החרי לצפיהם בארץ שעיר : (הוספה) פ ואלה המלאכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל : וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דהכת : וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן ירח מכצרה : וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני : וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן בדר הכמה את מדן כשדה מואב ושם עירו עוית : וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממושרקה : וימת שמלה וימלך תחתיו שאל מרחבות הנהר : וימת שאל וימלך תחתיו בעל חגן בן עבנור : וימת בעל חגן בן עכנור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרו בת מי זהב : (מפמטר) ואלה שמות אופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תבינע אלוף עלוה אלוף יחת : אלוף אהליבמה אלוף אלוף פינן : אלוף קנו אלוף תימן אלוף מכצר אלוף מגדיאל אלוף עירם אלוף אדום למשכתם בארץ אחותם הוא עשו אבי אדום :

פ פ פ

לו וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו כצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביו : וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ויעשה לו כתנת פסים : יעיש ק' ויראו

(לוי) ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם : ויהלם יוסף הלום ויגד לאחיו ויסיפו עוד שנא אתו : ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי : והנה אנהו מאלמים אלמים בתוך השרה והנה קמה חלמתי וגם נצבה והנה תסכינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי (ישיר) ויאברו לו אחיו רמלך המלך עליו אם משול המשל בנו ויסקו עוד שנא אתו על חלמתי ועל דבריו : ויחלום עוד הלום אדר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי הלום עוד והנה השמש והירח ואהר עשר כוכבים משהחיים לי : ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחוה לך ארצה : ויקראו בו אחיו ואביו שמר את הדבר : (שני) וילכו אחיו לרעות סאת צאן אביהם בשכם : ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רועים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני : ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחתי מעמק חברון ויבא שכמה : וימצאהו איש והגה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש : ויאמר את אחי אנכי מבקש הנידה נא לי איפה הם רעים : ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן : ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתגבלו אתו להמיתו ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלוה בא : ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הכרות ואמרנו היה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתי : וישמע ראובן ויצלתו מידם ויאמר לא נכח נפש : ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו : (שלישי) והיו כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת רפסים אשר עליו ויזיקהו וישלכו אתו בחרה והכור רק אין בו מים : וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה בגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה : ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו : לכו ונמכרנו לישמעאלים ויודנו אל התי כי כי אחינו כשרנו הוא וישבינו אחיו : ויעברו אנשים כדונים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה : וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא : ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם : וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאברו את ניצאנו הבר נא הכתנת בנך היא אם לא : ויזכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף : ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויהאבל על בנו ימים רבים : ויקמו כל בניו ויבאו אל אחיו ויאמר להם ויאמר כי ארד אל בני אבלי שאלה יוסף אתו אביו : והמדנים כיכרו אתו למצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים : פ (רביעי) (לח) ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויטע עד איש עדלמי ושמו חיריה : וירא שש יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה : ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער : ותהר עוד ותלד בן ויקרא את שמו אונן : ותכף עוד ותלד בן ויקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו : ויקחה יהודה אשה לה ער בכור יהודה ושמה תמר : והיה ער בכור יהודה רע כעני יהודה וימתהו יהוה : ויאבד יהודה לאונן פא אל אשת אחיך יובם אתה והקש נקוד על את

זרע

זרע לאחיק : וידע אונן כילא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושהת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו : וידע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו : ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלח בני כי אמר פן ימות גם הוא באחיו ותלך תמר ותשב בית אביה : וירכו הימים והמת בת שוע אשת יהודה וינהם יהודה ויעל על נזוי צאנו הוא והירה רעהו העדלמי תמנתה : ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגו צאנו : ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף והתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלח והוא לא נתנה לו לאשה : ויראה יהודה ויתשבכה לזונה כי כסתה פניה : ויט אליה אל הדרך ויאמר הכה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי : ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן והאמר אם תתן ערבון עד שלחך : ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר החתך ופתיך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו : ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה : וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה : וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא מצאה : וישאל את אנשי יושב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אכזרו לא היתה בת קדשה : ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבנו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה : ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר ונתה תמר כלתך וגם הנה הרח לזוגנים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף : הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי ההתמת והפתילים והמטה האלה : ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן נאתתה לשלח בני ולא יסף עוד לדעתה : ויהי כעת לדתה והנה תאומים בכמתה : ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני וקרא שמו זרח : (חמישי) (למ) ויוסף הורה מצרימה ויקנהו פטיפר סרים פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעלים אשר הורדהו שבת : ויהי יי את יוסף ויהי איש מצליח בידו : אדניו המצרי וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו : וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדו על ביתו וכל יש לו נתן בידו : ויהי מאז הפקוד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו בכית ובשדה : ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תואר ויפה אמתו (ששי) ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה ליוסף ותאמר שככה עמי : וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בכית וכל אשר יש לו נתן בידו : איננו גדול בבית הזה ממני ולא תשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים : ויהי כדברה ליוסף יום יום ולא שמע ליה לשכב אצלה להיות עמה : ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בכית : ותהפשוו בכגדו לאבן שבכה עמי ויעזב כגדו בידה וינם ויצא החוצה : (הוספה) ויהי בראותה כי עזב כגדו בידה וינם החוצה ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם

להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו כא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול : ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב כגדו אצלי וינם ויצא החוצה : (הוספה) ותנה כגדו אצלך עד בוא אדניו אל ביתו : ותדבר אליו כדברים האלה לאמר כא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי : ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב כגדו אצלי וינם החוצה : ויהי כשמעו אדניו את דברי אשתו אשר דברה לו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו : ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר סאסור המלך אסורים ויהי שם בכית הסהר : ויהי יהוה את יוסף ויש אליו חסד ויתן חנו בעיניו ויהי שם בכית הסהר : ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסורים אשר בכית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה : אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו כאשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח : פ (שביעי) (מ) ויהי אחר הדברים האלה חמאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניוהם למלך מצרים : ויקצף פרעה על שני סריסו על שר המשקים ועל שר האפים : ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם : ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר : ויחלמו הלום שניהם איש חלמו כלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בכית הסהר : ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים : וישאל את סריסו פרעה אשר אתו ופתר אין אתו ויאמר אלהים יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי : (הוספה) ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני : ובגפן שלשה שריגים והוא בפרחת עלתה נצה הכשילו אשכלתיה ענבים : ויום פרעה בידי ואקה את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה : ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם : בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו : כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והצאתני מן הכית הזה : כי גנב גנבתני מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי כבור : וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשת סלי חרי על ראשי : ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי : ווען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם : בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את כשרך מעליך : (מפמיר) ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישיא את ראש שר המשקים ואת שר האפים כתוך עבדיו וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה : ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף : ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו :

G G G

מא ויהי

מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר : והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובוריאת כשר אמירי ק' האמרים ק'

והרענה באחו : והנה שבע פרות אחרות עלות אחריון מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדה אצל הפרות על שפת היאר : ותאכלנה הפרות רעות הבראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקן פרעה : (לוי) וישן ויהלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחר בריאות ומזכות : והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריון : והבלענה השבלים הרקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקן פרעה והנה חלום : (ישראל) ויהי בכקר והפעם רוחו וישלה ויקרא את כל הרטמי מצרים ואת כל הכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה : וירבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום : פרעה קצף על עבריו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים : ונחלמה חלום כלילה אחי והוא איש כפתרון חלמו חלמוני : ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמנו איש בחלמו פתר : ויהי כאשר פתר לנו בן היה אתי השיב על בני ואתו תלה : וישלה פרעה ויקרא את יוסף וירצוהו מן הכיר ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה : (שני) ויאמר פרעה אל יוסף הלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע הלום לפתר אתו : ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה : וירבר פרעה אל יוסף בחלמו הנני עמד על שפת היאר : והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרענה באחו : והנה שבע פרות אחרות עלות אחריון דלות רעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע : ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות : ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראוהו רע כאשר בתחלה ואיקן : וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלות ומכות : והנה שבע שבלים צנמות דקת שדופת קדים צמחות אחריון : ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מניד לי : ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה : שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושביח שבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא : ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריון שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות שדפת הקדית יהיו שבע שני רעב : הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה : הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים : וקמו שבע שני רעב אחריון : ונשבח כל הרעב השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ : ולא יודע השביע בארץ מפני הרעב ההוא אחריון כי כי כבד הוא מאד : ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הרבר מעם האלהים וממחר האלהים לעשותו : ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתחו על ארץ מצרים יעשה פרעה ויפקד פקדם על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הכאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו : והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיו בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב : וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבריו ויאמר פרעה אל עבריו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו : (שלישי) ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נכון וחכם כמין : אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אנדל ממך : ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים : ויסר פרעה את

מבעתו

מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו כנדי שש וישם רבד הזהב על צוארו : וירכב אתו כמרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אבדך ונתון אתו על כל ארץ מצרים : ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים : ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אשתו בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים : ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף כלפני פרעה ויעבר בן ארץ מצרים : ותעש הארץ בשבע שני השבע לקבצים : ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויהן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביחיה נתן בתוכה : ויצבר יוסף בר כחול חים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר : וליוסף ילד שני בנים במסרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אשתו בת פוטי פרע כהן און : ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי גשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי : ואת שם השני קרא אפרים כי הפניו אלהים בארץ עניי : (רביעי) ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים : ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והיה רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה להם : ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לבו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויהזק הרעב בארץ מצרים : וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ : (מב) וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו לבית התראו : ויאמר הנה שמועה כי יש שבר במצרים רדו שמה ושבדו לנו מישים ונחיה ולא נמות : וירדו אחי יוסף עשרה לשבר כי מצרים ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון : ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הכאים כי היה הרעב בארץ כנען : ויוסף הוא העלית על הארץ הוא המשגיב לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף וישתחו לו אפים ורצה וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנבר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל : ויכר יוסף את אחיו וחס לא הכרהו : ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אליהם כרגלים אתם לראות את ערות הארץ כאתם לראות : ויאמרו לא היו עבדיך כרגלים : ויאמר אליהם לא כי בני איש אחד נחתו בנים אנחנו לא היו עבדיך עשר שנים עברך אהים אנחנו בני איש ערות הארץ כאתם לראות : ויאמרו שנים עשר עבדיך אהים אנחנו בני יוסף אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד את אחי וחס לא הכרהו : הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם : כזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם כבוא אחיכם הקטן תנה : שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם אסרו ויכחנו דברכם תאמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים : ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא : (חמישי) אם כנים אתם אחיכם אחד יאמר בכית משמרכם ואתם לכו הכיאו שבר רעבון בתיכם : ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דברכם ולא תמותו ויעשו בן : ויאמרו איש אל אחיו אכל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתהננו אלינו ולא שמענו על בן כזה אלינו הצרה תזאת : ויען ראובן אתם לאמר הלוא אכרתו אליכם לאמר אל תחטאו כולד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש : וחס לא ידעו כי שמעו יוסף כי המליץ כינתם : ויוסף מעליהם ויבך וישב אליהם וידברו ואלהם ייקח

הא

ויקח מאתם את שמעון ויאמר אתו לעיניהם ויצו יוסף וימלאו את כליהם בזה
 ויהי שם כספיהם איש 6 שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן : וישאו את
 שברם על הנהיהם וילכו משם : ויפתח האחר את שקו לתת מספוא לחמרו
 במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו : ויאמר 6 אחיו הושב כספי וגם
 הנה באמתחתי ויצא לכם ויחידו איש 6 אחיו לאמר מה זאת עשה להם לנו
 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר : דבר
 האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ : ונאמר אליו
 ויאמר אליו האיש אדני הארץ לזאת אדע כי כנים אתם : אהים בני יאבינו בארץ כנען
 אתי ואת רעבתי בתיכם קחו ולכו : והכיאו את אהיהם הקטן אלי ואדעה כי לא
 מרגלים אתם כי כנים אתם את אהיהם אתן : לכם ואת הארץ תסמרו : ויהי
 הם מריקים שקהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם
 הפה ואביהם ויראו : ויאמר אלהם יעקב אביהם אחי שבלתם יוסף איננו
 ושמעון איננו ואת כנימין תקחו עליהו כלנה : ויאמר ראובן אל אביו לאמר
 את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתנו על ידי ואני אשיבו אליך :
 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לכהו נשאר וקראתו אסון כדרך
 אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי כיגון שאולה : (מג) והרעב כבד בארץ :
 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם
 שבו שברו לנו מעט אבל ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בני האיש לאמר
 לא תראו פני בלתי אחיהם אתכם : אם ישך משלה את אחינו אתנו נרדה
 ונש כרה לך אכל : ואם אינך משלה לא נרד כי האיש אמר אליו לא תראו פני
 בלתי אחיהם אתכם : ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם
 אה : ויאמר שאל שאל האיש לנו ולמלדתנו לאמר העוד : אביהם חי היש
 לכם אה ונגד לו על פי הדברים האלה הירוע נדע כי יאמר הנרידו את אחיהם
 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקימה ונלכה ונקימה ולא
 נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו : אנכי אערכנו מידי תבקשנו אם לא
 הכיאתי 6 אך והצגתי לפנך וחסאתי לך כל הימים : כי ללל החממהנו כי
 עתה שבנו זה פעמים : ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו
 מזמרת הארץ ככליהם והחידו לאיש מנהה כיעט צרי ומיעט דבש נבאת ולש
 בטנים ושרקים : וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף הנושב בפי אמתהתיכם
 תשיבו בידכם אולי משנה הוא : ואת אחיהם קחו וקומו שובו 6 האיש : ו6
 שדייתן לכם החמיר לפני האיש ושלח לכם את אחיהם אחר ואת בנימין ואני
 באשר שכלתי שבלתי : ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו
 בידם ואת בנימין ויקמו וירדו לצידים ויעמדו לפני יוסף : (ששי) וירא יוסף
 אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הכא את האנשים הכיתה וטבח טבח
 והכן כי אתי יאכלו האנשים : בצהרים : ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא
 האיש את האנשים כיתה יוסף : ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על
 דבר הכסף השב באמתחתנו כההלה אנחנו מוכאים להתגלל עלינו ולהתנצל
 עלינו ולקחת אתנו לעבדים : ויאמרו ויאמר בי אדני יש לנו אה אשר על בית יוסף
 ויהי כי באנו 6 המלון ונפתחה את אמתחתנו והנה כסף איש כפי אמתחתנו
 כספנו כמשקלו ונשכ אתו בידנו : וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל 6
 ידענו

ידענו מי שם כספנו באמתחתנו : ויאמר שלום לכם 6 תיראו אהיהם ואלו
 אביכם נהן לכם משכון באמתהתיכם - כספכם כא 6 ויוצא להם את שמעון
 (הוספה) ויבא האיש את האנשים כיתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן
 מספוא להמריהם : ויכינו את המנחה עד כיו יוסף בצהרים כי שמעו כי שם
 יאכלו להם : ויבא יוסף הכיתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הכיתה
 וישתחו לו ארצה : וישלח להם לשלוח ויאמר השלום אביכם חזק אשר
 אמרתם העודנו חי : ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי וייקדו וישתחו 6
 וישא עיניו וירא את בנימין אהיו בן אמו ויאמר הנה אחיהם הקטן אשר
 אמרתם 6 ויאמר אלהים יחנך בני : (שביעי) וימהר יוסף כי נפגמו רחמיו 6
 אחיו ויבקש לנכות ויבא החדרה ויבך שמה : וירחץ
 ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם : וישינו לו לכהו ולהם לכהו ולמצרים
 האבלים אתו לכהו כי לא יוכלו המצרים לאכל את העברים לחם כי
 תועבה הוא למצרים : וישבו לפניו הכפר ככמתו והצעיר כצערותו ויחמרו
 האנשים איש אל רעהו : וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת
 ביתו לאמר כלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלו שאת ושם כסף
 איש כפי אמתחתו : ואת גביעי גביע הכסף תשים כפי אמתחת הקטן ואת
 כסף שכרו ויעש כדבר יוסף אשר דבר : הבקר אור והאנשים עלהו המה
 והמריהם : (הוספה) הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אכר לאשר על
 ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם רעה
 תחת טובה : הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש כי הרעתם אשר
 עשיתם : וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה : ויאמרו אליו למה ידבר
 אדני כדברים האלה הלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה : הן כסף אשר
 מצאנו כפי אמתחתנו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף
 או זהב : אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים :
 ויאמר גם עתה כדבריהם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו
 נקים : (הוספה) וימהרו וירדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו
 ויחפש בגדול החל ויבקשן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן : ויקרעו
 שמלתם ויעמם איש על חמרו וישבו העירה : ויבא יהודה ואהיו ביתה יוסף
 והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה : (כפסוק) ויאמר להם יוסף כה המעשה
 הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני : ויאמר
 יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרק אלהים מצא את עון עבדיך
 הגנו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע כידו : ויאמר הלילה לי
 מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע כידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו
 לשלום אל אביכם :

ס ס ס

ויגש

אליו יהודה ויאמר כי אדני ידבר נא עבדך לכה באוני אדני ואל
 יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה : אדני שאל את עבדיו לאמר הוש
 לכם אכ או אה : ונאמר אל אדני יש לנו אכ זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת
 ונתר הוא לכהו לאמו ואביו אהמו : (לוי) ותאמר אל עבדיך הורדו אלי
 וישתחו קרי ואשימה

ואשימה עיני עליו : ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את אביו ועזב את אביו ומה : ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני : והיה כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני : (ישראל) ויאמר אבינו שבו שברו לנו כעמט אבל : ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו יורדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו : ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי : ויצא האחר מאתי ואמר אך טרף וטרף ולא ראיתיו עד הנה : ולקחתם גם את זה מעם פני וקרתו אסון וחוררתם את שובתי כרעה שאלה : ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה כנפשו : (שני) והיה כראותו כי אין הנער ומה והורידו עבדיך את שובת עבדך אבינו בינו שאלה : כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים : ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו : כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי : (מה) : ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצלים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתורע יוסף א אחיו : ויהן את קלו בככי וישמעו מצרים וישמעו בית פרעה : ויאמר יוסף א אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבחרו מפניו : ויאמר יוסף א אחיו גשו נא לי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכתם אתי מצרים ועתה א תעצבו ולא יחר בעיניכם כי מכתם אתי הנה כי למחיה שלחתי אהים לפניכם : כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר : וישלחתי אהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה : (שלישי) ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמיני לאכ לפרעה ולארון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים : מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו בה אמר בקד יוסף שמני אהים לארון לכל מצרים דדה לי א תעמד : וישבת בארץ גשן והיית קרוב לי א אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך : וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך : והנה עיניכם ראית ועיני אחי בנימן כי פי המדבר איהם : והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה : ויפל על צוארי בנימן ואתו ויבך ובנימן בכה על צואריו : וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו : והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וישב בעיני פרעה ובעיני עבדיו : ויאמר פרעה א יוסף אמר א אחיך זאת עשו טענו את בעירפם ולכו באו ארצה כנען : וקחו את אביכם ואת בתיכם וכאו לי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ : (רביעי) ואתה צייתת וזאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות למצפם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ונבאתם : ועיניכם א תחם על בליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם היא : ויעשו כן בני ישראל ויהן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויהן להם צרה לדרך : לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלת : ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנות נשאת בר ולחם וזימן לאביו לדרך : וישלח את אחיו ולכו ויאמר להם א תרגזו בדרך : ויעלו מצרים ויבאו ארץ כנען א יעקב אביהם : ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים וישן לכו כי לא האמין להם : וירדו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהים וירא את העגלות אשר

אשר שלח יוסף לשאת אתו והיה רוח יעקב אביהם : (חמישי) ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי לבח ואראנו בטרם אמות : (זו) ויפיע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזכה וזכאים לאחי אביו יצחק : ויאמר אהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני : ויאמר אנכי ה אהי אביך א הירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אישימך שם : אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך : ויקם יעקב מכאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת מטפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו : ויקחו את מקניהם ואת רכישם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו : בני ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אותו מצרימה : ס ולא שמות בני ישראל הנכאים מצרימה יעקב וזניו ככר יעקב ראובן : ובני ראובן הנך ופלווא וחרץ וכרמי : ובני שמעון ימול וימין ואהר ויובן ויחזר ושאל בן הכנענית : ובני לוי גרשון קהת ומררי : ובני יהודה ער ואונן ושלח ופרץ וזרח ויפת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמול : ובני יששכר הודע ופוח ויוב ושמרון : ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל : אה בני לאה אשר ילדה ליעקב כפרן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש : ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי : ובני אשר ימנה וישיה וישוי ובדיעה ושרה אחתם ובני בריעה חבר ומלכיא : אה בני זלפה אשר נתן לכן ללאה בתו ותלד את אה ליעקב שש עשרה נפש : בני רהל אשת יעקב יוסף ובנימן : ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פומי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים : ובני בנימן כלע ובכר ואשבל גרע ונעמן אחיוראש מפים וחפים וארד : אה בני רהל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר : ובני דן חשים : ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם : אה בני בלחה אשר נתן לכן לרהל בתו ותלד את אה ליעקב כל נפש שבעה : כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאו ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש : ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים : ס (ששי) ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורח לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן : ויאמר יוסף מרבכתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא או ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד : ויאמר ישראל א יוסף אביתך הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי : ויאמר יוסף א אחיו א בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה לי אהי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי : (הוספה) והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר להם אבוא : והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם : ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אנתינו בעבור תשבו בארץ גושן כי תועבת מצרים כל רעה צאן : (זו) ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן : (הוספה) ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה : ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו : ויאמרו אל פרעה לגור בארץ כנען כי ארץ מצרים ארץ חמרים וישן לכו כי לא בארץ כנען ועתה ישכנו נא עבדיך בארץ גשן : (הוספה) ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אפיך ואיך פאו אליך : ארץ מצרים לפניך הוא בנימט הארץ תושב את

את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ייש
 פט אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי : ויבא יוסף
 את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה וימר יעקב את פרעה : ויאמר פרעה
 אל יעקב כמה ימי שני חיך : ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים
 ומאת שנה מעט ורעים הוי ימי שני חיי ולא השינו את ימי שני חיי אבתי בימי
 בגוריהם : ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה : (שביעי) ויושב יוסף
 את אביו ואת אחיו ויתן להם אתה בארץ מצרים במטב הארץ בארץ
 רעמסס כאשר צוה פרעה : ויפלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית
 אביו לחם לפי הטף : ולחם און לכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ
 מצרים וארץ כנען מפני הרעב : וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
 מצרים ובארץ כנען כשכר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה
 פרעה : (הוספה) ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל
 יוסף לאמר הנה לנו לחם ולמה נמות נגרך כי אפס כסף : ויאמר יוסף הכו
 מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף : ויביאו את מקניהם אל יוסף
 ויתן להם יוסף להם כסוים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם
 בלחם בכל מקניהם כשנה ההוא : (הוספה) ויתם השנה ההוא ויבאו
 אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נסחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
 ההכמה אל אדני לא נשאר לפני אדני מלתו אם גוינתו ואדמתנו למה נמות
 לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו פלח ונחיה אנחנו
 ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם : ויקן
 יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה : כי מברו מצרים איש שדחו כי חק
 עלהם הרעב וצוה הארץ לפרעה : ואת העם העביר אתו לערים מקצה
 גבול מצרים ועד קצהו : רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהני מאת
 פרעה ואבלו את חקם אשר נתן להם פרעה על בן לא מפרו את אדמתם
 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה ר לכם זרע
 וזרעתם את האדמה : והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבעת
 יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר ככליכם ולאכל למצרכי (יר)
 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה : ויאמר יוסף
 לחק ער היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לברם
 לא היתה לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחוו בה ויפרו
 וירבו מאד : ויחיו יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויחיו ימי יעקב
 שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה : ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא
 לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית
 עמדי חקר ואמת לו נא תקברני במצרים ושכנתי עם אבתי ונשאתני
 במצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר השפעה לי
 וישבעו לו וישתחו ישראל על ראש המטה : פ (מח) והיה אחרי הדברים
 הלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
 אפרים : ויגד ליעקב ויאמר הנה בך יוסף בא אריך ויתחוק ישראל וישב
 על המטה : ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען
 ויברך אתי : (לוי) ויאמר אלי הגני מפרך והרביחך ונתתך לקהל עמים
 ונתתי את הארץ לזרעך אהרין אהות עולם : ויעת שני בניו הגולדים
 לך בארץ מצרים ער באי אן מצרימה לי הם אפרים ומנשה פראובן ושמעון
 יהיו לי : ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם ויקראו

בנחלתם : ואני בבאי מפוזן מרה עלי רחל בארץ כנען בדרך כעוד כמרת
 ארץ לכה אפרתה ואקברה שם בדרך אפרתה הוא בית לחם : וירא ישראל את
 בני יוסף ויאמר מי זה : ויאמר יוסף לא אביו בני הם אשר נתן לי אלהים כוח
 ויאמר נתם אלי ואכרם : (שני) ועני ישראל כבדו מוקל לא יוכל
 לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם : ויאמר ישראל אל יוסף
 דאה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך : ויוצא
 יוסף אהם מעב ברכיו וישתחו לאפיו ארצה : ויקח יוסף את שניהם את
 אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש לו :
 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
 ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הכבוד : ויברך את יוסף ויאמר
 הלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק הלהים הרעה אתי
 מעודי עד היום הזה המלאך הנאל אותי מכל רע יברך את הנערים
 ויקרא בהם שמי ושכ אבתי אבהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ :
 (שלישי) וירא יוסף כי ישיה אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו
 ויהבך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה : ויאמר יוסף
 אל אביו לא כן אפי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו : וימאן אביו ויאמר
 ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממני וזרעו
 יהיה מלא הגוים : ויברכם ביום ההוא לאמר כך יברך ישראל לאמר ישמך
 להים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה : ויאמר ישראל אל יוסף
 הנה אנכי מת וקוה אלהים עימכם והשיב אתכם לארץ אבותיכם : ואני נתתי
 לך שכס אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האכרי בהרבי ובקשתי : (כט) פ
 (רביעי) ויקרא יעקב אל בניו ויאמר אהכפו ואגידה לכם את אשר יקרא
 אתכם בארצות הימים : הקצבו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם
 ראובן ככרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עו : פחו כמים לא תורק
 כי עליה משכבי אביך אז הללת יצועי עלה : פ שמעון ולוי אחים כלי חיים
 מכרתיהם : כפרים לא תבוא נפשי בקהלם לא תהוד כנדי כי באפס הרגו איש
 וברצונם עקרו שור : ארור אפס כי עז ועברתם כי קשתה ארלקם ביעקב
 ואפיצם בישראל : פ יהודה אתה יודוך אחיך ידך כערף איבוד ישתחו לך בני
 אביך : נור ארזה יהודה מפרך בני עליה כרע רבין כארזה וכלביא בני יקימו :
 לא יסור שבט מיהודה ויחזק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולוי יקחת עמים :
 אסרי לגנן עזרה ולשרקה בני אתנו כנס ביין לבשו וברם ענבים כותה חכלילי
 ענבים מין ולבן שנים כחלב : פ זבולן לחוף ימים ישכן והוא
 לחוף אנית ויבנתו על צידן : פ יששכר חמר נהם רבין בין
 המושפתיים : וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויש שכמו לסכל ויהי
 למס עבר : ס דן ידון עמו כאחד שבטי ישראל : יהי דן נחש על דרך שפיץ
 עלי ארץ הנשך עקבי כוס ויפל רכבו אהור : לישועתך קייתי יהוה : ס (חמישי)
 צד גדוד יגודנו והוא יגד עקב : ס מאשר שבנה לחמו והוא יתן מעדני כלך :
 ס נפתלי אילה שלמה הנתן אמרי שפר : ס בן פרת יוסף בן פרת עלי עין
 בנית צעדה עלי שור : ויבררתי רכבו וישטמתי בעלי הצים : ותשב באיתן
 קשתו ויפוז רעי ויגומדי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל מל אבין ויעזרך
 ואת שדי ויברך ברכת שמים מעל ברכת תהום ברכת תהה ברכת שרים
 ודחם : ברכת אבין גברו על ברכת חור ועד תאות גבעת עולם החיין לראש
 יוסף

יוסף ולקדקד נזיר אחיו : פ (שש) בנימין ואב יטרף כבקר יאכל עד ולערב
 יהלך שלל : כל לא שבתי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
 ויברך אותם איש אשר לכרבתו כרד אתם : ויאמר להם אני נאסף ל עמו
 קברו אתי ל אבותי ל המערה אשר בשדה עפרון החתי : במערה אשר בשדה
 המכפלה אשר על פני מברא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת
 עפרון החתי לאחות קבר : שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
 קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה : מקנה השדה
 והמערה אשר בו מאת בני הת : ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו ל
 המטה ויגוע ויאסף ל עמו : (נ) ויפל יוסף על פני 'אביו ויבך עליו וישק לו :
 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים ל לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל :
 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלא ימי החיטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום :
 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף ל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
 דברו נא כאזני פרעה לאמר : אבי השביעני לאמר הגה אנכי מת בקברי אשר
 כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה
 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך : ויעל יוסף
 לקבר את אביו ויעלו אתי כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ
 מצרים : (הוספה) וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו ורק מפם וצאנם
 ויקרם עזבו בארץ גשן : ויעל עמו גם רכב : פרשיב ויהי המוניה כבד
 מאד : ויבאו עד גרן האמד אשר בעבר הירדן ויספרו שם מספר גדול וכבד
 מאד ויעש לאביו אבל שכבת ימים : וירא וישב הארץ הכנעני את האבל
 בגרן האמד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
 בעבר הירדן : ויעשו בניו לו כן כאשר צום : (הוספה) וישאו אתו בניו
 ארצה כנען ויקברו אתו במערת שרה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה
 לאחות קבר מאת עפרון החתי על פני מברא : וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו
 וכל העלים אתו לקבר את אביו אהרי קברו את אביו : ויראו אחי יוסף כי מת
 אביהם ויאמרו לו ישממנו יוסף והשב ישונו לנו את כל הרעה אשר גמלנו
 אתו : ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר : כה תאמרו ליוסף
 אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי
 אלהי אביך ויכך יוסף בדרם אליו : וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הנו
 לך לעבדים : ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני : ואתם
 השבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחית עס רב :
 (שביעי) ועתה ל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר
 על לבם : וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויהי יוסף מאה ועשר שנים :
 (מפטי) וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני בכיר בן בנשה ילדו על ברכי
 יוסף : ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם
 מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב : וישבע
 יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמותי
 מזה : וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם בארון במצרים :

חוק

פ פ פ

א ואלה שמות בני ישראל הכאים מצרימה את יעקב אישוביתו
 באו : ראובן שמעון לוי יהודה יששכר זבולן ובנימין דן
 ונפתלי גד ואשר : ויהי כל נפש יצא ירד יעקב שבעים נפש ויוסף היה
 במצרים : ומת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא : ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
 ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם : (לוי) פ ויוסם מלך חדש על מצרים
 אשר לא ידע את יוסף : ויאמר ל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו :
 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה פי תקראנה מלחמה ונסף גם הוא על שניאנו
 ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישומו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן
 ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס : וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן
 יפרץ ויקצו מפני בני ישראל : (ישראל) ס ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך :
 ויכרתו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל
 עבדתם אשר עבדו בהם בפרך : ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר
 שם האחת שפרה ויהי השנית פועה : ויאמר מילדתך את העבריות וראיתן
 על האנשים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא וחיה : ותיראן המילדת את
 הלהים ולא עשו כאשר דבר ליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים : (שני) ויקרא
 מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים
 ותאמרן המילדת ל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה
 בטרם תבוא ליהן המילדת וילדו : וייטב להם למילדת וירב העם ויעצמו
 מאד : ויהי כי יראו המילדת את הלהים ויעש להם כתים : ויצו פרעה לכל
 עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכוהו וכל הבת תחיון : פ (כ) וילך
 איש מבית לוי ויקח את בת לוי : ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב
 הוא ותצפנהו שלשה ירחים : ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא
 ותחמרה בהמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם כסוף על שפת היאר :
 ותצבת אהתו מרחק לדעה כה יעשה לו : ותרד בת פרעה לרחץ על היאר
 ונערתיה הלכת יד ה היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה
 ותקחה : ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר
 מילדי העברים זה : ותאמר אהתו אל בת פרעה האלך וקראתי
 לך אשה מינקת מן העברית ותניק לך את הילד : ותאמר לה בת פרעה לכי
 ותלך העלמה ויקרא את אס הילד : ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד
 הזה והניקתי לי ואני אתן את שבתך ותקח האשה הילד ותניקהו : ויגדל הילד
 ותבארו לו כת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים
 משיתחו : (שלישי) ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא ל אחיו וירא בסבלתם
 וירא איש מצרי מבא איש עברי מאחיו : ויפן כה וכה וירא כי אין איש וקח את
 המצרי ויטכמהו בחול : ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר
 לרשע למה תכה רעך : ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אהה
 אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר : וישמע
 פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב
 בארץ מדין וישב על הכאר : ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנהו
 ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן : ויבאו הרעים ויגרשו ויקם
 משה וישען וישק את צאנם ותבאנה ל רעה אביהן ויאמר מדוע טהלתן בא
 היום : ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים : וגם דלה דלה לנו וישק את
 הצאן : ויאמר ל בנותיו ואיוי למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל להם :

ויואל

ל

ויוא משה לשבת את האיש ויהן את צפרה בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה פ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאמרו בני ישראל מן העבדה ויועקו ותעל שועתם א הלאים מן העבדה וישמע להם את נאקתם ויזכר להם את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וירא להם את בני ישראל וידע אלהים ס ג רביעי ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא א הר הלאים הרבה וירא מלאך יהוה לו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אבל ויאמר משה אברהם נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה וירא יהוה כי סר לראות ויקרא לו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני ויאמר א הקרב הלסל נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא ויאמר אנכי אהי אביך אהי אברהם אהי יצחק ואהי יעקב ויסתר משה פנו כי ראו מהביט א הלאים ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר כמצרים ואת צעקתם ששמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההיא א ארץ טובה ורחבה א ארץ זבת חלב ודבש א בקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבסי ועתה הנה צעקת בני ישראל באה לי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם ועתה לכה ואשרדך א פרעה והוציא את עמי בני ישראל כמצרים ויאמר משה א הלאים מי אנכי כי א א פרעה וכי אוציא את בני ישראל כמצרים ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך כהוציאך את העם כמצרים תעבדו את הלאים על ההר הזה ויאמר משה א הלאים הנה אנכי כא א בני ישראל ואמרת להם כהחתי והאמרי ויאמר שלחני איכם ואמרו לי כה שמו כה אמר להם ויאמר להם א משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני איכם ויאמר עוד להם א משה כה תאמר א בני ישראל יהוה אהי אבותיכם אהי אברהם אהי יצחק ואהי יעקב שלחני איכם וה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר חמישי לך ואספת את זקני ישראל ואמרת להם יהוה אהי אבותיכם נראה לי אהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקדתי אתכם ואת העשוי לכם כמצרים ויאמר אעלה אתכם מעני מצרים א ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבסי א ארץ זבת חלב ודבש ושמעו לקלליכם אתה וזקני ישראל א מלך מצרים ואמרתם לו יהוה אהי העבריים נקרא עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים כמדבר ונזכחה ליהוה אהינו ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד הזקה ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים יהיה כי תלכו לא תלכו ריקם ושלא אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל נתיביכם ונצלתם את מצרים ד ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה ויאמר לו יהוה מזה בידך ויאמר משה ויאמר השליכוה ארצה וישלכוה ארצה ויהי לנחש וינשם משה מפניו ויאמר יהוה א משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח ידו ויחוק בו ויהי למטה ככפו למען יאמינו כי נראה לך יהוה אהי אבתם אהי אברהם אהי יצחק ואהי יעקב ויאמר יהוה לו עוד הכא נא ידך כחוקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג ויאמר השב ידך א

חיקך

חיקך וישב ידו א חיקו ויוצא מחיקו והנה שכה ככשרו והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות הלא ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת ויאמר משה א יהוה כי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלש גם מאז דברך א עבדך כי ככד פה וככד לשון אנכי ויאמר יהוה לו מי שם פה לאדם או מי ישום אם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתך אשר תדבר ויאמר כי אדני שלח נא ביד תשלח ויהי אף יהוה כמשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמה כלבו ודברת לו ושמעת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון ודבר הוא לך א העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתת פ ששי וילך משה וישב א יתרו חתנו ויאמר לו אכה נא ואשובה א אחי אשר כמצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום ויאמר יהוה א משה במדן לך שוב מצרים כי בתו כל האנשים המבקשים את נפשך ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם ויאמר יהוה א משה בלכתך לשוב מצרים ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם ואכרת א פרעה כה אמר יהוה בני כברי ישראל ויאמר לך שלח את בני יעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הרג את כנך בכרך ויהי בדרך כמלך ויפגשו יהוה ויבקש המיתו ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חזן דמים אתה לי וירף ממנו אז אמרה חזן דמים למולות פ ויאמר יהוה א אהרן לך לקראת משה המדבר וילך ויפגשו בבר הלאים וישק לו ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתת אשר צוהו וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה א משה ויעש האתה לעיני העם ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניו וישתחוו ה שביעי ואחר באו משה ואהרן ויאמרו א פרעה כה אמר יהוה אהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי כמדבר ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשכע בקלו לעלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח ויאמרו אהי העבריים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים כמדבר ונזכחה ליהוה אהינו פן יפגענו בך או בהרב ויאמר להם מלך מצרים למה משה ואהרן הפריעו את העם ממצעשי לכו לסבלתיכם ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם ויוצא פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שמריו לאמר לא תאספון להת תכן לעם ללבן הלבנים כחמול שלשם הם ילכו וקששו להם תכן הוסיפה ואת מחנות הלבנים אשר הם עשים תמל שלשם תשיבו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפיחם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזכחה ללהינו תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה וישעו כדברי שקר ויצאו נגשי העם ושמריו ויאמרו א העם לאמר כה אמר פרעה איני רדן לכם הבן הוסיפה אתם לבו קחו לכם הבן מאשר תביצאו כי אין נגד מעבדתכם דבר ויפץ העם ככל ארץ מצרים לקשש קש לתכן והנגשים אצים לאמר כלו בעשיכם

מעשיכם דבר יום כיומו כאשר בהיות התבן : (הוספה) ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללכן כתמול שלש גם תמול גם היום : ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו ל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך : תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אברים לנו עשו והנה עבדיך מבנים וחמאת עמך : ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזכחה ליהוה : ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותבן לבנים תתנו : ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבינכם דבר יום כיומו : (הוספה) ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים אשר הבאשתם את ריהנו בעיני פרעה ויבועני עבדיו לתת הרב כירם להרגנו : (בפטר) וישב משה ל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני : ומאז באתי ל פרעה לדבר בשבך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך : (ו) ויאמר יהוה ל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו

ס ס ס

וידבר יהוה אל משה ויאמר לו אני יהוה : וארא ל אברהם ל יצחק ואל יעקב כל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם : וגם הקמתי את כריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מצרים מעבדים אתם ואיכר את כריתי : (לוי) לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם ממצרים ואתם סבלת מצרים והצלת אתכם מעבדתם וגאתי אתכם בזרוע נמויה ובשפטים גדלים : ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלים וידעתם כי אני יהוה אליוס הכווציא אתכם מתחת סבלות מצרים : והבאתי אתכם ל ארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה בני יהוה : וידבר משה כן ל בני ישראל ולא שמעו ל משה מקצר רוח ומעכרה קשה (ישרל) פ וידבר יהוה אל משה לאמר : בא דבר ל פרעה כלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו : וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו לי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים : וידבר יהוה ל משה ואל אהרן ויצום ל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים : (שני) ס לך ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל הנוד ופלווא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן : ובני שמעון ימוא וימין ואחד ויבין וצחר וישראל הכנעני אלה משפחת שמעון : ואל שמות בני לוי להלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלושים ומאת שנה : בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם : ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזרל ושני חיי קהת שלוש ושלשים ומאת שנה : ובני מררי מהלו ובנושי אלה משפחת הלוי להלדתם ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה : ובני יצהר קרח ונפג וזכרי : ובני עזראל מישאל ואלצפן וסתרי : ויקח אהרן את ליטבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את לעזר ואת אהרית : ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף ל משפחת הקהרן ולעזר בן אהרן לקח לו מנחת פומל לו לאשה ותלד

ותלד לו את פינחס לך ראשי אבות הלויים למשפחתם הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן : והיה כיום דבר יהוה ל משה בארץ מצרים : (שלישי) ס וידבר יהוה ל משה לאמר אני יהוה דבר ל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך : ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע לי פרעה פ (ז) ויאמר יהוה ל משה ראה נתתיך ל אלים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך : אתה תדבר את כל אשר אצוץ ואהרן אחיך ידבר ל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו : ואני אקשה את לב פרעה והרבותי את אהרן ואת מופתי בארץ מצרים : ולא ישמע ליכם פרעה והרבותי את אהרן ואת מופתי בארץ מצרים : עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים : וידעו מצרים כי אני יהוה כנסתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם : ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו : ומשה בן שבעים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם ל פרעה : (רביעי) פ ויאמר יהוה ל משה ואל אהרן לאמר : כי ידבר לכם פרעה לאצור חנו לכם מופת ואכרת ל אהרן קח את מטף והשלך לפני פרעה יהי לחנין : ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטפו לפני פרעה ולפני עבדיו והיילתנין : ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלחמיהם כן : וישליכו איש מטתו והיו לתנינים ויבלע משה אהרן את מטתם : ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה : ס ויאמר יהוה אל משה כמד לב פרעה מאן לשלח העם : לך אל פרעה בכקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך : ואמרת אליו יהוה אלהי הערבים שלחני אליך לאכר שלח את עמי ויעבדני כמדבר והנה לא שמעת עד כה : כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה בכתה אשר בידי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם : והרגה אשר ביאר המות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מים היאר : ס ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטף ונסתר ידך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם ככל ארץ מצרים : ובעצים ובאבנים : ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם כמטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו והפכו כל המים אשר ביאר לדם : והרגה אשר ביאר ממה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים : ויעשו כן הרטמי מצרים בלמיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה : ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת : ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות מימי היאר : פ ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני : ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נקף את כל גבולך בצפרדעים : ושרץ היאר צפרדעים ועלג ובאוב כביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעבך ובתנוריך : ובמשארותיך : ובכח ובעבך ובכל עבדיך ועלו הצפרדעים : (ח) ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטף על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים : ויט אהרן את ידו על מימי מצרים והעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים :

ויעשו בן החרטמים בלטיחם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויקרא
 פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי
 ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה: ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
 אעתיד לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר
 תשארנה: ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו:
 (חמשי) וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה:
 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה א יהוה על דבר הצפרדעים אשר
 שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה א יהוה על דבר הצפרדעים אשר
 ובן השדת: ויצברו אתם חמרים חמרים ותכאש הארץ: וירא פרעה כי היתה
 הרוחה והכבד את לבו ולא שמע א להם כאשר דבר יהוה: ס ויאמר יהוה א
 משה אמר א אהרן נטה את מטך וקח את עפר הארץ והיה לנחם ככל ארץ
 מצרים: ויעש כן ויש אהרן את ידו במטהו ויקח את עפר הארץ ותהי הנחם
 באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנחם באדם ובבהמה: ויאמרו
 בלטיחם לחוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הנחם באדם ובבהמה: ויאמרו
 החרטמים א פרעה אצבע אלים הוא ויחוק לב פרעה ולא שמע א להם כאשר
 דבר יהוה: ס ויאמר יהוה א משה השכם בכקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא
 חמימה ואמרת לו כה אמר יהוה שליח עמי ויעבדני: כי אם אינך משלח את
 עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים
 את הערב וגם האדמה אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא את ארץ
 גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
 בקרב הארץ: (שישי) ושכתי פרד בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת
 הוה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים
 תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה א משה ולאהרן ויאמר לבו זכחו
 לאלהיכם בארץ: (הוספה) ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים
 נזבה ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך
 שלשת ימים נלך בשדכר וזכחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר לנו: ויאמר פרעה
 אנכי אשלח אתכם וזכחתם ליהוה אלהיכם כמדבר רק הרחק לא
 תרחיקו ללכת העתירו בעדי: (הוספה) ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך
 והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדו ומעמו מחר רק
 אל יוסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא
 משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה ויסר
 הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אהר: ויכבד פרעה את לבו וגם
 בפעם הזאת ולא שלח את העם: (ט) פ ויאמר יהוה אל משה בא אל
 פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי
 אם מאן אתה לשלח ועורך מהיוק בם: הנה יד יהוה הויה כמקנך אשר
 בשדה כסוים כחמרים כגמלים כבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה
 יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר:
 (הוספה) וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: ויעש
 יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וכן עשה בני ישראל לא
 בית אחד: וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עקד אחד ויכבד לב
 פרעה ולא שלח את העם: פ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
 חפניכם פיה כבשן וורקי משח השמימה לעיני פרעה: והיה לאבק על כל
 ארץ

ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבכת ככל ארץ
 מצרים: ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויורקו אתו משה השמימה
 והיה שחין אבעבכת פרח באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמים לעמוד לפני
 משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים: ויחוק יהוה את
 לב פרעה ולא שמע א להם כאשר דבר יהוה א משה: (הוספה) ס ויאמר
 יהוה א משה השכם בכקר והתיצב לפני פרעה ואמרת לו כה אמר יהוה אלהי
 העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי
 א לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: כי עתה
 שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך כדבר והכחד מן הארץ: ואולם בעבור
 זאת העמרתך בעבור הראתו את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ:
 (שביעי) עורך מסתולל כעמי לבלתי שלחם: הנני ממטיר כעת סחר ברד
 כבד מאד אשר לא היה כמיו כמצרים למן היום הוכדה ועד עתה: ועתה
 שלח העו את מקנך ואת כל אשר לך כשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא
 בשדה ולא יאסף חביתה וירד עליהם הכרד ומתו: הירא את דבר יהוה
 מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו כשדה: פ ויאמר יהוה א משה
 דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו כשדה: פ ויאמר יהוה א משה נטה
 את ידך על השמים והיה ברד ככל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ויול
 כל עשב השדה בארץ מצרים: ויש משה את מטהו על השמים ויהוה נתן
 קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: והיה ברד
 ואש מתלקחת בתוך הכרד כבד מאד אשר לא היה כמיו בכל ארץ מצרים
 מאז היתה לגוי: ויך הכרד ככל ארץ מצרים את כל אשר כשדה מאדם ועד
 בהמה ואת כל עשב השדה הכה הכרד ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ
 גשן אשר שם בני ישראל לא היה כרד: (הוספה) וישלח פרעה ויקרא למשה
 ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים:
 העתירו ויאמר אלהם חטאתי את העיר אפרש את כפי א יהוה הקלות
 לעמך: ויאמר לו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי א יהוה הקלות
 יחרלון והכרד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי
 כי טרם תיראון מפני יהוה אלים: והפשתה והשערה נכחה כי השערה אביב
 והפשתה גבעל: והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: (מפטיר) ויצא
 משה מעם פרעה את העיר ופרש כפיו א יהוה ויחדלו הקלות והכרד וכטר לא
 נהך ארצה: וירא פרעה כי חדל המטר והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו
 הוא ועבדיו: ויחוק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד
 משה:

פ פ פ

ו יאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כו אני הכבדתי את לבו ואת לב
 עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען תספר באזני
 בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואני אתתי אשר שמתו בם וידעתם
 כי אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי
 העברים עד מתי מאנת לענות כפני שליח עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח
 את עמי הנני מביא מחר ארכה כגמלך: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת
 את

אין שם סת : ויקרא למשה ולאחרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם : גם צאנכם גם כקרבם קחו
כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי : ותחוק מצרים על העם למחר לשלחם
מן הארץ כי אמרו בלבו מתים : וישא העם את בצקו מרם יהזיק משארתם
צורת בשמלתם על שבמם : ובני ישראל עשו כדבר משה וישלחו במצרים כלי
כסף וכלי זהב ושמלת : ויהוה נתן את הן העם בעיני מצרים : וישלחו וינצלו
את מצרים : (הוספה) פ ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה משש מאות פ
רגלי הגברים לכר מטף : וגם ערב רב עלה אתם וצאן וכקר מקנה כבד מאד :
ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים
ולא יכלו להתמתמה וגם צדה לא עשו להם : ומושב בני ישראל אשר ישבו
במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים : ליל שמרים
הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני
ישראל לדרתם : (הוספה) פ ויאמר יהוה ל משה ואהרן זאת הקת הפסח כל
בן נכר לא יאכל בו : וכל עבד איש מקנה כסף ומלתה אתו אז יאכל בו :
תושב ושכיר לא יאכל בו : בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הכשר
הצואה ועצם לא תשכרו בו : כל עדת ישראל יעשו אתו : וכו יגור אתך גר
ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאורח הארץ וכל
ערל לא יאכל בו : תורה אחת יהיה לאורח ולגר בתוככם : ויעשו כל
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן בן עשו : ויהי בעצם היום
הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם : פ (ויג) (שביעי)
וידבר יהוה ל משה לאמר : קדש לי כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל כאדם
ובבהמה לי הוא : ויאמר משה ל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ :
היום אתם יצאים בחדש האביב : (הוספה) והיה כי יביאך יהוה ל ארץ
הכנעני ותחתי והאמרי ותחוי והיכוני אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת
חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה : שבעת ימים תאכל מצות
וביום השביעי חג ליהוה : מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך שאר
ככל גבולך : והגדת לבנך ביום החוה לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי
ממצרים והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תזהה תורת יהוה בפניך
כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים : ושמרת את חזקה הזאת למעדה
מימים ימימה : (הוספה) פ והיה כי יבאך יהוה ל ארץ הכנעני כאשר נשבע
לך ולאבתך ונתנה לך : והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה : וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בכניך תפדה : (מפסח) והיה כי ישלך בנך מחר
לאמר מה זאת ואמרת לך לוי בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים :
ויהי כי הקשה פרעה לשלחני ויהרג יהוה כל בכור מארץ מצרים מכנר אדם
ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני
אפדת : והיה לאות על ירכה ולמשפת כין עיניך כי בחוק יד הוציאנו יהוה
ממצרים :

ויחי

בשלה פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי
קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם כלהמה ושבו
מצרימה : ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף והמשיב עלו בני
ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביעי
את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה
אחכם ויסעו משכנת ויהנו באתם בקצה ארץ מצרים : ויהוה הלך לפניהם יובם
בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יובם ולילה :
לא ימיש עמד הענן יובם ועמוד האש לילה לפני העם : פ (לוי) (יד)
וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל וישבו ויהנו לפני פי
החיות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים : ואמר פרעה
לבני ישראל נבכים הם כארץ כנר עליהם המדבר וחוקתי את לב פרעה וירדף
אחריהם ואכבדהם כפרעה ובכל הולו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן :
(לוי) ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועברו אל העם
ויאמרו מה זאת עשינו מי שלחנו את ישראל מעבדנו : ויאסר את רכבו ואת
עמו לקח עמו : ויקח שש מאות רכב כחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו :
ויחוק יהוה את לב פרעה בלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה : (שני) וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם היום על הים
כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן : ופרעה הקריב
וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו
בני ישראל אל יהוה : ויאמרו אל משה המכלי אין קברים בכצרים לקחתנו
למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך ממצרים לאמר חרל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד
את מצרים ממתנו במדבר : ויאמר משה אל העם אל תיראו הוציאנו וראו
את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרי היום לא
חספו לראתם אל משה מה הצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : ואתה
ויהוה יהוה אל משה מה הצעק אלי דבר אל בני ישראל ויבאו בני ישראל בתוך הים
הים את מטה ונטה את ירך על הים ובקעו ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה : ואני חנני מחוק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה כפרעה
ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי כפרעה
ברכבו ובפרשיו : ויסע מלאך האלהים הלך לפני מהנה ישראל וילך
מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה : ויש משה את ידו על
הים ויולך יהוה את הים ברוה קדים עזה כל הלילה וישם את הים להרבה
ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם : וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל
תוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מהנה מצרים בעמוד אש
וענן ויהם את מהנה מצרים : ויסר את אפן מרכבתיו וינחמה בכבדת
ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים : פ (רביעי)
ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על הים וישבו המים על
מצרים על רכבו ועל פרשיו : ויש משה את ידו על הים וישב
הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתנו וינער יהוה את
מצרים בתוך הים : וישבו המים ויכסו את הרבב ואת הפרשים
לכל

לבל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחר : וכני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם המה מימינם ומשמאלם : ויושע יהוה
ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים :
וירא ישראל את הים הגדלה אשר עשה יהוה למצרים ויראו העם את יהוה
ויאמינו כיהוה וכמשה עבדו : פ (טו) אז ישיר משה ובני ישראל את
השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו
דמה כום עניו וזמרתו יהוה ויהי לי לישועה זה לי ונאנחו להי אבי וארמזנהו יהוה
איש מלחמה יהוה שמו : מרכבת פרעה וחילו ירה כים ומכחר שלשיו טביעו
בני סוף : תהמת יכסימו ירדו כמצולות כמו אכן : וימנך יהוה נאדרי
ככה ימנך יהוה תרעץ אויב : וברב נאנך תהרס קמין תשלח הרקב יאכלמו
נקש : וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו גז גזים קפאו תהמת בלב ים :
אמר אויב ארדף אשוי אחלק שלל תכלאמו גפשו אריוק חרבי תורישמו ידי :
נשפת ברוחך כסמו ים צללו בעופרת במים אדירים : מי כמכה בלם יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : נשאת ימנך תבלעמו ארץ : נחית
בחסדך עם וגלת נהלת בעוזך לא ניה קדשך : שמעו עמים ירגזון חיל אחז
ישבי פלשת : אז נכהלו לפני אילי מואב יאחזמו רעד נמו : כל ישבו
בנען : תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאכן עד יעבר עמך יהוה
עד יעבר עם זו קנית : תכאמו ותמעמו בחר נחלתך מבין לשכתך פעלת
יהוה מקדש אדני כוננו ידיך : יהוה ימלך לעלם ועד : כי בא סוס פרעה
ברכבו וכפרשיו בים וישב יהוה עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה
בתוך הים : פ תקח מרים תנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל
הנשים אחריה בתים ובמחלת : ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
טוס ורכבו רמה בים : ס ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו לא מדבר שור
וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת
מים נמרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה : וילנו העם על משה לאמר
מה נשתה : ויצעק לא יהוה וירדו יהוה עץ וישלך לא המים וימתקו המים שם
שם לו חק ומשפט ושמ נסחו : ויאמר אם שמעו תשמעו לקול יהוה לחיד
והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושכרת כל הקול יהוה המחלה אשר
שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך : ס (חמישי) ויבאו אילמת
ושם שתים עשרה עינת מים ושכעיים תמרים ויהנו שם על המים : (טז) ויסעו
מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל לא מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים : ס וילינו כל עדת בני ישראל על
משה ועל אהרן במדבר : ויאמרו להם בני ישראל מי יתן מתנו ביד יהוה
בארץ מצרים כשבתנו על סוד הפשר כאכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו
לא המדבר הזה להמית את כל תקהל הזה ברעב : ס ויאמר יהוה לא משה הנני
כממיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום כיומו למען אנסנו
חילך בתורתו אם לא : והיה כיום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה
על אשר ילקטו יום יום : ויאמר משה ואהרן לא כל בני ישראל ערב וירעתם
כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים : ובקר וראיתם את משה ויהוה בשמעו
את תלנותכם על יהוה ונחנו מה כי סתלנו עלינו : ויאמר משה בתת יהוה
לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנותיכם אשר
אתם מליגם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנותיכם כי על יהוה : ויאמר משה לא
וילנו קרי תלינו קרי אהרן

אהרן אבך לא כל עדת בני ישראל קרכו לפני יהוה כי שמע את תלנותיכם : ויהי
כדבר אהרן לא כל עדת בני ישראל ויפנו לא המדבר והנה כבוד יהוה נראה
בענן : פ (ששי) וידבר יהוה לא משה לאמר שמעתי את תלונת בני ישראל
דבר להם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובנקר תשבעו לחם וידעתם כי
אני יהוה אלהיכם : והקי בערב ותעל פהשלו ותכס את המהנה ובקקר היתת
שכבת הטל סביב למחנה : ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק
מחספס דק ככפר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו איש לא אחיו פן הוא כי
לא ידעו מה הוא ויאמר משה להם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלת :
(הוספה) זה הדבר אשר צוה ילקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לנגלת מספר
נפשתיכם : איש לאשר באהלו לקחו : ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה
והממעט : וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והמעט לא החסיר איש לפי
אכלו לקטו : ויאמר משה להם איש לא ייתר ממנו עד בקר : ולא שמעו :
משה ויתרו אנשים ממנו עד בקר וירס תולעים ויבאש ויקצף עלהם משה :
וילקטו אותו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש נגמס : ויהי כיום הששי
לקטו לחם משנה שני העמר לאהרן ויבאו כל נשיא העדה ויגידו למשה :
ויאמר להם הוא אשר דבר יהוה שכתון שכת קדש ליהוה מחר את אשר
תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד
הבקר : ויניחו אותו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הכאיש ורמה לא היתת
בו : ויאמר משה אכלתו היום כי שכת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשנה
ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שכת לא יהיה בו : ויהי ביום השביעי
יצאו מן העם ללקטו לא מצאו : ס ויאמר יהוה לא משה עד אנה מאנחם
לשכר מצותי ותורתי : ראו כי יהוה נתן לכם השכת על כן הוא נתן לכם
ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו לא יצא איש ממקו ביום השביעי :
וישכתו העם ביום השכעי : (הוספה) ויקראו בית ישראל את שמו מן יהוה
מרוע גד לכן ומעמנו כצפיחת ברבש : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
מלא העמר ממנו למשמרת לדרתים למען יראו את הלחם אשר האכלתו
אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים : ויאמר משה לא אהרן קח
צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח לפני יהוה למשמרת לדרתים :
כאשר צוה יהוה לא משה ויניחיהו אהרן לפני העדת למשמרת (הוספה) :
ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד כאם לא ארץ נושבת את המן אכלו
עד כאם לא קצה ארץ בנען : והעמר עשרית האופה הוא : פ (יז) (שביעי)
ויסע כל עדת בני ישראל במדבר סין למסעיהם על פי יהוה : ויהנו ברפידים
ויאז מים לשתת העם : וירב העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשתה ויאמר
להם משה מה תדריכון עמדי מה תנסון את יהוה : ויצא שם העם למים וילן
העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת
מקני בצמא : ויצעק משה לא יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מצט
וסקלני : ויאמר יהוה לא משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך
אשר הכית בו את דיאר קח בידך והלכת : הנני עמד לפניך שם על הצור
בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני קני ישראל
ויקרא שם המקום מטה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נכסחם את יהוה לאמר
היש יהוה בקרבנו אם אין : פ ויבא עמלק וילהם עם ישראל ברפידים : ויאמר
במשח לא יהושע כחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש
הגבעה השליו קרי

הנבכה ומשה הלזים ביהוה ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם
בעמלק ומשה אחרן ודור עלו ראש הנבכה (היספה) ויהיה כאשר ימים משה
ידו וגבר ישראל כאשר ניהו ירו וגבר עמלק יורו משה כבדו ויקחו אבן וישמו
תחתיו וישב עליה ואחרן ודור תמכו בידיו משה אחר ומונה אהרן ויהי ידו
אמונה עד בא השמש ויהלש יהושע את עמלק ואת עמל לפי חרב (במפאר)
ויאמר יהוה ל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באוני יהושע כי מחה אמתה
את זכר עמלק מתחת השמים ויכן משה מכתב ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר
בי יד על כם יהי מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר :

פ פ פ

יח וישמע

יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה להים למושה
ולישמע עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים :
ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחות : ואת שני בניה
אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה : ושם האחד אליעזר
כי אלהי אבי בעזרי ויצלני מהרב הרעה : (לוי) ויבא יתרו חתן
משה וכניו ואשתו ל משה ל הסדבר אשר הוא הנה שם הר האלהים :
ויאמר ל משה אני חתן יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה : ויצא
משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו
האלה : ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על
אדמת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יי (ישראל) אהרן יתרו
על כל המכות אשר עשה יהוה לישראל ויצלם יי (ישראל) אהרן יתרו
יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים : ויאמר
העם מתחת יד מצרים : עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי כדבר
אשר דבר עליהם : ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים כי כדבר
וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים : (שני) ויהי
במחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד
הערב : וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר ביה הדבר הזה
אשר אהוה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר
עד ערב : ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם להרש אללהים : כי יהיה
לחם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודיעתי את הקי האלהים
ואת תנתינו : ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה :
גבל תכל גם אתה גם העם הוה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל
עשהו לבדך : עתה שמע בקלי איני צריך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול
האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים : והזהרתה אתה את ההקים
ואת התורת והודיעת לחם את הדרך ולכו בה ואת המעשה אשר יעשו :
ועלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת : ושפצו אתי ושמת
בכל עת והיה כל הדבר הנדל ויבאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל
מעליך ונשאו אתך : אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם
כל העם הזה על מקמו יבא בשלום : (שלישי) וישמע משה לקול חתנו
ויעש כל אשר אמר : ויכתר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשם

על

על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת : ושפצו את העם
בכל עת את הדבר הקשה ויבאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם :
וישלה משה את חתנו ויכל לו אל ארצו : פ (רביעי) (יט) בחדש השליש
לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה בא מדבר סיני : ויסעו מרפידים
יבאו מדבר סיני ויהוה בכדבר ויחן שם ישראל נגד ההר : ומשה עלה אל
האלהים ויקרא אליו ויהוה מן ההר לאמר מה תאמר לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל : אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי
נשרים ואבא אתכם אלי : ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את
בריתי והייתם לי כגולה מכל העמים כי לי כל הארץ : ואתם תהיו לי
במלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : (חמישי)
ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר
צוהו יהוה : ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה
את דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב
הענן בעמיר וישמע העם כדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את
דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר
וככסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני
גל העם על הר סיני : והנבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר
ויגדו בקצתו כל הנגע בהר מות יזכת : לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירח
יירג אם בהמה אם איש לא יהיה במשך היכל המה יעלו בהר : וירד משה
מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכנסו שמלתם : ויאמר אל העם הו
נכנים לשלש ימים אל תגשו אל אשה : ויהי ביום השלישי כהית
הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שפר חזק מאד ויחרד כל העם
אשר בכמהה ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן ההמה ויהי צו בתחתית
ההר : והר סיני עשן בלו כפיני אשר ירד עליו יהוה כאש ויעל עשנו כעשן
ההרים ויחרד כל ההר מאד : ויהי קול השפר הולך וחזק כאד משה ידבר
והאלהים יענו בקול : (ששי) וירד יהוה על הר סיני ל ראש ההר ויקרא יהוה
למשה ל ראש ההר ויעל משה : ויאמר יהוה ל משה דר העד בעם פן יהרסו
ל יהוה לראות ונפל כימנו רב : וגם הכהנים הנגשים ליהוה יהקדשו פן יפרץ
בהם יהוה : ויאמר משה ל יהוה לא יוכל העם לעלת ל הר סיני כי אתה
הערת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו : ויאמר לוי יהוה לך וך ועלית אתה
ואהרן עמך והכהנים והעם ל יהרסו לעלת ל יהוה פן יפרץ בהם : וירד משה
ל העם ויאמר להם : ס (ב) וידבר לחים את כל הדברים האלה לאמר : ס
אנכי יהוה ל אהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מכית עבדים לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל המונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשההוה להסולא
תעבדם כי אנכי יהוה ל אהיך ל קנא פקד עין אבת על בני על שלשים ועל
רבעים לשנאי : ועשה הסר ללפים לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את
שם יהוה ל אהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : פ
זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאמתך : ויום
השביעי שבת ליהוה ל אהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובחך עבדך
ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ את הים ואת כל אשר כם וינח ביום השביעי על פן ברכ את יום
השבת

חשבת ויקרשהו : פ כפר את אמך ואת אמך למען יארכו ימך על האמה
אשר יהיה לחיך נתן לך : פ לא תרצח : פ לא תנאף : פ לא תגנב : פ
לא תענה ברעך עד שקר : פ לא תחמד בית רעך : פ לא תחמד אשת רעך
ועבדו ואמחו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך : פ (שביעי) וכל העם ראים את
הקולות ואת הלפידים ואת אהרן עמו ונשמעה וכל האלהים ופעור תהיה
מרחק : ויאמרו לא משה דבר אתה עמו ונשמעה וכל האלהים ופעור תהיה
ויאמר משה לא העם לא תיראו כי לכעבור נכות אתכם בא האלהים ופעור תהיה
יראתו על פניכם לכלתי תחטאו ויעמד העם מרחק ומשה נגש לא הערפל אשר
שם האלהים : פ (מפטיר) ויאמר יהוה לא משה מה תאמר לא בני ישראל אתם
ראיתם כי בן השמים דברתי עמכם : לא תעשון אתי לאי כסף ואחי זהב לא
תעשו לכם : מזבח אדמה תעשה ליוזבת עליי את עלתך ואת שלמך את
צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אלק וברכתך : ואם
מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הגפת עליה ותחללה :
ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עלי :

פ פ פ

כא ואלה

המשפטים אשר תשים לפניהם : כי תקנה עפר עברי
שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם אם כנפול יבוא
בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו : אם אדניו יהו לו אשה וילדה
לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא כנפול : ואם אמר יאמר
העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא יצא חפשי : והגישו אדניו לא
האלהים והגישו לא הדלת או לא המזוזה ורצע אדניו את אזנו בכרצע
ועבדו לעלם : (לוי) פ וכי יבכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים
אם רעה בעיני אדניה אשר לא יענה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה
בכנרו בה : ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה : אם אחרת יקח לו
שארה כסותה ויענה לא יגרע : ואם שלש לא יעשה לה ויצאה חנם אין
כסף : (ישרא) פ מבכה איש ומת יומת : ואשר לא צדה והאלהים אנה
לידו ושמתו לך מקום אשר ינום שמה : פ וכי יוד איש על רעהו להרגו
בערמא מעם מזבחי תקחנו למות : פ ומכח אביו ואמו מות יומת : פ ונגנב
איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : פ ומקלל אביו ואמו מות יומת : פ וכי
יריבן אנשים והכה איש את רעהו כאבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב
אב יקום ותחלך בחיזק על משענתו ונקח המכה דק שבתו יתן ורפא ירפא : פ
(שני) וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם :
אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כפפו הוא : פ וכי יצו אנשים ונגפו
אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל
האשה ונתן כפללים : ואם אסון יהיה אסון עונש יענש כאשר ישית עליו בעל
שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל : כיה תחת כיה : פצע תחת פצע
הזבוריה תחת חבורה : פ וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה
לחפשי ישלחנו תחת עינו : ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו
החת שנו : פ וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא
יאכל את בשרו וזעל השור נקי : ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד
בבעליו

בבעליו ולא ישמרנו וחמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו וזמת : אם
כפר וישת עליו ונתן פרין נפשו בכל אשר יושת עליו : או בן יגח או בת יגח
כמשפט הזה יעשה לו : אם עבד יגח השור או אמתו כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור יסקל : פ וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא
יכסנו ונפל שמה שור או חמור : בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו וחמית
יהיה לו : פ וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי והצו
את ככפו וגם את המת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא
ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : פ כי יגנב
איש שור או שוה ומכרו או מכרו חמשה כקר ישלם הרת השור
וארכע צאן תחת השת : (כב) אם במחלת ימצא הנגב והכה וכת אין לו
דמים : אם זרחה השימש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונכמך בנגבתו :
אם המצא תמצא בידו הנגכה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם :
פ (שלישי) כי יבער איש שדה או כרם ושלה את בעירה ובער בשדה
אחר כיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם : פ כי תצא אש ומצאה קצים ונאלה
גדיש או הקמה או השרה שלם ישלם המבער את הבערה : פ כי
יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשכר ונגב מבית האיש אם ימצא הנגב
ישלם שנים : אם לא ימצא הנגב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על שור על חמור על שוה על שלמה
על כל אברה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר
ירשיעין אלהים ישלם שנים לרעהו : פ כי יתן איש אל רעהו חמור או שור
או שוה וכל בהמה לשמר וזמת או נשכר או נשבה אין ראה : שבעת יהוה
ההיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם :
ואם נגב יגנב מעבו ישלם לבעליו : אם טרף יטרף יבאחו עד הטרפה לא
ישלם : פ וכי ישאל איש מעם רעהו ונשכר או מת בעליו אין עמו שלם
ישלם : אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא כא בשכרו : פ וכי יפתח
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה : אם מאן
יבאן אביה לתתה לו כסף ישקל במחרת הכתולת : פ מבשפה לא תחיה :
כר שכב עם בהמה מות יומת : פ זכח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לכרו :
וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום
לא תענון : אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמוע אשמע צעקהו :
ודרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובינים יתמים : פ אם
כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימוק עליו נדך :
אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבו לו : כי הוא כסותו פ
לבה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי הנון
אני : פ (רביעי) אלים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר : מלאתך ודמעתך
לא תאהר בכור בניך תתן לו : כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה
עם אמו ביום השמיני תתנו לו : ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה מרפה לא
תאכלו לכלב תשלכין אתו : פ (כג) לא תשא שמוע שווא לא תשת ירך עם
דשע להיות עד חמס : לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לגמת
אחרי רבים להטת : ודל לא תהדר בריבו : פ כי תראה חמור שנאך רכין תחת משאו וחדלת
העה תשב תשיבונו לו : פ כי תראה חמור שנאך רכין תחת משאו וחדלת
בעובלו עוב תעזב עמו : פ (חמישי) לא תמה משפט אביך בריבו :
בעירו קרי כמותו קרי הות בדבר

הות

מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק לא תהרגו כי לא אצדיק רשע: ושחר לא תקחו
כי השחר יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם
את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תורע את ארצך
ואספת את תבואתה: והשביעית תשמטנה ומשנתה ואלכו אביני עבדך
ויתנים תאכל חית השדה כן תעשה למרדך לזיתך: וששת ימים תעשה
מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר:
ובכל אשר אמרתי לאיכם תשמרו ושם אהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על
פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל
מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני
ריסק: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תורע בשדה וחג האסוף כצאת השנה
באסוף את מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך לא פני
הארץ יהיה לא תזכר על חמץ דם זבחיו ולא יליץ חלב חגי עד בקר: ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תכשל גדי בחלב אמו: פ (ששי)
הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולתביאך לא המקום אשר הכנתי:
השמר מפניו ושמע בקולו לא תמר בו כי לא ישא לפשעכם בי שמי בקרבני: כי
אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבית את אויבי וצרת את
צורריך: (חוספה) כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפניזי
והכנעני החוי והיבוי והכדתי: לא תשתחיה לאלהיהם ולא תעבדם ולא
תעשה כמעשיהם כי הרים תחרסם ושכר תשכר מצבתיהם: ועבדתם את
יהוה אלהיכם ונגד את להמך ואת מימך והסרת מזהלך מקרבך: ס
(שביעי) לא תחיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא: את
אמתיה אשלה לפניך וחמתי את כל העם אשר תבא בהם וגותתי את כל
אויביך אלך ערף ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשת את החוי את הכנעני ואת
החתי מלפניך לא אנרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה
עליך חית השדה: מעט מעט אנרשנו מפניך עד אשר תפרה ונהלת את
הארץ: (חוספה) ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד
הנהר כי אתן בידכם את ישיב הארץ ונרשתמו מפניך: לא תכרת להם
ולא יהיהם כרית: לא ישבו בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש: פ (כד) ולא משה אמר עלה לא יהוה אתה ואהרן נרב
ואביהווא ושבעים מזקני ישראל והשתחיתם מרחק: ונגש משה למדו לא יהוה
והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו: ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה
ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר
יהוה נעשה: (חוספה) ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר
ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויוזכחו וזבחים שלמים ליהוה
פרים: ויקח משה חצי הרים באגנת וחצי הרים זרק על המזבח:
ויקח ספר הברית ויקרא כאזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
ונשמע: (חוספה) ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם
דבריה אשר ברית יהוה עמכם על כל הדברים האלה: ויעל משה ואהרן
גרב ואביהווא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: ולא אציל בני ישראל לא
שלה ידו ויהו את האלים ויאכלו וישתו: ס ויאמר יהוה לא משה עלה לא
חחרה יהוה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר מתבתי

להורחם ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלים: ואל
הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב לאיכם והנה אהרן והור עמכם
מי כעל דברים יגש אלהם: ויעל משה לא ההר ויבם הענן את ההר:
(מפטיד) וישכן בכבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה בכבוד יהוה כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל: ויבא משה מתוך הענן ויעל לא ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה:

פ פ פ

כה וידבר

יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי
תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרובתי
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלה וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים: וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: (לו)
שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הכמים: אבני שהם ואבני
כלאים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני בראה
אותך את תכנית המשכן ואת תכנית כל כליו וכן תעשו: (ישראל) ס ועשו
אין עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית
אתו זהב טהור מכית ומחויף תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו
ארבע טבעות זהב ונתת על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית: ועשית כדו עצי שטים וצפית אתם זהב: והכאת
את הכדים כטבעת על צלעת הארץ לשאת את הארץ בהם: כטבעת הארץ
יהיו הכדים לא יסרו ממנו: ונתת לא הארץ את העדות אשר אתן לך: (שני)
ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שנים
כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ועשה כרוב אחד מקצה
וזהו וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו:
והיו וכרבים פרשי כנפים למעלה סככים ככנפיהם על הכפרת ופניהם איש לא
אחיו: הכפרת יהיו פני הכרבים ונתת את הכפרת על הארץ מלמעלה ולא הארץ
תתן את העדת אשר אתן לך: וניעדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת
מבין שני הכרובים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך לא בני ישראל:
ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית
אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ועשית לו מסגרת
מזהב סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב ועשית
לו ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו
לעמת המסגרת ההיין הטבעת לכתום לברים לשאת את השלחן: ועשית פאת
הכדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא כס את השלחן: ועשית קצותיו
וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: ונתת על
השלחן לחם פנים לפני תמיד: פ ועשית מגרת זהב טהור מקשה תיעשה
המגרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: וששה קנים יצאים
בצדדיה שלשה קני מגרה מצדה האחד ושלושה קני מגרה מצדה השני: שלשה
גבעים משקדים בקנה האחד ופרח ושלושה גבעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המגרה: ובמגרה ארבעה גבעים
משקדים כפתריה ופרחיה: וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים

הקנים ממנה לשתת הקנים היציאים מן המנרה כפתוריהם וקנתם מצאה יהו
בלה מקשה אחת זחב נהור: ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה
והאיר על עבר פניה: וטלקחיה ומחתתיה זחב נהור: כבר זהב טהור יעשה
אתה את כל הכלים האלה: וראוה ועשה בתבניתם אשר אתה נראה בהר: ט
(שלישי) (כו) ואת המשכן תעשה עשר יריעות שש משור ותכלת וארגמן
ותלעת שני ברכים מעשה השב תעשה אתם: אך היריעה האחת שמנה
ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת:
חמש היריעת תהיון הכרת אשה א אחת וחמש יריעת הכרת אשה א אחת:
ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה כחכרת וכן תעשה כשפת
היריעה הקיצונה במחכרת השנית: חמשים ללאת תעשה כיריעה האחת
וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחכרת השנית מקבילת הללאת
אשה א אחתה ועשית חמשים קרסי זהב וחכרת את היריעת אשה א אחתה
בקרסים יהיו המשכן אחד: ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת תעשה אתם: אך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע
באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: וחכרת את המש
היריעת לכר ואת שש היריעת לכר וכפלת את היריעה הששית א מול פני
האהל: ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחכרת
וחמשים ללאת על שפת היריעה החכרת השנית: ועשית קרסי נחשת חמשים
והכאת את הקרסים כללאת וחכרת את האהל והיה אחד: וסרס העדף
כיריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרה על אחרי המשכן: והאמה מוח
והאמה מוח כעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדו המשכן מוח ומוח
לכסחו: ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים
מלמעלה: פ (רביעי) ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: עשר
אמות ארך ואלף ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: שתי ירות לקרש
האחד משלבת אשה א אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ועשית את
הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגכה תימנה: וארבעים ארני כסף
תעשה תחת עשרים הקרש שני ארנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושתי
ארנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו: ולצליע המשכן השנית לפאת צפון
עשרים קרש: וארבעים ארניהם כסף שני ארנים תחת הקרש האחד ושני
ארנים תחת הקרש האחד: ולירכתי המשכן ומה תעשה ששה קרשים: ושני
קרשים תעשה להקצעת המשכן בירכתים: ויהיו תאמם מלמטה ויהיו יהיו
תמים על ראשו א המכעת האחת כן יהיו לשניהם לשני המקצעת יהיו: והיו
שמנה קרשים וארניהם כסף ששה עשר ארנים שני ארנים תחת הקרש האחד
ושני ארנים תחת הקרש האחד: ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשו
צלע המשכן האחד: וחמשה בריחם לקרשו צלע המשכן השנית וחמשה
בריחם לקרשו צלע המשכן לירכתים ימה: והכריח תהיון בתוך הקרשים
מכרה מן הקצה א הקצה: ואת הקרש תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה
זהב בתים לכריחם וצפית את הכריחם זהב: והקמת את המשכן כמשפמו
אשר הראית בהר: ט (חמישי) ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משור מעשה חשב יעשה אתה כרכים: ונתתה אתה על ארבעה
עמודי שטים מצפים זהב ויהם זהב על ארבעה ארני כסף ונתתה את הפרכת
תחת הקרסים והכאת שמה ממת לפרכת את ארון העדות והכרילה הפרכת

לבס

לכס בין הקדש ובין קדש הקדשים: ונתת את הכפרת על ארון
העדת בקדש הקדשים: ושמת את השלחן מוחין לפרכת ואת המנרה
גכה השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: ועשית
כוכך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם:
ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב ויצקת להם חמשה
ארני נחשת: ט (כו) (ששי) ועשית את המזבח עצי שטים חמש
אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו: ועשית
קרנתיו על ארבע פנתיו מכו תהיון קרנתיו וצפית אתו נחשת: ועשית
בירתיו לרשנו ויעו ומזרקתיו ומולגותיו ומחתתיו לכל כלי תעשה נחשת:
(חוספה) ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע
טבעות נחשת על ארבע קצותיו: ונתת אתה תחת כרפכ המזבח מלמטה
ותיתה הרשת על חצי המזבח: ועשית כדים למזבח מדי עצי שטים וצפית
אתם נחשת והובא את כדיו כמכעת אתו חכרים על שתי צלעות המזבח
בשאת אתו: נכוכ לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר בן יעשו:
ט (שביעי) ועשית את חצר המשכן לפאת נגכה תימנה קלעים לחצר שש
משור מאה באמה ארך לפאה האחת: ועמדיו עשרים וארניהם עשרים
נחשת ווי העמידים וחשקהם כסף: וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה
אך ועמדיו עשרים וארניהם עשרים נחשת ווי העמידים וחשקהם כסף:
(חוספה) רחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה וארניהם
עשרה: ורחב החצר לפאת קרמז מורחה חמשים אמה: וחמש עשרה
אמה קלעים לבחף עמדיהם שלשה וארניהם שלשה: ולבחף השמית המש
עשרה קלעים עמדיהם שלשה וארניהם שלשה: (חוספה) ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם עמדיהם
ארבעה וארניהם ארבעה: (מפטיר) כל עמודי החצר סביב מהעיקים כסף
ויהם כסף וארניהם נחשת: אך החצר מאה באמה רחב חמשים בחמשים
וקמה המש אמות שש משור וארניהם נחשת: לכל כלי המשכן ככל
עברתו וכל יתדותיו וכל יתדת החצר נחשת:

ס ס ס

ואתה

תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור
להעלות נר חמיד: כאהל כועד מוחין לפרכת אר על העדת
וערך אתו ארון וכניו מערב עד כקר לפני יהוה הקת עולם להרתם מאת
בני ישראל: ט (כה) ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן:
ועשית כגדי קרש לאהרן אחיך לכבוד ולהפארות: ואתה תדבר אל כל
חכמי לב אשר מלאך רוח חכמה ועשו את כגדי אהרן לקדשו לכהנו לי:
ואלה הכגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשכן מצנפת ואבנט
ועשו כגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: והם יקחו את הזהב ואת
התמלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: (לוי) פועשו את
האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב: שתי
בתפת חכרת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו
במעשהו

במעשהו ממנו יהיה זבח תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: (לוי) ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם. מעשה הרש אכן פתוהי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסכת משכבות זבח תעשה אתם. ושמת את שתי האבנים על כתפת האפר זכרן לכני ישראל וגשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן: ס (שני) ועשית משכבת זהב: ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה ענת ונתת את שרשרת העכבת על המשכבת. ס ועשית השן משפט מעשה חשב כמעשה אפר תעשנו זבח תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור תעשה אתו. רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו. ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אכן מור אדם פטמה וברקת חמור האחד. והטור השני נפך ספיר ויהלם. והטור השלישי לשם שבו ויהלמה: והטור הרביעי הרשי ושם וישפה משכבים זהב יהיו במלואתם: והאבנים תהיין על שמות בני ישראל שתיים עשרה על שמתם פתוהי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט. ועשית על החשן שרשרת נבלת מעשה ענת זהב מהור: ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן. ונתת את שתי קצות שתי העכבת תתן על שתי המשכבות ונתתה על כתפות האפר. א מול פניו: ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר א עבר האפור ביתו ועשית שתי טבעות זהב ונתת אתם על שתי כתפות האפור מלמטה כמול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפור: וירכטו את החשן מטבעת ס ומטבעת האפור בתתיל תכלת לחיות על חשב האפור ולא יזה החשן מעל האפור: וגשא אהרן את שמות בני ישראל במושן המשפט על לבו בבאו א הקדש לזכרן לפני יהוה תמיד: ונתתה א חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה וגשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: ס (שלישי) ועשית את מעיל האפור כליל תכלת: והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סכוב מעשה ארג כפי תהרא יהיה לו לא יקרע: ועשית על שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סכוב ופעמני זהב כתובם סכוב: פעמן זהב ורמוני פעמן זהב ורמוני על שוליו המעיל סכוב: והיה על אהרן לשרת וגשמע קולו בבאו א הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: ס ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוהי חתם קדש ליהוה. ושמת אתו על פתג תכלת והיה על המצנפת א מול פני המצנפת יהיה. והיה על מצח אהרן וגשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדשו בני ישראל לכל מהנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה. ושכבת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואכנת תעשה מעשה רסק. ולבני אהרן תעשה כתנת. ועשית להם אבנטים בניו אתו ומשחת אתם ומלאת אתם וקדשת אתם וכהנו לי. ועשה להם מכנסי כד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ריכום יהיו. והיו על אהרן ועל בניו בכאם א אהל מועד או בגשתם א המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עין ומתו זקת עולם ולולועו אחריו. (כט) (רביעי) וזה הדבר אשר תעשה בטהעתי קרי להם

להם לקדש אתם לכהן לי לקח פז אחד בן בקר ואילם שנים תמימים. ולחם מצות וחלת מצת בלולת כשמן ורקיקי מצות משוחים כשמן סלת חטים מעשה אתם. ונתת אתם על כל אחד והקדשת אתם ככל ואת הפז ואת שני האילם. ואת אהרן ואת בניו תקריב א פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: ולקחת את הכנדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפר ואת האפר ואת החיץ ואפרת לו בחשב האפר: ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: ולקחת את שפן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: ואת בניו תקריב והלבשתם כנתת: והגרת אתם אבנט אהרן ובניו והכבדת להם מנבעת והיתה להם סכהנה לחקת עלם ומלאת יד אהרן ויד בניו: והקדשת את הפז לפני אהל מועד וכמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפז: ושחטת את הפז לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקחת מדם הפז ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך א מור המזבח: ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקמרת המזכחה: ואת בשר הפז ואת ערו ואת פרושו תשרף באש מהיץ למהנה המזאת הוא: ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סכוב: ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו: והקמרת את כל האיל המזכחה עלה הוא ליהוה ריה ניהוה אשה ליהוה הוא: (חמישי) ולקחת את האיל השני וכמך אהרן ובניו את ידיהם על נתחיו ועל תנוך און בניו הימנית ועל ברוך ידם מדמו ונתתה על נתחיו ועל תנוך און אהרן ועל ראש האיל ולקחת הימנית ועל ברוך ידם ואת אהרן ועל ראש האיל: ושחטת את האיל ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והיות על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו: ולקחת מן האיל חחלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי יאל מלאים הוא: וכבר לחם אחת וחלת להם כשמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: ושמת הכל על כפי אהרן ועל בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה ולקחת מים והקמרת המזכחה על העלה לריח ניהוה לפני יהוה אשה הוא ליהוה ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התנופה אשר חונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו: והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מוכחו שלמיהם תרומתם ליהוה: ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולכלא כס את ידם: שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מכניו אשר יבא א אהל מועד לשרת בקדש: ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו בכמקם קדש: ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר מסל פתח אהל מועד: ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: ואם יתד מבשר המלאים ומן הלחם עד הכקר ושרפת את היתרת באש לא יאכל כי קדש הוא: ועשית לאהרן ולבניו ככח ככל אשר צוית אתם שבעת ימים תמלא ידם: ופר המזאת תעשה ליום על הכפרים והמזאת על המזבח ככפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: שבעת ימים תפזר

הכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח
 'קדש ס' (שני) זה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום
 המזר: את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים: ועשרן מלת כלול כשמן בתית רבע ההין ונסך רביעת ההין יין
 לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ובנסכה
 תעשה לה ליהן נחה אשה ליהוה: (הוספה) עלת תמיד לדרתים פתח
 אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר לך שם: ונעדתו שמה
 לבני ישראל ונקדש בכבדי: ושמרתו בתוך בני ישראל והיית להם לאלהים:
 ואת בניו אקדש לכהן לי: וקדשתו את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן
 וירעו כי אני יהוה אלהים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם
 אני יהוה אלהים: פ (ל) (שביעי) ועשית נזבה מקמך קמרת עצי שטים
 ותעשה אתו: אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו
 קרנתיו: וצפית אתו וזכב טהור את גוו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ועשית
 לו זר זה סביב: ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרוע על שתי
 צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: ועשית
 את הכדים עצי שטים וצפית אתם זהב: (הוספה) ונתת אתו לפני הפרכת
 אשר על ארץ העדר לפני הכפרת אשר על העדר אשר אועד לך שמה:
 והקמיר עליו אהרן קמרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הגדת יקמירנה:
 (מפסיר) ובהעלות אהרן את הגדת בין הערבים יקמירנה קמרת תמיד לפני
 יהוה לדרתים: לא תעלו עליו קמרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסבו
 עליו: ובפל אהרן על קרנתיו אהרן בשנה מדם הטאת הכפרים אתה בשנה
 יכפר עליו לדרתים קדש קדשים הוא לי:

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמור: כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם
 ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בכפר אתם ולא יהיה בהם נגף
 בכפר אתם: זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל כשקל הקדש
 עיזים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: (לוי) כל העבר על
 הפקדים מן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא ירבה
 והל לא ימעוט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם:
 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד
 והיה לבני ישראל ליבורן לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: (וישראל) וידבר
 יהוה אל משה לאמר: ועשית כבוד נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו
 בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את
 ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא יבאו אל בנשתם
 אל המזבח לשרת להקמיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא יבאו
 והיתה להם חק עולם לו ולורעו לדרתם: פ וידבר יהוה אל משה לאמר:
 ואתה קח לך בשמים ראש מר ורור המש מאות וקנמן בשם כחציותו
 דמטים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: וקדה המש מאות כשקל
 הקדש ושמן זית הין: ועשית אתו שמן משחת קדש ואתה מרקחת מעשה
 רקח שמן משחת קדש יהיה: ומושחת בו את אהל מועד ואת ארון העדר:
 ואת

ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת הליה ואת מנולח הקמרת:
 ואת מזבח ח'נולה ואת כל כליו ואת הכיר ואת בנו: וקדשת אתם
 והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש: ואת אהרן ואת בניו תמשח
 וקדשת אתם לכהן לי: ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש
 יהיה זה לי לדרתים: על בשר אדם לא ייטך ובמתכנתו לא תעשו כמהו
 קדש הוא קדש יהיה לכם: איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על אר
 ונכרת מעמיו: פ ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת והלבנת
 סמים ולבנת זבה בד בכר וחייה: ועשית אתה קמרת רקח מעשה רוקח
 מבלה טהור קדש ושחקת ממנה הדק וחת ממנה לפני העדר כאהל מועד
 אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לך ליהוה: והקמרת אשר תעשה
 במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: איש אשר יעשה כמהו
 להריה בה ונכרת מעמיו: פ (לא) וידבר יהוה אל משה לאמר: ראה
 קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: ואמלא אתו רוח אלהים
 בחכמה ובתבונה וברעות ובכל מלאכה: להשכח מחשבת לעשות בזהב
 ובכסף ובנחשת: ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה:
 ואני הנה נתתי אתו את כל אשר צויתך: את אהל מועד ואת הארון לעדת
 נתתי חכמה ועשו את כל אלהים בן אחיסמך ואת קמרת הסמים לקדש
 ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל: ואת השלחן ואת כליו ואת
 המנרה הטהרה ואת כל כליה ואת מזבח הקמרת: ואת מזבח העולה ואת
 כל כליו ואת הכיר ואת בנו: ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן
 הכהן ואת בניו לכהן: ואת שמן המשחה ואת קמרת הסמים לקדש
 ככל אשר צויתך יעשו: פ ויאמר יהוה אל משה לאמר אך את שבתתי
 תשמרו כי את הוא בניו וביניכם לדרתים לדעת כי אני יהוה כקדשים:
 ושבתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה
 כלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים יעשה בלאכה וביום
 השביעי שבת שבתיו קדש ליהוה כל העשה בלאכה כיום השבת מות יומת:
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם:
 כיני וכן בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
 ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפשו: פ (שני) ויתן אל משה כבלתו
 לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדר לחת אבן כתמים כאצבע אלהים:
 (לב) וירא העם כי בשש משה לדרת מן החר ויקהל העם על אהרן ויאמרו
 אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
 מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ויאמר אלהים אהרן פרקו נומי הזהב
 אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: ויהפרקו כל העם את נומי
 הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן: ויקח מידם ויצר אתו בהרמט ויעשהו
 עגל מטבח ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העליך מארץ מצרים: וירא
 אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: וישכיבו מן החרת
 וינילו עלת וינשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: פ וידבר
 יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: סרו מחר
 מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מטבח ושתחו לו וזיבחו לו ויאמרו לה
 אלהיך ישראל אשר העליך מארץ מצרים: ויאמר יהוה ל משה ראי את העם
 הזה והנה עם קשה ערף הוא: ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה
 אותך

טות

אתך לגוי גדול : ויחל משה את פני יהוה ואחיו ויאמר למה יהוה יהרהר
אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים ככה גדול וביד חזקה : למה ויאמר
מצרים לאמר ברעת הוציאם להרג אתם בהרים ולבלתם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך וזכר לאברהם ליצחק ולישורא עבדיך
אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארכה את זרעכם כמוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם : וינחם יהוה על הרעה
אשר דבר לעשות לעמו : ויפן וירד משה מן ההר ושני להת העדת בידו
לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים : והלחת מעשה אלהים המה
והכתב כתב אלהים הוא הרות על הלחת : וישמע יהושע את קול העם
ברעה ויאמר אל משה קול בלחמה במחנה : ויאמר אין קול
ענות נכורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע : ויהי כאשר
קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את
הלחת וישבר אתם תחת ההר : ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש
ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל : ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הכאת עליהם הטאה
גדלה : ויאמר אהרן לא יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא :
ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו : ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי
ואחשבתו באש ויצא העגל הזה : וירא משה את העם כי פרע רוא כי פרע
אחר לשמצה בקמיהם ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה לי ויאספו
לאי כל בני לוי : ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש הרבו על
רצו עברו ושוכו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
ואיש את קרבו : ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם היום החוא בשלשת
אלפי איש : ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בכנו ובאחיו
ולתת עליכם היום כרכה : ויהי ממחרת ויאמר משה א העם אתם הטאתם
הטאה גדלה ועתה אעלה א יהוה אולי אכפרה בעד הטאתכם : וישב משה
א יהוה ויאמר את הטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת : ויאמר יהוה
א משה מי אשר הטא לי אמוחני מספרי : ועתה לך נחה את העם אל אשר
דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם הטאתם : ויגף
יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן : פ (לג) וידבר יי
א משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים א הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה : ושלחתי לפניך
מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפריזי החוי והיבוי : א ארץ זבת
חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך כדרך :
וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדין עליו : ויאמר
יהוה א משה אמר א בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך
ובליתך ועתה הורד עדיך מעליך וארעה מה אעשה לך : ויתנצלו בני ישראל
את עדים מהר הורב : ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק
מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא א אהל מועד אשר
מחוץ למחנה : והי כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח
אהלו וחביטו אחרי משה עד באו האהלה : והיה כבא משה האהלה ירד עבד
ברעו קרי מידיו קרי

הענין ועמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו : ודבר יהוה
א משה פנים א פנים כאשר ידבר איש א רעהו ושב א המחנה ומשוחז יהושע
בן נון נער לא ימיש מתוך האהל : (שליש) פ ויאמר משה א יהוה ראה
אתה אמר לי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי
ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני : ועתה אם נא מצאתי חן
בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
הגוי הזה : ויאמר פני ילכו והנחתי לך : ויאמר אליו אם אין פניך הלבנים אל
תעלנו מזה : ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה : פ (רביעי) ויאמר
יהוה א משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך
בשם : ויאמר הראני נא את כבודך : ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם יהוה לפניך והנתי את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם
ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם והי : ויאמר יהוה הנה
מקום אתי ונצבת על הצור : והיה כעבר בכדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי
בפי עליך עד עברי והסרתי את כפי וראית את אהורי ובני לא יראו : פ
(חמישי) (לד) ויאמר יהוה א משה כפי וראית את אהורי ובני לא יראו : פ
על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת : והיה
בנון לבקר ועלית בכקר א הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר : ואיש לא
יעלה עמך וגם איש א ירא בכל ההר גם הצאן והחכר אל ידעו אל מול ההר
ההוא : ויפסל שני לחת אכנים כראשנים וישכם משה בכקר ויעל אל הר
סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אכנים : וירד יהוה בענן
ותיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה
אל רבוט וחיון ארץ אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע והטאה ונקה לא ינקה פקר עון אבות על בנינים ועל בנינים על
שלישים ועל רבעים : וימהר משה ויקד ארצה וישתחו : ויאמר
אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
וסלחת לעווננו ולחטאתנו ונחלתנו : (ששי) ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד
בכל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם
אשר אתה בקרבנו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך : שבר
לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי
והפריזי והחוי והיבוי : השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה
בא עליה פן יהיה למקוש בקרבך : כי לא שתתחוו לא אהר : כי יהוה קנא שמו
תשכרין ואת אשריו תכרתו : כי לא שתתחוו לא אהר : כי יהוה קנא שמו
א קנא הוא : פן תכרת ברית ליושב הארץ ונו אחרי אלהים ונחלו לאלהים
וקראו ואכלת מזבחיו : ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו
את בניך אחרי אלהיהן : אלהי מסכה לא תעשה לך : (הוספה) את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים : כל פמר רחם לי וכל מקנך תזכר פמר שור
ושה : ופמר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה
ולא יראו פני ריקם : ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת כחריש ובקציר
תשבת : וזנן שבעת עשרה לך בכורי קציר המים וזנן האסיף תקיפת השנה :
עלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל : (הוספה)
והרובתי
כי אוריש גוים כפניך

והחבנתי את נבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה
לאהך שלש פעמים בשנה : לא תשהט על חמץ דם זבחי ולא ילין לנקר זבח
חז הפסח : וראשית כבורי אדמתך חביא בית יהוה לאורך לא תבשל גדי
בחלב אמו : פ (שביעי) ויאמר יהוה למשה כתב לך את הדברים האלה כי
על פי הדברים האלה כרתית אתך ברית ואת ישראל : ויהי שם עם יהוה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתו ויכתב על הלחת את דברי
הברית עשרת הודברים : ויהי ברדת משה מחר סיני ושני לחת העדת ביד
משה ברדתו מן ההר ומשה לא ירע כילקח עור פניו ברברו אתו : וירא
אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת לו : (הוספה)
ויקרא להם משה וישבו לו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה להם :
ואתרי כן נגשו כל בני ישראל ויצוים את כל אשר דבר יהוה אתו כהר סיני :
ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה : וכבא משה לפני יהוה לדבר אתו
יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר ל בני ישראל את אשר יצוה : וראו בני
ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו
עד באו לדבר אתו :

ס ס ס

לה ויקהל

משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם את הדברים
אשר צוה יהוה לעשת אתם : ששת ימים תעשה מלאכה
וציום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתן ליהוה כל העשה כי מלאכה יומת
לא תבערו אוש בכל משבתוכם ביום השבת : (לוי) פ ויאמר משה לכל
עדת בני ישראל לאמר זה הרבר אשר צוה יהוה לאמר : קחו מאתכם הרומת
ליהוה כל נדיב לבו וביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת : ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועיזים : וערת אילם מארמים וערת תחשים ועצי
שטים : ושמן למאור וכשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים : ואבני שהם
ואבני מלאים לאפור ולחשן : וכל הכס לב ככס יבאו ויעשו את כל אשר
צוה יהוה : (וישראל) את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסו ואת קרשיו
את כריתיו את עמדיו ואת אדניו : את הארן ואת כדיו את הנפרת ואת
פרכת המסד : את השלחן ואת כדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים : ואת
מנרת המאיר ואת כליה ואת נדתיה ואת שמן המאור : ואת מזבח הקטרת
ואת כדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח
המשכן : את מזבח העלה ואת מכבד הנחשת אשר לו את כדיו ואת כל
כליו את הכיור ואת כנו : את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת מסך
שער החצר : את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם : את כנוד
השדה לשרת בקדש אה בנדי הקדש לאהרן הכהן ואת כנוד בניו לכהן :
ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה : (שני) ויבאו כל איש אשר נשאו
לבו וכל אשה נליכה ורוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולכנודי הקדש : ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו
חז ונזם וטבעה וזכום כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה :
וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועיזים וערת אילם
מארגמים וערת תחשים הביאו : כל מריש תרומת כסף ונהשת הביאו את
בריתו קרי תרומת

תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי עינים לכל מלאכת העבודה הביאו :
וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויבאו מטה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש : וכל האנשים אשר נשא לבן אתנה כדכמה טוו
את העיזים : והנשאים הביאו את אבני השחם ואת אבני זמלואים לאפיה
ולחשן : ואת הכשם ואת השכין למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים :
כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה
לעשת ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה : פ (שלישי שני כשהן
מתוכרין) ויאמר משה ל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלל כן אורי כן
חזר למטה יהודה : וימלא אתו רוח לחים כדכמה בתמונה וכדעת ויכל מלאכה
ולחשב מחשבת לעשת כזהב וכסף וכנחשת : ובחרשת אכן למלאכת
ובחרשת עץ לעשות ככל מלאכת מחשבת : ולהורת נתן כלבו הוא ואהליאב
בן אחיכנד למטה דן : מלא אתם הבטת לב לעשות ככל מלאכת הרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג : עשי כל מלאכת חושבי
מחשבת : (לוי) ועשה בצלל ואליאב וכל איש וצם לב אשר נתן יהוה
הכמה ותמונה בזהוה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר
צוה יהוה : ויקרא משה ל בצלל ול אהליאב ול כל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה למלאכה לעשות אתה :
ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת
הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה ככקר כנקר : ויבאו כל
החכמים ועשוים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה
עשים : ויאמרו למשה לאמר מריבים העם להביא מדו העבדה : למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתם : ויצו משה ויעבדו קול במחנה לאמה איש
ואשה לעשו עוה מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביאו : והמלאכה
היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והויה : ס (רביעי) ויעשו כל הכס
לב בעשוי המלאכה את המטכן עשר ירועת שש משור ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם : ארך היריעה האחת שמונה
ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לבל היריעת :
ויחבר את המש היריעת אחת למאה וחמש ירועת חבר אחת למאה :
ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה כמחפרת כן עשה בשפת
היריעה הקיצונה כמתכרת השנית : המשים ללאת עשה מיריעה האחת
וחמישים ללאת עשה בקצה היריעה אשר כמחפרת השנית מקבילת הללאת
אחת למאה : ויעש חמישים קרסו וחז ויחבר את היריעת אחת למאה
בקרסים ויהו המשכן אחד : פ ויעש ירועת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה ירועת עשה אתם : ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע
אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה ירועת : ויחבר את
חמש היריעת לבר ואת שש היריעת לבר : ויעש ללאת חמישים על שפת
היריעה הקיצונה כמחפרת וחמישים ללאת עשה על שפת היריעה החכרת
השנית : ויעש קרטי נחשת חמישים ומכסה ערת תחשים מלמעלה : ס
מכסה לאהל ערת אילם מארגמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה : ס
(חמישי) ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים : עשר אמת ארך
הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד : שתי ודת לקרש האחד
משלבת אחת למאה כן עשה לכל קרשי המשכן ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרעים לפאת

לפאת נגב תימנה: וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ירתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ירתיו ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים: והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעות: והיו שמה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתים ימה: ויעש את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה א הקצה: ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחים ויצף את הבריחים עשה אתה כרבים: ויעש לה ארבעה עמודי שטים ותולעת שני ושש משור מעשה חשב להם ארבעה אדני כסף: ויעש מסך לפתח האהל חמשה ויהם זהב ויצק שני ושש משור מעשה רקם: ואת עמודיו חמשה ואת ויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת: פ (לו) ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים והצי ואדניהם חמשה נחשת: ויעש בריחי הארן עצי שטים אמתים ומחוץ ויעש לו זר זהב כביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ויבא את הכדים כטבעת על צלעות הארן לשאת את הארן: ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמת וחצי רחבה: ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצותיה: ויהיו הכרבים פרישי כנפים למעלה ככנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו א הכפרת היו פני הכרבים: פ ויעש את השלחן ויעש לו זר זהב כביב: ויעש לו מסגרת טפה כביב ויעש זר זהב למסגרתו כביב: ויצק לו ארבע טבעת זהב ויהן את הטבעת על איבע הפאת אשר לארבע רגליו: לעינת המסגרת היו הטבעת בתים לכדים לשאת את השלחן: ויעש את הכלים אשר על השלחן עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: חקשות אשר יסך בהן זהב טהור: פ (ששי שלישי כשהן מחוברין) ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה כפתריה ופרחיה ממנו היו: וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלושה קני מנרה מצדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח מן המנרה: (הוספה) המשקדים גבעים משקדים כפתר ופרחיה: ושני הקנים תחת שני הקנים ממנה ארבעה גבעים משקדים כפתר ופרחיה: שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה: כפתריהם וקנהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ובזרתיה זהב טהור ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל בליה: (הוספה) קצותיו קרי ויעש

פ ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמהו ממנו היו קרנתיו: ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קרתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב כביב: ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו ויעש שני צדיו לכתים לכדים לשאת אתו פתם: ויעש את הכדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רוקח: ס (לח) (שביעי רביעי כשהן מחוברין) ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קובתו: ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת ויעש את כל כלי המזבחה את הסירת ואת היעים ואת המזרכת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת: ויעש למזבח בככר מעשה רשת נחשת והת כרכבו מלמטה עד הציו: ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למככר הנחשת בתים לכדים: ויעש את הכדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: ויבא את הכדים כמבעה על צלעת המזבחה לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו: (הוספה) ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת כמראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל כועד: ויעש את ההצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משור מיה כאמה: עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: (הוספה) ולפאת צפון מאה כאמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: ולפאת ים קלעים חמשה כאמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף: (הוספה) ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה: כל קלעי החצר כביב שש משור: (הוספה) והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: (מפטיר) ומסך שער החצר מעשה רקם תכלה וארגמן ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעינת קלעי החצר: ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת:

ס ס ס

אלה

פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איהמר בן אהרן הכהן: ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר ציוה יהוה את משה: ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן ודרש וחשב ורקם כתבלת ובארגמן ובתולעת השני וכשש: (לוי) ס כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלושים שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקודים מבין עשרים שנה וימעלה לשש מאות אלף ושלושת אלפים וחמשה מאות וחמשים: (ישראל) ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת

מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן : ואת הגלף ושבע הזמאות והמשוף
 ושבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם והשק אהם ונחשת התנופה
 שבעים ככר ואל פים וארבע מאות שקל : ויעש בה את אדני פתח אהל מועד
 ואת מזבחה הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח : ואת
 אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל
 יתדת החצר סביב : (למ) ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו
 בגדי שרר לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאחרון כאשר צוה
 יהוה את משה : פ (שני המישי כשהן מחוברין) ויעש את האפור וזב
 תבלת וארגמן ותולעת שני ויש משור : וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים
 לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך-השש
 מעשה השב : כתפת עשו הכרת על שני קציו. ה. הכר : והשב אפרו
 אשר עליו ממנו הוא כמעשהו וזה תכלת וארגמן ותולעת שני ויש משור
 כאשר צוה יהוה את משה : ס ויעשו את אבני השפה מסכת משבצת זהב
 כפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל : וישם אתם על כתפת האפד
 אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה : פ ויעש את החשן
 מעשה השב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ויש משור :
 רכוע היה כ ל עשו את החשן ורת ארמו ורת רהבו כפול : וימלאו פי
 ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האחד : והטור השני נפך
 ספיר ויהלום : והטור השלישי לשם שבו ואחלמה : והטור הרביעי תרשיש
 שוהם וישפה מוסכת משבצת זהב כמלאתם : והאבנים על שמות בני ישראל
 הנה שתיים עשרה על שמותם פתוחי חתם איש על שמו לשניים עשר
 שבת : ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור :
 ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי
 הטבעת על שני קצות החשן : ויתנו שתי העבכת הזהב על שתי
 הטבעת על קצות החשן : ואת שתי העבכת נתנו על שתי המשבצת ויתנם
 על כתפת האפד למול פניו : ויעשו שתי טבעת זהב וישיתו על שני קצות
 החשן על שפת האפד כעבר האפד ביחה : ויעשו שתי טבעות זהב ויתנם
 על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעבת מחפרתו ממעל לחשב
 האפד : וירכסו את החשן מטבעותיו למעלה מעל האפד כמלמטה ממול פניו לעבת מחפרתו ממעל לחשב
 השב האפד ולא יזה החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה : פ (שלישי
 נשי בשחן מחוברין) ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל
 תכלת : ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא ירקע : ויעשו על
 שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משור : ויעשו פעמני
 זהב טהור ויתנו את הפעמנים פתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך
 הרמנים : פעמן ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב לשרת
 כאשר צוה יהוה את משה : ס ויעשו את ההתנת שש מעשה ארג לאחרון
 ולכניו : ואת המצנפת שש ואת פארי המנבעת שש ואת מכנסי הכר שש
 משור : ואת האבנט שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם
 כאשר צוה יהוה את משה : ס ויעשו את ציץ נור הקדש זהב טהור ויכתבו
 עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה : ויתנו עליו פזיל תכלת לתת על
 המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה : ותכל כל עבדת משכן אהל
 מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו : פ (רכייע)
 קצותיו קרי ויביאו

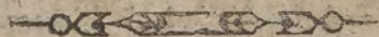
ויביאו את המשכן למשה את האהל ואת כל כליו קרפיו קרשיו כריחיו
 ועמדיו ואדניו ואת מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת התחשים
 ואת פרכת המסך : את ארון העדת ואת כדיו ואת הכפרת : את השלחן את
 כל כליו ואת לחם הפנים : את המנורה המהרה את נרתיה נרת המערכה ואת
 כל כליה ואת שמן המאור מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הפנים
 ואת מסך פתח האהל : את מזבחה הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו את
 כדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו : את קלעי החצר את עמדיה ואת
 אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדניה ואת כל כלי עבדת
 המשכן לאהל מועד : את בגדי השרד לשרת כקדש את בגדי הקדש לאחרון
 הכהן ואת בגדי כהני לכהן : ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל
 את כל העבדה : וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה
 יהוה כן עשו ויברך אתם משה : פ (מ) המישי שביעי בשחן מחוברין
 וידבר יהוה למשה לאמר : ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את
 משכן אהל מועד : ושמת שם את ארון העדות ומכת על הארץ את הפרכת
 והבאת את השלחן וערכת את ערכי והבאת את המנורה והעלית את נרתיה
 ונתתה את מזבחה הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח
 למשכן : ונתת את מזבחה העלה לפני פתח משכן אהל מועד : ונתת את
 הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים : ושמת את החצר סביב
 ונתת את מסך שער החצר : ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן
 ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש : ומשחת את מזבח
 העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבחה והיה המזבחה קדש קדשים : ומשחת
 את הכיור ואת כנו וקדשת אתו : והקרכת את אחרון ואת כנו למעלה אהל
 מועד ורחצת אתם במים : והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו
 וקדשת אתו וכהן לי : ואת בניו תקריב והלבשת אתם כהנת : ומשחת
 אתם כאשר משחת את אביהם וכתנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת
 עולם לדורתם : ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה : ס (ששי)
 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן : ויקם משה
 את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את כריחיו ויקם את עמודיו
 ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר
 צוה יהוה את משה : (הוספה) ס ויקח ויתן את העדת למעלה וישם את
 הכדים על הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה : ויבא את הארץ למשכן
 המשכן וישם את פרכת המסך ויבא את ארון העדות כאשר צוה יהוה את
 משה : ס ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צנפה מחוץ לפרכת
 ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ס וישם את
 המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה : ויעל הנרת לפני
 יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ס וישם את מזבחה הזהב באהל מועד לפני
 הפרכת : ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה : ס (שביעי)
 וישם את מסך הפתח למשכן : ואת מזבחה המשכן שם פתח משכן אהל מועד
 ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה : ס וישם את
 הכיור בין אהל מועד ובין המזבחה ויתן שמה מים לרחצו : ורחצו ממנו משה
 ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם : ככאם למעלה מיעד ובקרכתם אל
 המזבח ורחצו כאשר צוה יהוה את משה : (הוספה) ס ויקם את החצר סביב
 למשכן

ויד

כריחיו קרי

למשכן ולמזבחה ויתן את מן קדש שער ההצר ויכל משה את המלאכה פ (מפמיר) ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהיה מלא את המשכן : ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהיה מלא את המשכן : ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם : ואם לא יעלה הענן ולא יסעו ער יום העלותו : כי ענן יהיה על המשכן יומם ואש תהיה לילה פו לעיני פל בית ישראל בכל מסעיהם :

חוק

ויקרא א

א ויקרא אל משה וידבר יהוה אלו מאהל מועד לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלם אדם מי קרוב מכם קרבן ליהוה מן הצבה מן הכקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : אם עלה קרבנו מן הכקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה : וכמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו : (לוי) והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וורקו את הדם על המזבח סביב פתח אהל מועד : והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה : ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפרד על העצים אשר על האש אשר על המזבח : וקרבו וכרעו ירחין במים והקטירו הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניהוה ליהוה : (ישרא) ס ואם מן הצאן קרבנו מן הכששים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבו : ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יהוה וורקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב : ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב והכרעים ירחין במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניהוה ליהוה : פ (שני) ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריבו מן התורים או מן בני היונה את קרבנו : והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קור המזבח : והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן : ושסע אתו בכנפיו לא יכדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניהוה ליהוה : ס (ב) ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהוה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה : והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אוכרתה המזבחה אשה ריח ניהוה ליהוה : והניתרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה : ס וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקו מצות משחים בשמן : ס ואם מנחה על המחבת קרבן סלת בלולה בשמן מצה תזוה : פחות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא : ס (שלישי) ואם אלה ועירא מנחה

ויקרא ב ג

מנחה מרחשאת קרבן סלת בשמן תנישה : והבאת את המנחה אשר יעשה מלא ליהוה והקריבה אל הכהן והנישה אל המזבח : והרים הכהן מן המנחה את אוכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניהוה ליהוה : והניתרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה : כל המנחה אשר הקריבו ליהוה לא תעשה המין כי כל שאר וכל רבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה : קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניהוה : וכל קרבן מנחתך במלח המלח ולא תשכית מלח ברית : אהר מעל מנחתך אל כל קרבן תקריב מלח : ס ואם תקריב מנחה בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכורך : ונתח עליה שכן ושמת עליה לבנה מנחה הוא : והקטיר הכהן את אוכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה : פ (רביעי) ג ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הכקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבו לפני יהוה : וכמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וורקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב והקריב מנחה השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה : והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניהוה ליהוה : פ ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקיבה תמים יקריבו : אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה וכמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב : והקריב מנחה השלמים אשה ליהוה חלבו האליה המימה לעמת העצה יסירנה ואת המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה : והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה : פ ואם קרבנו והקריבו לפני יהוה : וכמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וורקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב : והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה : והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניהוה ליהוה : פ חקת עולם לדרת יכם בכל מושבת יכם כל חלב וכל דם לא תאכלו : פ ד (חמישי) וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר נפש מי החטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאהת בתנה : אם הכהן המשיח חטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר מן בקר תמים ליהוה לחטאת : והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וכמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה : ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד : ומכל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש : ונתח הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר כאהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלב פר החטאת ירים כמנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת ערו הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים

השלימים ואת הוהרת על הכפר על הכליות יסורנה : פאשר יורם משור
זבח השלמים והקטירים הכהן על מזבח העלה : ואת עור הפר ואת כל בשרו
על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו : והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנות
אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן
ישרף : פ ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אותם
מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו : ונודעה החטאת אשר חטאו
עליהם והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד :
וסמכו קני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני
יהוה : והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד : ומכל הכהן אצבעו
מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת : ומן הדם יתן על
קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל חלבו יורים ממנו והקטיר
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלבו יורים ממנו והקטיר
המזבחה : ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת בן יעשה לו וכפר עליהם
הכהן ונסלח להם : והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר
שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא : פ אשר נשיא יחטא ועשה אחת
מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם : או הודע אליו
חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכור תמים : וסמך ידו
על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה
חטאת הוא : ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח
העולה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העולה : ואת כל חלבו יקטיר המזבחה
בחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו : פ (ששי) ואם
נפש אחת חטאת בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשם : או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת
עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא : וסמך את ידו על
ראש החטאת ושהט את החטאת במקום העולה : ולקח הכהן
מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך
אל יסוד המזבח : ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל
זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר
עליו הכהן ונסלח לו : (הוספה) פ ואם ככש יביא קרבנו לחטאת נקבה
תמימה יביאנה : וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה
לחטאת במקום אשר ישחט את העלה : ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח ואת כל חלבה
יסיר כאשר יסיר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה
על אשני יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו : פ (הוספה)
(ה) ונפש כי חטאת ושבעה קול לא יהוה עד או ראה או ידע אם לוא יגיד
ונשא עונו או נפש אשר תגוע בכל דבר טמא או כנבלת חיה טמאה או כנבלת
בהמה טמאה או כנבלת עורף טמא ינעלם ממנו והוא טמא ואשם : או כי
יגע כחטאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם :
או נפש כי תשבע לכמא נשפתים להרע או להיטיב לכך אשר יטמא האדם
בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה : והיה כי יאשם לאחת
כאלה והתודה אשר חטא עליה : והביא את אשמו ליהוה הוא חטאתו וכאשם
חטא נקבה מן הצאן בשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
מחטאתו

מחטאתו : ואם לא תגיע ידו די שח והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים
או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה : והביא אתה אל הכהן
והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלך את ראשו כמול ערפו ולא יבדיל :
והזה מדם החטאת על קור המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת
הוא : ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא
ונסלח לו : פ (שביעי) ואם לא השיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה
והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה כלת לחטאת לא ישם עליה שמן
ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא : והביא אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא
קמצו את אוזרתה והקטיר המזבחה על אשני יהוה חטאת הוא : וכפר עליו
הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה : ונסלח לו והיה לכהן כמנהג :
(הוספה) פ וידבר יהוה אל משה לאמר : נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערך כסף שקלים
בשקל הקדש לאשם : ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף
עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו : פ ואם נפש כי
תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא
עונו : והביא אתו מן הצאן בערך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על
שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו : אשם הוא אשם אשם ליהוה : פ
וידבר יהוה אל משה לאמר : נפש כי חטאת ומעלה מעל כיהוה וכחש בעמיתו
בפקדון או בתשובת יד או בגזל או עשק את עמיתו : או מצא אבדה ונחש
בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא כהנה : והיה
כי יחטא ואשם והשיב את הגולה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא : (מפסור) או מכל אשר
ישבע עליו לשקר ושלם אתו כראשו והמשתו יוסף עליו לאשר הוא לו ונתנו
ביום אשמתו : ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערך לאשם אל
הכהן וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה
בה :

פ פ פ

ו וידבר

יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת
תורת העלה היא העלה על סמוקדה על המזבח כל הלילה עד
הבקר ואש המזבח תיקד בו : ולבש הכהן מרו כד ומכנסו כד וליבש על בשרו
וחרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח :
(לוי) ופשט את בגדיו ולבש האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח :
אל מקום טהור : והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
בבקר בבקר וערד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים : אש תמיד
תוקד על המזבח לא תכבה (ישראל) פ והוא תורת המנחה הקרב אתה בני
אהרן לפני יהוה אל פני המזבח והרים בגינו בקמצו כסלת המנחה ומשמנה ואת
כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחח ואזרתה ליהוה :
והנתרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות האכל במקום קדש כהצר אהל מועד
יאכלו לא תאפה חמץ חלקם נתתי מאשי קדש קדשים הוא חטאת וכאשם
כל זכר בכני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר
מ' וצירא יגע

וגע בחם יקדש: פ (שני) וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן
 אהרן וכניו אשר יקריבו ליהוה כיום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה
 תמיד מהציתו בכקר ומהציתו בערב: על מחבת כשמן תעשה מרכבת
 תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריה ניחה ליהוה: והכהן המשיח תחתיו
 מכניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכל מנחת כהן כליל תחיה
 לא תאכל: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
 זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים
 הוא: הכהן המטהא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל כהצר אהל מועד:
 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הכנר אשר יזה עליה תכבס
 במקום קדש: וכלי הרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק
 ושמן במים: כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: וכל חטאת
 אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באשת שרף: פ (ז)
 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: בבקום אשר ישחטו את האשם ואת
 דמו יזרק על המזבח סביב: ואת כל הלבנו יקריב ממנו את האלה ואת החלב
 המכסה את הקרב: ואת שתי הבליה ואת החלב אשר עליהן אשר על
 הכסלים ואת היתרת על הכנר על הבליה יסרנה והקטיר אתם הכהן
 המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל
 קדש קדשים הוא: כחטאת כאשרם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר לו
 יהיה: והכהן המקריב את עלת אש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה:
 וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרהשת ועל מחבת לכהן המקריב
 אהה לו תהיה: וכל מנחה בלולה בשמן והרבה לכל בני אהרן תהיה איש
 כאחיו: פ (שלישי) וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על
 תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלות מצות כלולת בשמן ורקיקי מצות
 משחים בשמן וסלת מרכבת חלת כלולת בשמן: על חלת לחם חמין יקריב
 קרבנו על זבח תורת שלמו: והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה
 לכהן הורק את דם השלמים לו יהיה: ובשר זבח תודת שלמו כיום קרבנו
 יאכל לא ינוח ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו כיום הקריבו את
 זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל: והנותר מבשר הזבח כיום השלישי
 באש שרף: ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמו כיום השלישי לא ירצה
 המקרוב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא:
 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש שרף והבשר כל טהור יאכל
 בשר: והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו
 ונכרתה הנפש ההיא מעמיה: ונפש בי תגע בכל טמא כחטאת אדם או
 בכהמה טמאה או בכל שקץ טמא ויבשל בשר זבח השלמים אשר ליהוה
 ונכרתה הנפש ההיא מעמיה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאיכר כל הלב שיר ובשבו ועו לא תאכלו: וחלב נבלה וחלב מרפה יעשה
 לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: כי כל אכל הלב מן הבחמה אשר יקריב
 בכמה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: וכל דם לא תאכלו בכל
 בושפתים לעוף ולבהמה: כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההיא
 מעמיה: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את
 זבח שלמו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמו ידיו תביאנה את אש
 ודמה את החלב על הזבח יביאנו את הזבח והניח אתו תנופה לפני יהוה:
 והקטיר

והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה תחיה לאהרן ולבניו: ואת שוק הימין
 תתנו תרומה לכהן מובחי שלמיכם: המקריב את דם השלמים ואת החלב
 מכניו אהרן לו תחיה שוק הימין למנה: כי את חוה התנופה ואת שוק
 התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמים ואותן אתם לאהרן הכהן
 ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: וזאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה
 כיום הקריב אתם לכהן ליהוה: אשר צוה יהוה לתת להם כיום משחו אתם
 מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: וזאת התורה לעלה למנחה ולחטאת
 ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים: אשר צוה יהוה את משה בהר
 סיני כיום צוה את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה
 כמדבר סיני: פ (רביעי) וידבר יהוה אל משה לאמר: קח
 את אהרן ואת בניו ואת הכנדים ואת שמן המשחה ואת
 פר החטאת ואת שני האילים ואת כל המצות: ואת כל העדה
 הקהל אל פתח אהל מועד: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
 ותקהל העדה אל פתח אהל מועד: ויאמר משה אל העדה זאת הדיבר אשר
 צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים:
 ויתן עליו את הבתנת ויהגר אתו באכנש וילבש אתו את המעיל ויתן עליו
 את האפד ויהגר אתו בחשב האפד ויאפד לו כו: וישם עליו את החשן
 ויתן אל החשן את האורים ואת חותמים: וישם את המצנפת על ראשו וישם
 על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה
 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם
 וזו ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור
 ואת כנו לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו:
 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויהגר אתם אכנש ויחבשם להם
 מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: (חמישי) ויגש את פר החטאת ויבשר
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: וישחט ויקח משה את הדם ויתן
 על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
 המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
 הכנר ואת שתי הכלית ואת הלבנה ויקטר משה המזבחה: ואת הפר ואת
 ערו ואת בשרו ואת פרוו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה
 ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט
 ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה
 את הראש ואת הנתחים ואת תפריו: ואת הקרב ואת הכרעים וסרסרם כמים ויקטר
 משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחה אשה היא ליהוה כאשר צוה
 יהוה את משה: (ששי) ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אוזן
 אהרן הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית: ויקרב את בני אהרן
 ויתן משה מן הדם על תנוך אוזן הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן
 רגלו הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: ויקח את החלב ואת
 האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכנר ואת
 שתי הכלית ואת הלבנה ואת שוק הימין: ומסל המצות אשר לפני יהוה
 לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלכים
 ועל שוק הימין: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה
 לפני חצי תורה בפסוקים

לפני יהוה : ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה : ויקח משה את החזה ויניפוהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה : (שביעי) ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויו על אהרן על כגדיו ועל בניו ועל כגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את כגדיו ואת בניו ואת כגדי בניו אתו : ויאמר משה ל אהרן ול בניו בשלו את הנשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו : (הוספה) והנותר בכשר ובלחם כאש תשרפו: (מפמור) ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאות ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם : כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם : ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי : ויעש אהרן ובניו ביד משה :

ס ס ס

ט ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקני ישראל : ויאמר ל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה : ול בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה : ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : (לוי) ויקחו את אשר צוה משה ל בני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ואל יכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל אהרן קרב ל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: (ישראל) ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו : ויקרבו בני אהרן את הדם אליו וישכלו אצבעו בדם ויתן על קרנת המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה : ואת הכשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה : וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב : ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח : וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטו ויהטאו כראשון : ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : (שני) ויקרב את חמנה וימלא כפו מנחה ויקטר על המזבח בלכד עלת הבקר : וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקוהו על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמקסה וחכלית ויתרת הכבד : וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה : ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים : ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויכרכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם : (שלישי) ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח אל העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם : (י) ידיו קרי ויקחו

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו כהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם : ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה : ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אבכד וידם אהרן : ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה : ויקרבו וישאם בכתנתם ל מחוץ למחנה כאשר דבר משה : ויאמר משה אל אהרן ולא לעזור ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרעו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יכבו את השרפה אשר שרף יהוה : ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שכך משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה : פ וידבר יהוה אל אהרן לאמר : יין ושכר אל תשות אתה ובגדיך אתך כבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדורותיכם : ולחבל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטמור : ולהודת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה : פ (רביעי) וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הניתרת מאשי יהוה ואכלו מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא : ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי : ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנותיך אתך כי חקך והוק בניך נתנו מובחי שלמי בני ישראל : שוק התרומה וחזה התנופה על אשי ההלכים וביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה : (חמישי) ואת שעיר החטאת דרש דרע משה והנה שרף יקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הניתרם לאמר : מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה : הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אבל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי : וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את החטאת ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה : וישמע משה וייטב בעיניו : פ (ששי) (יא) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם : דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבחמה אשר על הארץ : כל מפרסת פרסה ושפעת שסע פרסת מעלה גרה בכהמה אתה תאכלו : אך את זה לא תאכלו כמעלי הגרה ומפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפרים טמא הוא לכם : ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם : ואת האדנבת כי מעלה גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם : ואת החזיר כי מפרים פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם : מיבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם : את זה תאכלו מכל אשר כמים כל אשר לו סנפיר וקשקשת כמים בימים ובנהלים אהם תאכלו : (הוספה) כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנהלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר כמים שקץ הם לכם : ושקץ יהיו לכם כבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו : כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת כמים שקץ הוא לכם : ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העוגינה : ואת הדאה ואת האיה למינה : את כל ערב למינו :

ואת

יא

חצי התורה בתיבות

ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו : ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף : ואת התגשמת ואת הקאת ואת הרקם : ואת החסידית האנפה למינה ואת הווכיפת ואת העמלף : כל שרץ העוף החלך על ארבע שקץ הוא לכם : אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף החלך על ארבע אשר לאם כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ : את אלה מהם תאכלו את הארבה למיניו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החוב למינהו : (הוספה) וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם : ולא לה טמא כל הננע בנבלתם יטמא עד חערב : וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד חערב : לכל הכהמה אשר הוא מפרסה פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הננע בהם יטמא : וכל הולך על כפיו ככל החיה החלבת על ארבע טמאים הם לכם כל הננע בנבלתם יטמא עד חערב : והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד חערב טמאים הנה לכם : ס וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו : והאנקח וחכה והלטאה והחמט והתגשמת אלה הטמאים לכם ככל השרץ כל הננע בהם כמתם יטמא עד חערב : וכל אשר יזל עליו מהם כמתם יטמא מכל כלי עץ או כגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יוכא וטמא עד חערב וטהר : (שביעי) וכל כלי הרש אשר יפל מהם אל תיבו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו : מכל האכל אשר יאכל אשר יכוא עליו מום יטמא וכל משקה אשר ישתה ככל כלי יטמא : וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא ויכירים יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם : אך מעין ובור מקוח מים יהיה טהור וננע בנבלתם יטמא : וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר זרוע טהור הוא : וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם : ס וכי ימות מן הכהמה אשר היא לכם לאכלת הננע בנבלתה יטמא עד חערב : והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד חערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד חערב וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרכה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם : א תשקצו את נפשתיכם ככל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם : כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם ככל השרץ הרמש על הארץ : (כפטיר) כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני : ואת תורת הכהמה והעוף וכל נפש החיה הרטשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ : להכדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל :

פ פ פ

יב וידב יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה חטמא : וכיום השמיני ימול בשר ערלתו : ושלישים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תנע ואל המקדש לא תבא עד כלאת ימי טהרה : (לוי) ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדרתה וששים יום וששת ימים תשב לו קרי ו' קבתי על

על דמי טהרה : וכמלאת ימי טהרה לבן או לבה תביא ככש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה ואת תורת הילדת לזכר או לנקבה : ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה : פ (ישרל) (יג) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אדם כי יהיה בעור כשור ובעור כשה או בהרת והיה בעור כשור לנגע צרעת והוא אהרן הכהן א או א אחד מבניו הכהנים : וראה כשור את הנגע צרעת הוא וראהו הכהן ומכא אתו : ואם בהרת לבנה הוא כשור בשור ועמק אין כראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשת הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית : (שני) וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן כספחת הוא וכבס בגדיו וטהר : ואם פשה תפשה הכספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן : וראה הכהן והנה פשתה הכספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא : פ נגע צרעת כי תהיה באדם והוא א הכהן וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן : ומחית בשר חי כשאת : צרעת נושנת הוא בעור כשור וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא : ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן : וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל כשור וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא : וביום הראות כו בשר חי יטמא וראה הכהן את הכשור החי וטמאו הכשור החי מציא הוא צרעת הוא : או כי ישוב הכשור החי ונהפך ללבן ובא א הכהן : וראהו הכהן והנה הפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא : פ (שלישי) ובשר כי יהיה בו בעור שחין ונרפא והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה א הכהן : וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת הוא ושחין פרחת : ואם יראנה הכהן והנה אין שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים : ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן : ס (רביעי) שחין כהה ובהרת או כשור כי יהיה בערו מכוח אש והיתה מחית המכוח בהרת לבנה אדמדמת או לבנה : וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן כבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא כמכוח פרוח וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא : ואם יראנה הכהן והנה אין כבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים : וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא : ואם תחתיה תעמד הכהרת לא פשתה בעור והיא כהה שאת המכוח הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוח הוא : וראה הכהן את הנגע והנה כראהו אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן : וראה הכהן את הנגע והנה כראהו עמק מן העור וכו שער צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא : וכי יראה הכהן את נגע הנהק והנה אין כראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים : וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב וכראהו הנתק

הנתק אין עמק מן העור : והתלה ואת הנתק לא יגלה והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית : וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור ומראהו הכהן וכנס בנדיו וטהר : ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו : וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצחב טמא הוא : ואם בעינו עמד הנתק ישער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן : ם ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת לבנת : וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת לבנת לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא : ם (ששי שלישי כשהן מחוברין) ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא : ואם בפאת פניו ימרט ראשו גכה הוא טהור הוא : וכי יהיה בקרחת או בנכחת נגע לבן אדמדם צרעת פרתת היא בקרחתו או בנכחתו כמראה צרעת עור בשר : איש צרוע לבנה אדמדמת בקרחתו או בנכחתו כמראה צרעת עור בשר : איש צרוע הוא טמא הוא טמא וטמאו הכהן כראשו נגעו : והצרוע אשר בו הנגע בנדיו יהיה פרמיו וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא : כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו : ם והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בכגד צמר או בכגד פשתים : או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור : והיה הנגע ירקק או אדמדם בכגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן : (הנספה) וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים : וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בכגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא : ושרף את הבגד או את השתי או את הערב כעמר או כפשתים או את כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא באש תשרף : ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בכגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור : וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית : (שביעי רביעי כשהן כחוברין) וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פריחת הוא בקרחתו או בנכחתו : ואם ראה הכהן והנה כחה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב : (מפציר) ואם תראה עוד בכגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרתת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע : והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר כחם הנגע וכבס שנית וטהר : זאת תורת נגע צרעת כגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו :

פ פ פ

יד וירכר

יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והיבא אל הכהן : ויצא הכהן ך מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע : וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב : וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת ך כלי הרש על מים חיים : (לוי) את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב : ושכל אותם ואת הצפר החיה ואת רבתי

בדס

כיום הצפר השחטה על המים החיים : והוה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלה את הצפר החיה על פני השדה : וכבס המטהר את בנדיו ונלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבא ך המחנה וישב מחוץ לאהל שבעת ימים : והיה ביום השביעי יגלה את כל שערו ואת ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלה וכבס את בנדיו ורחץ את בשרו במים וטהר : (ישר) וכיום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה חמימה ושלישה עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן ולג אחד שמן : והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר אותם לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם הנופה לפני יהוה : (שני) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא : ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן רגליו הימנית : ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והוה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה : ומיהר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כפו הימנית על דם האשם : והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה : ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר ממטאתו ואחר ישחט את העלה : יהעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזוכה וכפר עליו הכהן וטהר : ם (שלישי חמושי כשהן מחוברין) ואם דל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרן סלת אחד כלול בשמן למנחה ולג שמן : ושתי הרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה : והביא אותם ביום השמיני לטהרתו ך פתח אהל מועד לפני יהוה : ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן הנופה לפני יהוה : ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כפו הימנית : ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית : והוה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה : ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן רגליו הימנית על מקום דם האשם : והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה : ועשה את האחד מן החרים או מן בני יונה כאשר תשיג ידו : את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה : זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו : פ (רביעי ששי כשהן מחוברין) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן : לאמר : כי חבאו אל ארץ כנען אשר אנכי נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בכית ארץ אחוזתכם : ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כננע נראה לי בבית : וצוה הכהן ופנו את הבית כמרים יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בכית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית : וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורית ירקרקת או אדמדמת ומראהו שפל מן הקור : ויצא הכהן מן הבית ך פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים ושכ הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית : וצוה הכהן והלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשלימו אתחן

אתהן אל מחוץ לעיר & מקום טמא : ואת הבית יקצו מכות סביב ושפכו את העפר אשר הקצו & מחוץ לעיר & מקום טמא : ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית : ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר הליץ את האבנים ואסרי הקצות את הבית ואררי הטוה : ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא כבית טמא הוא : ונתן את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא & מחוץ : לעיר & מקום טמא : והכא & הבית כל ימי הסגור אתו : וטמא עד הערב והשכב בבית יכנס את כגדיו והאכל בבית יכנס את כגדיו : ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע : ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארץ ושני תולעת : ואזכ : ושחט את הצפר האחת & כלי חרש על מים חיים : ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה ומכל אתם כדם הצפר השחור & במים החיים והזה & הבית שבע פעמים וחטאת את הבית כדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת : ושלח את הצפר החיה & מחוץ לעיר & פני השדה וכפר על הבית וטהר : (חמישי) זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק : ולצרעת הכגור ולבית : ולשאת ולספחת ולכהרת : להורית ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת : פ (טו) וידבר יהוה & משה & אהרן לאמר : דברו & בני ישראל ואמרתם & חם איש כי יהיה זב מכשרו זובו טמא הוא : ואת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא : כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא ואיש אשר יגע במשכבו יכנס כגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכנס כגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : והנגע בכשר הזב יכנס כגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכי יקח הזב כטהור וכנס כגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא : וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכנס כגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא ישטף במים וכנס כגדיו ורחץ במים : וטמא עד הערב : וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים : וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו : וכנס כגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר : וביום השמיני יקה לו שתי תרים או שני בני יונה יבא לפני יהוה & פתח אהל מועד ונתנם & הכהן : ועשה אתם הכהן אהל חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו : פ (ששי שביעי בשתן מחוברין) ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב : וכל בגד וכל עור אשר יוזיה עליו שכבת זרע וכנס במים וטמא עד הערב : ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב : פ ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה כבשרה שבעת ימים תהיה כנדרה וכל הנגע בה יטמא עד הערב : וכל אשר תשכב עליו בנדרה יטמא : וכל אשר תשכב עליו יטמא : וכל הנגע כמשכבה יכנס כגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : (הוספה) וכל הנגע בכל כלי אשר תשכב עליו יכנס כגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו כנגעו בו יטמא עד הערב : ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדרה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא : פ ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת

עת נדרתה או כי תזוב על נדרתה כל ימי זוב טומאתה כימי נדרתה תהיה טמאה הוא : כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובך כמשכב נדרתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשכב עליו טמא יהיה כטמאת נדרתה : וכל הנגע בס יטמא וכנס כגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : ואם טהרה מזוכה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר : (שביעי) וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם & הכהן & פתח אהל מועד : ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחר עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה : (מפטיר) והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם כטמא את משכני אשר בתוכם : זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה כה : והזרה בנדרתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה :

פ פ פ

טז וידבר

יהוה אל משה אהרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך & יבא בכל עת & הקדש מבית לפרכת & לפני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי כענן אראק על הכפרת : כזאת יבא אהרן & הקדש כפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה כתנת בד קדש ילבש ומכנסו בד יהיו על בשרו ובאכנסו בד יחגר ובצנפת בד יצנף כגדיו קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם : ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה : והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו : (לוי) ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד : ונתן אהרן על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל : והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשה חטאת : והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה : והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו : (ישראל) ולקח מלא המהתה גדולי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת : ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות : ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו : ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת : וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השבן אתם כתוך טמאתם : וכל אדם לא יהיה כאהל מועד ככאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל : (שני) ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנית המזבח סביב : והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל : וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי : וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ודין קרי

ושלח

ושלח ביד איש עתי המרכבה : ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר : ובא אהרן אהל מועד ופשט את בגדיו הבד אשר לבש בבואו לקדש והניחם שם : ורחץ את כשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם : (שלישי שני בשנה מחוברין) ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה : והמשלח את השעיר ליעזאל יכנס בגדיו ורחץ את כשרו במים ואחרי כן יבוא למחנה : ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הויבא את דמם לכפר בקדש יוציא למחנה ושרפו באש את ערתם ואת כשרם ואת פרשם : והשרף אתם יכנס בגדיו ורחץ את כשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה : והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי כעשור לחדש תענו את נפשתיכם ובל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם : כי ביום הזה יכפר עליכם למחר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו וישבת שבתותן היא לכם וענייתם את נפשתיכם חקת עולם : וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדיו הבד בגדי הקדש : וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבחה יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר : והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה : פ (יו) (רביעי) וידבר יהוה למשה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה : ולא פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו : למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה לפתח אהל מועד להכהן וזבחו וזכוי שלמים ליהוה אותם וזרק הכהן את הדם על מזבחה יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה : ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשערים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם : (חמישי שלישי בשנה מחוברין) והאם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח : ולא פתח אהל מועד לא יביאו לעשות אותו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו : ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמך : כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבחה לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם : (ששי) ואיש איש מכני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצור ציד חיה או עוף יאכל ושפך את דמו וכסחו כעפר : כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו וכרת : וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה כאזרח ובגר וככם בגדיו ורחץ במים וכמא עד הערב וטהר : ואם לא יכנס וכשרו לא ירחץ ונשא עונו : פ (יח) וידבר יהוה למשה לאמר : דבר לבני ישראל ואמרת להם אני יהוה אליהם : כמעשה ארץ מצרים : אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מכיני אתכם שמה לא תעשו ובחקתייהם לא תלכו : את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אליהם : ושמרתם

ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם והי בהם אני יהוה : ס (הוספה) איש איש אל כל שאר כשרו לא תקרבו לגלות ערות אני יהוה : ס ערות אביך וערות אבך לא תגלה אבך הוא לא תגלה ערותה : ס ערות אשת אביך לא תגלה ערותה : ס ערות אחותך בת אביך או בת אבך מולדת בית או מולדת הויך לא תגלה ערותה : ס ערות בת בן או בת בן או בת בן לא תגלה ערותה כי ערותך הנה : ס ערות בת אשת אביך מולדת אביך אהותך הוא לא תגלה ערותה : ס ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא : ס ערות אחות אבך לא תגלה בי שאר אבך הוא : ס ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא : ס ערות כלתך לא תגלה אשת בןך הוא לא תגלה ערותה : ס ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא : ס ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא : ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה כחייה ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה : ואל אשת עמיתך לא תהן שבבתך ליריע לטביאה בה : ומירעד לא תהן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה : (שביעי רביעי בשנה מחוברין) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה הועבת הוא : וככל בהמה לא תהן שכבתך לממאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תכל הוא : אל חטמאו ככל אלה כי ככל אלה נטמאו הגויים אשר אני משלח מפניכם : ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה : (מפטי) ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם : כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ ואתם כטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם : כי בל אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם : ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקת התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אליהם :

פ פ פ

יט וידבר יהוה אל משה לאמר :

יהוה אל משה לאמר : דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אליהם : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אליהם : אל תפנו אל האילים ואלחי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אליהם (לוי) וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחתו : ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף : ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה : ואכליו עונו ישא : כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיו : ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה אה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט : ובכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אליהם : (ישראל) לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו : ולא תשבועו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה : לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שביעך עד בקר : לא תקלל חרש ולפני עור לא תהן מבשל ויראת מאלהיך אני יהוה

יב

יהוה : (שני חמישי כשהן מחוברין) לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמוחק : לא תלך הכיל בעמיד לא תעמד על דם רעך אני יהוה : לא תשנא אח אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא : לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה : את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע בלאים שדך לא תזרע בלאים ובגד בלאים שעטנו לא יעלה עליך : ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפרה לא נפרתה או חפשה לא נתן לה בקרת תחיה לא יומתו כי לא חפשה : והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם : וכפר עליו הכהן כאיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלחלו מחטאתו אשר חטא : פ (שלישי) וכי תבוא אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל : ובשנת הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה : ובשנה החמישית תאכלו את פריו לחוסף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם : לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעונו : לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך : ושרט לנפש לא תתנו כבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו כסם אני יהוה : אל תחלל את כתף להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה : את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה : אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תכקשו לממאה כהם אני יהוה אלהיכם מפני שיבה תקום והדרת פני וקן ויראת מאלהיך אני יהוה : ס (רביעי ששי כשהן מחוברין) ולי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו : באורח ככם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : לא תעשו עול במשפט כמדה במשקל וכמשורה : מאזני צדק אכני צדק אופת צדק והיו צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים : ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה : פ (ב) (חמישי) וידבר יהוה אל משה לאמר : ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר כישראל אשר יתן מזרעו למלך מות ימות עם הארץ ירגמחו באבן : ואני אתן את פני באיש החוה ולכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טבא את מקדשי ולחלל את שם קדשי : ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש החוה כתתו מזרעו למלך לבלתי המיה אתו : ושמתו אני את פני באיש החוה ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם : והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני כנפש החוה ובמשפחתו והכרתי אתו מקרב עמו והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם : (ששי שביעי כשהן מחוברין) ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם : כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות ימות אביו ואמו קלל דמיו כו : ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מית יומת הנאף והנאפת : ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם כם : ואיש אשר ישכב את כלתי מות יומתו שניהם תכל עשו דמיהם כם : ואיש אשר ישכב את זכר משכביו אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם כם : ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמח הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תחיה זמה בתוכם : (חוספה) ואיש אשר יתן שכבתו ככהמה מות יומת ואת הבהמה

תחרנו

תחרנו : ואשה אשר תקרב אל כל כהמה לרכעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם כם : ואיש אשר יקח את אחתו כת אביו או כת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונברתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא : ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלה את מקור דמיה ונברתו שניהם מקרב עמם : וערות אהות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שאויו הערה עונם ישאו : ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו עוררים ימותו : ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה עוררים יהיו : ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה : (שביעי) ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ כם : ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ וכת הלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים : (מפמיר) והבדלתם בין הכהמה הטחרה לממאה ובין העוף הטמא למטה ולא תשקצו את נפשתיכם ככהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לממא : והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי : ואיש או אשה כי יהיה כהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם כם :

פ פ פ

כא ויאמר

יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו : כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו ולאחותו הכתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא : לא יטמא בעל בעמיו להחלו : לא יקרחו קרחה כראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרמט : קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה להם אלהיהם הם מקריבים והיו קדש : (לוי) אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו : וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם : ובת איש כהן כי תהל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף : ס והכין הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבוש את הכבודים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם : ועל כל נפשת מות לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא : ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גור שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה : והוא אשה בכתולה יקח : אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה : ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו : ס (שני) וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרחם אשר יהיה בו כים לא יקרב להקריב לחם אלהיו : כי כל איש אשר בו כים לא יקרב איש עור או פסח או חרים או שרוע : או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד : או גבן אודק או תכלל כעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך : כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום יקרו

ב

בו את לחם אלהיו לא יגש להקרב לחם אלהו מקדשי הקדשים ומן הקדשים
 יאכל : אך אל הפרכת לא יבא ואל חמובת לא יגש כי מום בו ולא יחלל
 את מקדשי כי אפי' יהוה מקדשם : וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
 ישראל : פ' וידבר בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני
 ויגורו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני
 יהוה : אמר אלהם לדרתוכם כל איש אשר יקרב מכל זרעם אל הקדשים
 אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני
 יהוה : איש איש מודע אהרן והוא צרוע או זכ בקדשים לא יאכל עד אשר
 יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או איש
 אשר יגע בכל שרץ אשו' יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו :
 נפש אשר חגע בו והשמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי אם רחץ
 בשרו במים : ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא : נכלה
 וטרפה לא יאכל למטמא בו אני יהוה : ושמרו את משמרתו ולא ישאו עליו
 חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם : וכל זר לא יאכל קדש תושב
 כהן ושביד לא יאכל קדש : וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו
 ויליד ביתו הם יאכלו כלחמו : ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת
 הקדשים לא תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה זרע אין לחושבה
 אל בית אביה כנעוריה כלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו : ואיש כי
 יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש ולא יחללו
 את קדשי בני ישראל את אשר יריבו ליהוה : והשיאו אותם עון אשמה
 באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם : פ' (שלישי) וידבר יהוה אל
 משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם
 איש איש מבית ישראל ומן הגר בישאל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
 ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה : לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים
 ובציוס : כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם : ואיש כי
 יקריב זבח שלמיט ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה
 לרצון כל מום לא יהיה בו : עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או
 ירפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על חמובת ליהוה :
 ושור ושה שרוע וקלוט נדב' תעשה אתו ולנדר לא ירצה : ומעוך ובתות
 וגתוק וברות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו : ומיד בן נכר לא
 תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחחם בהם מום כם לא ירצו לכם :
 פ' וידבר יהוה אל משה לאמר : שוך או כשב או עז כי יולד והיה שבעת
 ימים תחון אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה : ושור
 או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : ובי תזכור זבח תורה ליהוה
 לרצונכם תזכורו : ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה :
 וזמרתם בצותי ועש' תסאתם אני יהוה : ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי
 בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם : המוציא אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלהים אני יהוה : פ' (כג) (רביעי) וידבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי
 קדש אלה הם מועדי : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת
 שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת היא ליהוה בכל מושבתים :
 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם כמועדים : כחדש הראשון
 בארבעה

בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחדש
 הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו : ביום הראשון מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם אשה ליהוה שבעת
 ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : פ' וידבר
 יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל
 הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית
 קצירכם אל הכהן : והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו
 הכהן : ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה :
 ומנחתו שני עשרונים סלת כלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכיה יין
 רביעת החין : ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאתם
 את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתוכם בכל מושבתים : פ' וספרתם לכם
 ממחרת השבת מיום הביאתם את עמר השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
 תהינה ליהוה : עד ממחרת השבת השבת השביעת חמשים יום והקרבתם מנחה
 חרשה ליהוה : ממושבתים תביא לחם תנופה שתים שני עשרונים סלת
 תהינה חמץ תאפינה כבורים ליהוה : והקרבתם על הלחם שבעת כבשים
 תמים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
 ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה : ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני
 כבשים בני שנה לזבח שלמים : והניף הכהן אתם על לחם הכבדים תנופה
 לפני יהוה על שני כבשים קדש יחיו ליהוה לכהן : וקראתם בעצם היום הזה
 מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם בכל
 מושבתים לדרתים : ובקצרבם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך
 בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אתם אני יהוה אלהיכם : פ'
 (חמישי) וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחדש
 השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש : כל
 מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה : פ' וידבר יהוה אל
 משה לאמר : אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים
 הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתים והקרבתם
 אשה ליהוה : וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
 כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם : כי כל הנפש
 אשר לא תענה בעצם היום הזה והאבדת את הנפש ההוא מקרב עמה : כל
 כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדת את הנפש ההוא מקרב עמה : כל
 מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתים בכל מושבתים : שבת שבתון הוא
 לכם ועניתם את נפשתים בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו
 שבתכם : פ' (ששי) וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
 בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה :
 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : שבעת ימים
 תקריבו אשה ליהוה ביים השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה
 ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו : אלה מועדי אשר תקראו
 אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום
 ביומו : מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד
 כל נדבותים אשר תתנו ליהוה : אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
 באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון
 ונסכו קרי שבתון

שבתון וביום השמיני שבתון: (הוספה) ולקחתם לכם כיום הראשון פרי עץ
הרר כפת תמרים וענף עץ עבת וערכי נהל ושמתם לפני יהוה אלהיכם
שבעת ימים: וחגתם אותו חג ליהוה שבעת ימים עולם לדרתיכם
בחדש השביעי תחנו אתו: כסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכת: למען ידעו דרתיכם כי כסכות הושבתי את בני ישראל
אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את מעדי יהוה אל
בני ישראל: פ (כד) (שביעי) וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני
ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: צו את בני
לפרכת העדה באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
חקת עולם לדרתיכם: על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה
תמיד: (הוספה) פ ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני
עשרנים יהיה החלה האחת: ושמת אותם שתיים עשרה חלות שני
על השלחן הטהר לפני יהוה: ונתת על המערכת לבונה וזה והיתה ללחם
לאזכרה אשה ליהוה: ביום השבת ביום השבת יערבנו לפני יהוה תמיד
מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו ואכלו במקום קדש
כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: ס ויצא בן אשה ישראלית
והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש
הישראלי: ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויכארו אתו אל משה
ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן: ויניחיהו במשמר לפרש להם על פי
יהוה: פ וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה
וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל העדה: ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: ונקב שם יהוה מות
יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר באזרח כנקבו שם יומת: ואיש כי יבא
נפש אדם מות יומת: ומכה נפש כהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ואיש כי
יתן מום בעמיתו כאשר עשה בן יעשה לו: שכר תחת שכר עין תחת עין
שן תחת שן כאשר יתן מום באדם בן ינתן בו: (מפסיר) ומכה כהמה
ישלמנה ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם כגר באזרח יהיה כי אני
יהוה אלהיכם: וידבר משה אל בני ישראל ויצא את המקלל אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו אכן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

פ פ פ

כה וירכר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
ושבתה הארץ שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך
ואספת את תבואתה: (לוי) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת
ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספיה קצירך לא תקצור: ואת
ענבי גזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ולכהנתך
ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל: (ישראל) ס וספרת לך שבע
שבתה

שבת שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתה השנים תשע
וארבעי שנה: והעברת שופר תרועה כחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרי
תעבירו שופר בכל ארצכם: וקדשום את שנת החמשים שנה וקראתם
דרור בארץ לכל ישיביה יוכל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחותו ואיש
אל משפחתו תשבו: יוכל הוא שנת החמשים שנה תהיה: לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיה ולא תבצרו את גזיריה: כי יוכל הוא קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת היובל הזאת תשבו איש אל
אחוזתו: (שני) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש
את אחיו: במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שנים אחר
היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: לפי רב השנים
תרכה מקנתו ולפי מעט השנים המעט מקנתו כי מספר תבואה הוא מכר
לך: ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם:
ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לבטח: (שלישי שני כשהן מחוברין) ונהנה הארץ פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה: וכי תאכרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע
ולא נאסף את תבואתו: וצויתו את ברכיו לכם בשנה חששית ועשת את
התבואה לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה
ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתו האכלו ישן והארץ לא תמכר
צמחת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עבדי: ובכל ארץ אחזתכם
גאלה תתנו לארץ: ס (רביעי) כי יבדך אחיך ומכר מאחוזתו ונאלו הקרב
אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא
כדי גאלתו: והשכ את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו
ושב לאחוזתו: ואם לא מצא ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו
עד שנת היובל ויצא כיבל ושכ לאחוזתו: ס (חמישי שלישי כשהן מחוברין)
ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו
ימים תהיה גאלתו: ואם לא יגאל עד מלאה לו שנה תמימה
וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיחת לקנה אתו
לדרתיו לא יצא כיבל: ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב
על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: וערי
הלוים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללוים: ואשר יגאל
מן הלוים יצא ממכר בית ועיר אחוזתו כיבל כי בתי ערי הלוים היא אחוזתם
כתוך בני ישראל: וישדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם:
ס וכי יבדך אחיך ומשה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: אל תקח
מאתו נשך ותרכיב ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: את כספך לא תתן לו
כנשך ובמרכיב לא תתן אכלך אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: ס (ששי רביעי כשהן
מחוברין) וכי יבדך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: כשכיר
כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך: ויצא מעמך הוא ובניו עמו
ושכ אל משפחתו ואל אחוזת אבתיו ישוב: כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: לא תרדה בו כפרך ויראת מאלהיך:
(הוספה) ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
עבד ואמה: וגם מכני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר
לו קרי

עמכם

עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה : והתנחלתם אתם לכניכם
אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש כאחי
לא תדרה בו בפרך : פ (שביעי) וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אהוך
עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר אחרי נמכר גאלה תהיה לו
אחד מאחיו יגאלנו או דרו או בן דרו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו
יגאלנו או השיגה ידו ונגאל : וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היכל
נהיה כסף ממכרו כמספר שנים כימי שכיר יהיה עמו : אם עוד רכות בשנים
לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו : (חוספה) ואם מעט נשאר בשנים עד שנת
היכל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו : כשכיר שנה בשנה יהיה עמו
לא ידרגו בפרך לעניך : ואם לא יגאל כאלה ויצא בשנת היכל הוא ובניו עמו :
(מפטיר) כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם : (כו) לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקיבו לכם
ואבן משבית לא תתנו בארצכם להשתחית עליה כי אני יהוה אלהיכם : את
שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה :

פ פ פ

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ונתתי גשמיכם כעתם
ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פרו ורשיג לכם דיש את כציר
ובציר ישיג את זרע ואלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם : (שני)
ונתתי שלום בארץ ושבתם ואין מחירי והשבתה חיה רעה מן הארץ וחרב
לא תעבר בארצכם : ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו
מכם חמשה מאה ומאה מכם רבנה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב :
ופגיתו אליכם והפגיתו וחרביתו אתכם והקימתי את בריתי אתכם : (שלישי)
חמישי כשהן מחוברין) ואלתם ישן גושן וישן מפני חדש תוציאו : ונתתי
משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם : והתחלתי בתוכם והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי לעם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מחית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קימיות : פ
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה : ואם בחקתי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרנס את
בריתי : אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם כהלה את השחפת ואת
הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק זרעכם ואלתהו איביכם :
ונתתי פני ככם ונגפתם לפני איביכם ורדו ככם שנאיכם ונסתם ואין רדף
אתכם : ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על
חטאתיכם : ושבתתי את גאון עינכם ונתתי את שמיכם ככרול ואת ארצכם
כנחשה : ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולתה ועץ הארץ לא יתן
פריו : ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע
כחטאתיכם : והשלחתי ככם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתיה את
בהמתכם והמעטיה אתכם ונשמו דרכיכם : ואם כאלה לא תוסרו לי והלכתם
עמי קרי : והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על
חטאתיכם והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאמפתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב : כשכרי לכם משה לחם ואפו עשר
נשים

נשים לחמכם כתור אחד וחשיבו לחמכם כמשקל ואבלתם ולא תשבעו :
ס ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי : והלכתי עמכם בחמת קרי
ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם : ואלתם כשר בניכם ובשר
בנותיכם תאכלו : והשמדתי את כמתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את
פגריכם על פגרי גלולכם ונעלה נפשי אהכם : ונתתי את עריכם חרב
והשמדתי את מקדשיכם ולא אריה ברית נחמכם : והשמתי אני את הארץ
ושממו עליה איביכם הישבים בה : ואתכם אורח בניים והרקותי אחריכם
חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו הרבה : אז תרצה הארץ את
שבתתיה בל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את
שבתתיה : כל ימי השמה תשבת את אשר לא שנתה בשנתתיכם בשנתכם
עליה : והגשמים ככם והכאתי כרך כלבכם בארצת איביכם ורדף אתם
קול עלה נדף וגסו מנסת חרב ונפלו ואין רדף : וכשלו איש כאחיו כמפני
חרב ורדף אין ולן במשפטו מאסו ואת חקתי געלה נפשי : ואף גם זאת
אתכם ארץ איביכם : והגשמים ככם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף
בעונת אתם אתם ימקו : והתודו את עונם ואת עון אבהם כמעלם אשר
מעלו כי ואף אשר הלכו עמי בקרי : אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם
בארץ איביכם או אז יכנו לבכם הערל ואז ירצו את עונם : וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ
אזכר : והארץ תעזב מהם והרץ את שבתתיה כחשמה כדום והם ירצו
את עונם עין ובעין במשפטו מאסו ואת חקתי געלה נפשי : ואף גם זאת
בהיותם בארץ איביכם לא מאסתי ולא געלתי להם להפר בריתי
אתם כי אני יהוה אלהיכם : וזכרתי להם ברית ראשונים : וזו צאתי אתם
מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה אלהיכם החקים
והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה לנו ובין בני ישראל : ואתם ידעו
משה : פ (כו) (רביעי ששי בשנה מחוברין) וידבר יהוה אל בני ישראל
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך נדר
היה ערכך הזכר מכן : עשרים שנה ועד בן ששים שנה יהיה ערכך
שקל כסף בשקל הקדש : ואם נקבה היא והיה ערכך שלשים
מכן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים
ועשרת שקלים : ואם מכן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר
שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף : ואם מכן ששים שנים
ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים : ואם
מך הוא מערכך והעמירו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג
יד הנדר יעריכנו הכהן : ס ואם כהמה אשר יקריבו ממנו קרבן ליהוה כל
אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש : לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע
או רע בטוב ואם המיר ימיר כהמה כהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש :
ואם כל כהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הכהמת
לפני הכהן : והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה :
ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך : ואיש כי יקדש את ביתו קדש
ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום : ואם
המקדש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו : (חמישי
שביעי בשנה מחוברין) ואם משדה אחתו יקדיש איש ליהוה והיה ערכך
מלא ואין לפי

פ

ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות : מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב
 בן חלן : וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות : כל הפקדים
 למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם
 ראשונה יסעו : ס דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן
 אליצור בן שדיאור : וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות :
 והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צירישיד : וצבאו
 ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ועשר מאות : ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף
 בן רעואל : וצבאו ופקדיהם המשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים : כל
 הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים לצבאתם ושנים יסעו : ס
 ונסע אהל מועד מהנה הלויים בתוך המחנה כאשר יחנו בן יסעו איש על ידו
 לדגליהם : ס דגל מחנה אפרים לצבאתם ימח ונשיא לבני אפרים אלישמע
 בן עמיהוד : וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות : ועליו מטה מנשה
 ונשיא לבני מנשה נמליאל בן פרזצור : וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף
 ומאתים : ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אכידן בן גרעני : וצבאו ופקדיהם
 חמשה ושלשים אלף וארבע מאות : כל הפקדים למחנה אפרים באת אלף
 ושמונת אלפים ומאה לצבאתם : ושלשים יסעו : ס דגל מחנה דן צפנה
 לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישד : וצבאו ופקדיהם שנים וששים
 אלף ושבע מאות : והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעאל בן
 עכרן : וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות : ומטה נפתלי
 ונשיא לבני נפתלי אחיעזר בן עיני : וצבאו ופקדיהם שלושה וחמשים אלף
 וארבע מאות : כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש
 מאות לאחרנה יסעו לדגליהם : פ אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל
 פקודי המחנה לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים
 והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה בן חנו
 לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על בית אבתיו : פ (ג) (רביעי) ואלה
 תולדת אהרן ומשה כיום דבר יהוה את משה בהר סיני : ואלה שמות בני
 אהרן הכהן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר : אלה שמות בני אהרן הכהנים
 והמשחים אשר מלא ידם לבחן : וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרב אש
 זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני
 אהרן אביהם : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : הקרב את מטה לוי
 והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו : ושמו את משמרתו ואת
 משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן : ושמו את
 כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן : ושמו את כל בלי
 אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן :
 ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם חמה לו מאת בני
 ישראל : ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמו את כהנתם יהוה
 הקרב וימת : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : ואני הנה לקהתי
 את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם כבני ישראל והיו לי
 הלויים : כי לי כל בכור ביום הבתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל
 בכור בישראל מאד עד בהמה לי והיו אני יהוה : פ (חמישי) וידבר
 יהוה אל משה במדבר סיני לאמר : פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם
 כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם : ופקד אתם משה על פי יהוה כאשר

צוה

צוה : והיו אלה בני לוי כשמתם גרשון וקהת ומררי : ואלה שמות בני גרשון
 למשפחתם לבני ושמעי : ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל :
 ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם :
 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני : פקדיהם
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות :
 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה : ונשיא בית אב לגרשני אליסף
 בן לאל : ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח
 אהל מועד : וקלעי החצר ואת מנך פתח החצר אשר על המשכן ועל
 המזבח סביבואת מיתריו לכל עבדתו : ס ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת
 היצחרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי :
 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמות אלפים ושש מאות שמרי משמרת
 הקדש : משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה ונשיא בית אב
 למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל : ומשמרתם הארן והשלח והמנרה
 המזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו : ונשיא נשיא
 הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש : למררי משפחת
 המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי ופקדיהם במספר כל זכר
 מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים : ונשיא בית אב למשפחת מררי
 צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה : ופקדת משמרת בני ברדי
 קרשי המשכן וברחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו : ועמדיו החצר
 סביב ואדניו ויתדתם ויתרתם ומתריהם : והחנים לפני המשכן קרמה לפני אהל
 מועד מורהו משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת
 בני ישראל והזר חקרב יומת : כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף : (ס) (שישי)
 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא
 את מספר שמתם : ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכור כהמת
 בני ישראל : ופקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור לבני ישראל
 והיו כל בכור זכר במספר שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים
 אלף שלשה ושבעים ומאתים : (הוספה) פ וידבר יהוה אל משה לאמר :
 קח את הלויים תחת כל בכור כבני ישראל ואת כהמת הלויים תחת כהמתם
 והיו לי הלויים אני יהוה : ואת פדויי השלשה : והשבעים והמאתים העדפים
 על הלויים מבכור בני ישראל : ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלה בשקל
 הקדש תקח עשרים גרה השקל : (הוספה) ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי
 העדפים בהם : ויקח משה את כסף הפדויים מאת העדפים על פדויי הלויים מאת
 בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל
 הקדש : ויתן משה את כסף הפדויים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה
 יהוה את משה : פ (שביעי) (ד) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
 נשא את ראש בני קהת בתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם : מבין שלשים
 שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד :
 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש קדש הקדשים : ובא אהרן ובניו כנסע
 המאנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן העדות : ונתנו עליו כסוי
 עור תחש ופרשו כנר כליל תכלת : כלמעלה ושמו בדיו : (הוספה) ועל
 שלחן הפנים יפרשו כנר תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת
 נקו עליו הפדויים קדי המניקות

על מצות ומררים יאכלו. לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישכרו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו. והאיש אשר הוא טהור וברוך לא היה והחל לעשות הפסח וגברתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהיה לא הקרוב במעודו חטאו ישא האיש ההוא. וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה. אחת יהיה לכם ולגר ולאורח הארץ: ס (רביעי) וכיום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאחל העדת וכערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: כן יהיה תמיד הענן וכמקום אשר ישכן ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל וכמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: ובחארץ הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם וילילה ונעלה הענן ונסעו: או ימים או חדש או ימים בחארץ הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה: (י) וידבר יהוה אל משה לאמר: עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: ותקעו בהן ונגערו אליך הנשואים ראשי אלפי ישראל: ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תרועו: ובני אהרן הכהנים יתקעו למסעיהם: בתקהיל את הקהל תתקעו ולא תרועו: ובני אהרן מלחמה כארצכם על הצר הצר אתכם והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם: וכי תכאו לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי הדרשכם ותקעתם בחצוצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: פ (חמישי) ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: ויסעו בראשונה על פי יהוה ביד משה: ויסעו דגל מחנה בני יהודה בראשונה לצבאתם ועל צבא נחשון בן עמינדב: ועל צבא מטה בני יהודה נתנאל בן צוער: ועל צבא מטה בני זבלון אליאב בן חלן: והוודר המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: ונסעו דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבא אליצור בן שריאור: ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישידי: ועל צבא מטה בני נדבאל בן רעואל: ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: ונסעו דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבא אלישמע בן עמיהוד: ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פריחצור: ועל צבא מטה בני בנימין אכיר בן גדעוני: ונסעו דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבא אחיעזר בן עמישדי: ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו. (ששי) ס ויאמר משה לחכב בן רעואל המדיני חזן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אחוץ לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל:

ויאמר

ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעתו חנתנו כמדבר והיית לנו לעינים. (הוספה) והיה כי תלך עמנו והיה הטוב החוץ אשר יטיב יהוה עמנו והטבנו לך. ויסעו מחר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנחה. וענן יהוה עליהם יומם כנסעם מן המחנה. ס ז ויהי כנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך. ובנחה יאמר שובה יהוה רכבות אלפי ישראל. ז פ (יא) ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער כם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה. ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה כם אש יהוה: והאספסף אשר בקרבו התאוות אותה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: וזכרו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשואים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל חמץ עינינו: וחמץ כורע גר הוא ועינו כעין הברדלח: שמו העם ולקטו וטחנו ברחים או רכו במדכה ובשלו בפרור ועשה אתו ענות והיה טעמו כטעם לשד השמן: וברדת הטל על המחנה לילה ירד חמץ עליו: וישמע משה את העם ככה למשפחתיו איש לפתת אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה למת הרעת לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם כי תאמר אלי שאהו בחקך כאשר ישא האמון את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו: מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר הנה לנו בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי לכרי לשאת את כל העם הזה כי בכר ממנו ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אסמציאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי: פ ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבועים איש מוקני ישראל אשר ירעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך: וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך כמשא העם ולא חשא אתה לבדך: ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמיר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכלו ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרי ימים ולא עשרה ימים ולא עשרי יום: עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי נאספתם את יהוה אשר בקרבכם ותכבו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים: הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם: פ ויאמר יהוה אל משה היר יהוה תקצור עתה תראה היקרך דברי אם לא: ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה: ויאסף שבועים איש מוקני העם ויעמד אתם סביבת האהל: וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבועים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: וישארו שני אנשים כמחנה שם האחד אלדר ושם השני מידד ותנה עליהם הרוח והמה ככתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו כמחנה: וירץ הנער ויגיד למשה ויאמר אלדר ומידד מתנבאים כמחנה: ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריי ויאמר אדני משה כלאם: ויאמר לו משה המקנא אתה לי וימי יתן כל עם ובנחו קרי (נון הפוכה) נון הפוכה חסר א' יהוה

יהוה נביאים כי יתן יחיה את רוחו עלהם : (שביעי) ויאסף משה אל המחנה
הוא וקני ישראל : ורוח נסע מאת יהוה ויגו שלום מן חים וישט על המחנה
כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבת המחנה ובאמתים על פני הארץ : ויקם
העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלש הממעיט
אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה : הברש עורו בין
שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד : ויקרא
את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם חמתאיים :
מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהו כחצרות : פ (יב) ותדבר מרים
ואהרן במשה על ארות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח
ויאמרו זרק אך כמשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה : והאיש
משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה : ס ויאמר יהוה פתאם אל
משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אתל מועד ויצאו שלשתם :
וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם :
ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה כמראה אליו אתודע כחלום
אדבר בו : לא כן עבדי משה ככל ביתי נאמן הוא : (הוספה) פה אל פה
אדבר בו וכמראה ולא כחידת ותמנת יהוה יביט ומרוע לא יראתם לרבר בעברי
במשה : ויחר אף יהוה במ וילך : והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת
כשלו ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת : ויאמר אהרן אל משה בני אדני אל
נא תשת עלינו חטאת אשר נאלטו ואשר חטאנו : אל נא תהי כמת אשר
בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו : ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא
רפא נא לת : פ (מפמיר) ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק כפניה הלא
תכלם שבעת ימים תטגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר
אתאסף : ותמסר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף
מרים : ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן :

פ פ פ

יג וירכר יהוה אל משה לאמר : שלח לך אנשים ויתרו את ארץ
כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה
אבתיו תשלחו כל נשיא בהם : וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה : ואלה שמותם למטה ראובן שמוע
בן זכור : למטה שמעון שפט בן חורי : למטה יהודה כלב בן יפנה : למטה
יששכר יגאל בן יוסף : למטה אפרים הושע בן נון : למטה בנימין פלטי בן
רפוא : למטה זבולן גדיאל בן סודי : למטה יוסף למטה מנשה נדי בן סוסי :
למטה דן עמיאל בן גמלי : למטה אשר סתור בן מיכאל : למטה נפתלי
נחבי בן ופסי : למטה גד גאואל בן מכי : אלה שמות האנשים אשר שלח
משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע : וישלח אותם
משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה כנגב ועלייתם את ההר
וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט
הוא אב רב : ומה הארץ אשר הוא ישב בה המנובה הוא אם רעה ומה
הערים אשר הוא יושב בהנה הכמהנים אם במצרים : ומה הארץ השמנה
הוא אם ריה חש כה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים
השליו קרי עניו קרי ימי

ימי בכורי ענבים : (שני) ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
חבת : ויעלו כנגב ויבא עד הכרוב ושם אחימן ששי ותלמי ילדי הענק
והכרוב שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים : ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו
משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאוהו כמוט בשנים ומן הרמנים ומן
התאנים : למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם
בני ישראל : וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום : וילכו ויבאו אל משה
ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר
ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ : ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ
אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה : אפס כי עז העם הישב
בארץ והערים כצורות גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם : עמלק יושב בארץ
הנגב והחתי והיבסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן :
ויחם כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה :
והאנשים אשר עלו עמו אכזרו לא טוב כל לעלות אל העם כי חזק הוא
ממנו ויצאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר
עברנו בה לתור ארה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות : וישם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים ונתי בעינינו
כח גבים וכן היינו בעיניהם : (יד) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויכבו העם
כל לילה ההוא : וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה
לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו ולמה יהוה מביא אתנו אל
הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו ומפינו יהיה לבנו הלוא טוב לנו שוב מצרימה :
ויאמרו איש אל אחיו נהלה ראש ונשובה מצרימה : ויפל משה ואהרן על
פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל : ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התריס
את הארץ קרעו בגדיהם : ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר
עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד : (שלישי) אם חפץ בנו יהוה
והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש :
אך ביהוה אל המרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם
מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם : ויאמרו כל העדה לרגום אתם
באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל :
פ ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה
לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבנו : אכנו כדבר
ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום כמנו : ויאמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית כהך את העם הזה מקרבנו : ואמרו אל יושב הארץ הזאת
שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה וענך
עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יוםם ובעמוד אש לילה : והכתתה
את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר :
מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם
במדבר : ועתה יסגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר : יהוה ארך אפים
ורב חסד נשא עון ופשע ונקח לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים
ועל רבעים : כלה נא לעון העם הזה כגדל דסוך וכאשר נשאתה לעם הזה
ממצרים ועד הנה : ויאמר יהוה סלהתי בדברך : ואולם הי אני ויכלא כבוד
יהוה את כל הארץ : כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי
במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי : אם יראו את
הארץ

ס רכתי

הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה : ועברו כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה : והעמלקי והכנעני יושב כעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף : (רביעי) פ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : עד סתי לעדה הרעה הזאת אשר הזמזמו עלי את תלונת בני ישראל אשר הזמזמו עלי שמעתי : אמר אלהם הי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם נאני בן אעשה לכם : במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מכן עשרים שנה וזמעלה אשר הלינתם עלי : אם אתם חבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהישע בן נון : וספכם אשר אמרתם לבי יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה : ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה : ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר : במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום ולשנה יום ולשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי : אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו : והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוננו עליו את כל העדת להוציא דבה על הארץ : וימתו האנשים מוציא דבת הארץ רעה כמגפה לפני יהוה : ויהישע בן נון וכלב בן יפנה היו מן האנשים החם החלכים לתור את הארץ : וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאכלו העם מאד : וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו : ויאמר משה למח זה אתם עכרים את פי יהוה וחוא לא תצלה : אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם : כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בהרכיב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם : ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה וכמה לא משו מקרב המחנה : וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויבטו ויכתום עד החרמה : פ (טו) וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם : ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או כמעדיכם לעשות ריח ניחה ליהוה מן הבקר או מן הצאן : והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כולו ברביעית ההין שמן : ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד : או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרונים כלולה בשמן שלשיות ההין : ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחה ליהוה : (חמישי) ובי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה : והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין : ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחה ליהוה : ככה תעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשנה ככבשים או בעזים : במספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד במספרם : כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחה ליהוה : וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחה ליהוה כאשר תעשו בן יעשה : הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה : תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם : פ (ששי) וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם אל הארץ אשר

י רבתי

אשר אני מביא אתכם שמה : וחיזו כאכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה : ראשית ערכתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן בן תרימו אתה : מראשית ערכתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם : ס ובי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה : את כל אשר צוה יהוה אליכם כיד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם : והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחה ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עיזים אחד לחטא : וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם : ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגת : ס (שביעי) ואם נפש אחת חטא בשגגה והקריבה עו בת שנתה לחטאת : וכפר הכהן על הנפש השגגת כחטאת בשגגת לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו האזרח כבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה : והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש החוא מקרב עמה : כי דבר יהוה בזה ואת מצותו חפר הכרת הכרת הנפש החוא עונת בה : פ והיו בני ישראל ואת מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה : ויניחו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה : ויניחו אתו כמשמר כי לא פרש מה יעשה לו : ס ויאמר יהוה אל משה בות עמת האיש גרום אתו באבנים כל העדה כחוזן למחנה וירגמו אתו כאבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה : פ (בפמי"ר) ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אהריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהים : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים : אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ

מז ויקרא : קרה בן יצחק בן קהת בן לוי ורתו ואבירם בני אליאב ואון בן פלח בני ראובן : ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם : ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה בלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע התנשאו על קהל יהוה : וישמע משה ויפל על פניו : וידבר אל קרה ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו : זאת עשו קחו לכם מהתנות קרה וכל עדתו : ותנו בהן אש ושיבו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי : ויאמר משה אל קרה שמעו נא בני לוי המעט מכם כי הגדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם : ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה : לכן אתה וכל עדתך הנעזים על יהוה ואהרן כהה הוא בי תלוננו : עליר וישלח חפר א' תלניו קרי משה

משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה . המעט כי העלינו
 מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר .
 (שני) אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הכיאתנו והתן לנו נחלת שדה
 וזרם העיני האנשים הזהם בנתק לא נעלה ויחר למשה מאד ויאמר ליהוה
 אל יתפן אל מנחתם לא חמור אחר מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם :
 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן
 מחר . וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש
 מחתתו חמשים ומאתים בחתת ואתה ואהרן איש מחתתו . ויקחו איש
 מחתתו ויתנו עליהם אש וישיבו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד
 ומשה ואהרן : ויקהל עליהם קרח את כל העדה פתח אהל מועד וירא
 כבוד יהוה אל כל העדה : פ (שלישי) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר : הכדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרנע : ויפלו על פניהם
 ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה
 תקצף : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל העדה לאמר העלו
 מסכיב למשכן קרח דתן ואבירם : ויקם משה וילך אל דתן
 ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל : וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל
 אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תנעו בכל אשר להם פן תספו בכל
 חטאתם : ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסכיב דתן ואבירם יצאו
 נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם : ויאמר משה בזאת תדעון
 כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי : אם כמות כל
 האדם ימתן אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני : ואם
 כריאה יברא יהוה ופצתה הארמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם
 וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה : ויהי ככלתו
 לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ
 את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל
 חרכוש : וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכם עליהם הארץ ויאכרו
 מתוך הקהל : וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו
 הארץ : ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבו
 הקטרת : פ (יז) וידבר יהוה אל משה לאמר : אמר אל אלעזר בן אהרן
 זכה וירם את המחלת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו : את
 מחתות החמאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי
 הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל : ויקח אלעזר הכהן את
 מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח : וזכרון לבני
 ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מורע אהרן הוא להקטיר קטרת
 לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו : פ וילנו
 כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם
 יהוה : ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
 בסתו הענן וירא כבוד יהוה : ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד : פ
 (רביעי) וידבר יהוה אל משה לאמר : הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
 כרנע ויפלו על פניהם : ויאמר משה אל אהרן קח את המחלת ותן עליה
 אש מעל המזבח ושים קטרת וחולך מחרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא
 הקצף מפני יהוה החל הנגף : ויקח אהרן פאשר דבר משה וירין אל
 תוך

תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם : ויעמד
 בין המתים וכין החיים ותעצר המגפה : והיו המתים כמגפה ארכעה עשר
 אלף ושבע מאות מלבד הנתיים על דבר קרח : וישב אהרן אל משה אל
 פתח אהל מועד והמגפה נעצרה . פ (חמישי) וידבר יהוה אל משה לאמר .
 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית
 אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטו : ואת שם אהרן
 תכתב על מטו לוי כי מטה אהרן לראש בית אבותם : והנחתם באהל מועד
 לפני העדות אשר אועד לכם שמה . והיה האיש אשר אכחר בו מטו יפרח
 והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם כלינם עליכם . וידבר משה
 אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד
 לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם . ויגז משה את
 המטת לפני יהוה באהל העדת . ויהי מבחרת ויבא משה אל אהל העדות
 והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצין ציין ויגמל שקדים : ויצא משה
 את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטו : פ
 (ששי) ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשכנת
 לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו : ויעש משה כאשר צוה
 יהוה אתו כן עשה : פ ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו
 אכדנו כלנו אכדנו : כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות חאם תמנו
 לגוע : פ (יה) ויאמר יהוה אל אהרן ובניך אתך תשא את
 עון המקדש ואתה ובניך אתך תשא את עון כהנתכם : וגם את
 אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו אליך וישרתוך ואתה ובניך
 אתך לפני יהוה אהל העדת : ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל
 כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם : וילוו
 עידיך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב
 אליכם : ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח
 ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל : ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים כיתוך
 בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם
 ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם
 עבדת כהנה אתן את כהנתכם וחזר הקרב יומת : פ וידבר יהוה אל אהרן
 ואני נתתי לך את משכנת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה
 ולבניך לחק עולם : זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל
 מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים אשר ישיבו לוי קדש קדשים לך הוא
 ולבניך : בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך : (חוספה)
 וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתיסולבניך ולבנתיך אתך
 לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו : כל הלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן
 ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתם : בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
 ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו : (חוספה) כל חרם בישראל לך
 יהיה : כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה המביאה
 אך פרה תפרה את ככר האדם ואת ככור האדם ואת ככור הבהמה המביאה
 תפרה : ופדיוו מכן חרש תפרה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש
 עשרים גרה הוא : אך ככור שור או ככור כשב או ככור עז לא תפרה קדש
 הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה :
 וכשרם

(היספה) וכשרם יהיה לך כחיה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך אתך לחק עולם כרית מלח עולם הוא לפני יהוה לדולורעך אתך: ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנהל והלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: (שביעי) ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלק עבדתם אשר הם עבדים את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למוות: ועכר הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלוהו על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחתי ללוים לנחלה משה לאמר: ואל הלוים תדבר ואמרת להם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם כנחלתם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר: ונחשב לכם תרומתכם כרגן מן הגרן וכמלאה מן חיקב: כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונחתם ממנו את תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תריומו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו הכהן: סכל מתנתיכם אלהם כהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב: ואלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלק עבדתכם באהל מועד: ולא תשאו עליו חטא כהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו:

פ פ פ

יט וידבר

יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה כזים אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אותה לפני: ולקח אלעזר הכהן מדרמה באצבעו והזה אל נכה פני אהל מועד מריבה ושבע פעמים: ושחף את הפרה לעיניו את ארה ואת כשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל חוך שרפת הפרה: (לוי) וכסס כגדיו הכהן ורחץ כשרו במים ואחר יבא אל הנחנה וטמל הכהן עד הערב: והחרף אתה יכסס כגדיו במים ורחץ כשרו במים וטמא עד הערב: ואסף איש טהור את עפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת לבי נדה חטאת הוא: (ישראל) וכסס האסף את אפר הפרה את כגדיו וטמא עד הערב והיות לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע כמת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו כיום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע כמת כנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא ולא יטהר טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד ממאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע

יגע על פני השדה כחלל חרב או כמת או כעצם אדם או כקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי: (שני) ולקח אזוב וטבל בקים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע כעצם או כחלל או כמת או כקבר והזה המטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וטמא ביום השביעי וכסס כגדיו ורחץ במים וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא כחך הקהל כי את כקדש יהוה טמא כי נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם ומוזה מי הנדה יכסס כגדיו והנגע כמי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעה הטמא עד הערב: פ (כ) ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש והמת שם מרים ותקבר עם: ולא היה מים לעדה ויקהו על משה ועל אהרן: וירב העם עם משה ויאכרו לאכרו ולו נוענו כגוע אחינו לפני יהוה: ולמה הכאתם את קהל יהוה אל הכדבר הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות: ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: פ (שלישי שני כשהן כדוברין) וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: ויקר משה את הכמנה כלפני יהוה כאשר צוהו: ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר לרם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא לכם כים: וירם משה את ידו ויד אה הסלע כמטחו פעמים ויצאו מים רכים והשת העדה ובעירם: פ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בלי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הכה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש כם: פ (רביעי) וישחט משה מלאכים כקדש אל מלך אדם נה אכר אחיך ישראל אהח ידעה את כל ההלואה אשר מצאתנו: וירדו אבותינו כצרכיה ונשב כמצרים ימים רבים וירעו לנו כמצרים ולאבותינו: ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו כקדש עיר קצה גבולך: נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובגרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושכאל עד אשר נעבר גבלך: ויאמר אליו אדום לא תעבר כיפן כהרב אצא לקראתך: ויאנרו אליו בני ישראל בכסלה נעלה ואם כימך נע תה אני ומקני ונתתי ככרם רק אין דבר ברגלי אעברה: ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם ככד וכיד חזקה: וימאן אדום נתן את ישראל עבר כגבלו ויט ישראל מעליו: פ (חמישי שלישי כשהן מחוברין) ויסעו כקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן נדה דהר על גבול ארץ אדום לאמר: יאסף אהרן אל עביו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר כריתם את פי למי מריבה: קח את אהרן ואת לעזר בניו והעל אתם הר ההר: והפשט את אהרן את כגדיו והלבשהם את אלעזר בניו ואהרן יאסף וכת שם: ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: ויפשט משה את אהרן את כגדיו וילבש אהם את אלעזר בניו וכת אהרן שם כראש הרר וירד משה ואלעזר מן ההר: ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויכנו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל: פ (כא) וישמע הכנעני כלך ערד ישב חגג

בי

כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי : וידר ישראל
נדר ליהוה ויאמר אם נתן נתן את העם הזה כירי והחרימתי את עריהם :
וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתם ואת עריהם ויקרא
עם המקום הרמה : פ ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום
והקצר נפש העם בדרך : וידבר העם באלהים ובמשה למת העליטנו ממצרים
לכנת במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל : וישלח יהוה
בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל : ויבא
העם אל משה ויאמרו הטאנו כי דברנו ביהוה וכך התפלל אליהו ויכר
מעלינו את הנחש ויתפלל אל יהוה ויכר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בער
העם : ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוך
וראה אתו וחי : ויעש משה נחש נחשה וישמחו על הנס והיה אם נשך הנהדש
את איש והביט אל נחש הנחשת וחי : (ששי) ויסעו בני ישראל ויחנו במבט
ויסעו מבטת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש :
משם נסעו ויחנו בנחל זרד : (הוספה) משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר
במדבר היצא מגבל האמרי כי ארנון נכול מואב בין מואב ובין האמרי : על
כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב כאופה ואת הנחלים ארנון : ואשר
הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב : ומשם בארה הוא הבאר
אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים : ס אז ישיר ישראל
את השירה הזאת עלי באר ענו לה : באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם
במחקה כמשענתם וממדבר מתנה : וממתנה נחליאל ומנחליאל כמות :
ומנמיות הגיא אשר בשרה מואב מתנה : ומממתנה נחליאל ומנחליאל כמות :
(שביעי) רכעי כשהן מחוברין וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי
לאמר : אעברה בארצך לא נטה בשרה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך
המלך נלך עד אשר נעבר גבלך : ולא נתן סיחון את ישראל עבר כנבלו ויאסף
סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצא וילחם בישראל :
ויכתו ישראל לפי הרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון : ויקח
ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון וככל
בנותיה : כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא והוא נלחם כמלך מואב הראשן
ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן : על כן יאמרו המשלים באו חשבון תכנה
ותכונן עיר סיחון : כי איש יצאה מחשבון להכה מקרית סיחון אכלה ער מואב
בעלי במות ארנן : אוי לך מואב אכדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו
בשביית למלך אמרי סיחון : וגורם אכד חשבון עד דיבן אנשים עד נפה אשר
עד מירבא : וישב ישראל בארץ האמרי : (הוספה) וישלח משה לרגל
את יעזר וילכד בנותיה ויירע א את האמרי אשר שם : ויפנו ויעלו דרך הבשן
ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי : ויאמר יהוה
אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון : ויכו אותו ואת בניו
ואת כל עמו עד כלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו : (כב) ויסעו בני
ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו :

פ פ פ

וירא

בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי : ויגד מואב מפני
העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל : ויאמר מואב
אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו בלחך השור את ירק השדה
ובלק בן צפור מלך למואב בעת החוה : וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור
פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים
הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי : ועתה לכה נא ארה לי את העם
הזה כי עצים הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את
אשר תכרך מברך ואשר תאר יואר : וילבו זקני מואב וזקני מדין וקסבים
בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק : ויאמר אליהם לינו פה
הלילה והשבת אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם
בלעם : ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך : ויאמר בלעם
אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי : הנה העם היצא ממצרים
ויבס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו :
ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמכם לא תאר את העם כי ברוך הוא :
(שני חמישי כשהן מחוברין) ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו א
ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם : ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו : ויסק עור בלק שלח שרים רבים ונכבדים
מאלה : ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך
אלי : כי ככר אככרך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את
העם הזה : ויצן בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף
וזהב לא אוכל לעכר את פי יהוה להי לעשות קטנה או גדולה : ועתה שבו נא
בזה נמאתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי : ויבא אלהים אל בלעם לילה
ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תעשה : (שלישי) ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם
שרי מואב : ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן
לו והוא רכב על אתנו ושני נערי עמו : ותרא האתון את מלאך יהוה נצב
בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך : ותלך בשרה ויך בלעם את
האתון להטתה הדרך : ויעמד מלאך יהוה במשעול וחברמים נדר מות ונדר
מות : ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם
אל הקיר ויסקף להבחה : ויסקף מלאך יהוה עכור ויעמד במקום צר אשר אין
דרך לנמיות ימין ושמאל : ותרא האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם
ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל : ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר
לבלעם מה עשית לך כי הביתני זה שלש רגלים : ויאמר בלעם לאתון כי
התעללת בי לו יש חרב כירי כי עתה הרגתיך : ותאמר האתון אל בלעם
הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעורך עד היום הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה ויאמר לא : ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו : ויאמר אליו מלאך
יהוה על מה הבית את אתנך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ריט
הדרך לנגדי : ותראני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי
עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי : ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי
כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי :
ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר
אליך

אליך

אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על נכול ארץ אשר בקצה הגבול ויאמר בלק ל בלעם הלא שלה שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבוד : ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה חיבל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישום אלהים בפי אתו אדבר : (רכיעו ששי כשהן מחויברין) וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית הצות : ויזבח בלק בקר וצאן וייעלו כלכלעם ולשרים אשר אתו : ויהי כבקר ויקח בלק את בלעם ויעלתו במות בעל וירא משם קצה העם : (כג) ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח : ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהיה לקראתי ודבר מה יזאני והגדתי לך וילך שפי : ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח : וישם יהוה דבר כפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב : וישא משלו ויאמר מן ארם יצאנו בלק בלך מואב מהררי קדם לכה ארח לי ויעקב ולבה זעמה ישראל : מזה אקב לא קבה אל ומה אועם לא זעם יהוה : כי מראש צרים אראנו ומנבעות אשורנו הן עם לכדוד ישכן וכגוים לא יתחשב : מי מנה עפר יעקב וכספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותחי אחריתי כמחו : ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת כרך : ויען ויאמר הלא את אשר ישום יהוה בפי אתו אשמר לדבר : (חמישי) ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם : ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח : ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה : ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר כפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה : וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בני צפר : לא איש אל ויכזב וכן אדם ויתנחם ההוא אכזר ולא ולא יעשה ודבר ולא יקימנה : הנה כרך לקחתי וברך ולא אישיבנה : לא הביט און ביעקב ולא ראה עבול ישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו : אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו : כי לא נחש ביעקב זלא קסם בישראל בעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל : הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עדי יאכל מרף ודם הללים ישתה : ויאמר בלק אל בלעם גב קב לא תקבנו גם כרך לא תברכנו : ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה : (ששי שביעי כשהן מחויברין) ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי ישר בעיני האלהים וקבתו לי משם : ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישיבין : ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח : (כד) וירא בלעם כי טיב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך בפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו : וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל עין לשבטיו ותחי עליו רוח אלהים : וישא משלו ויאמר נאם בלעם לנו בער נאם הגבר שהם העין : נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שרי יחזה נפל וגלוי עינים : מה

טבו

טבו אהליך יעקב משכנתוך ישראל : (חוספה) כנחלים נטיו כננת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים : יול מים מדליו ורעו כמים רבים וירם מאנג מלבו ותנשא מלכתו : אל מוציא ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ : כרע שכב כארי וכלביא מי יקימו מרכיך כרוך וארריך ארוך : ויחר אף בלק אל בלעם וימפק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת כרך זה שלש פעמים : ועתה ברה לך אל מקומך אמרתי כבר אכבדך והנה בנען יהוה מכבוד : ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכך אשר שלחת אלי דברת לאמר : אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף והוב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר : (שביעי) ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך בארצית הימים : וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין : נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שרי יחזה נפל וגלוי עינים : אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב רקם שכט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת : והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשת חיל : (חוספה) וירד מיעקב והאכיד שריד מעיר : וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד : וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנן : כי אם יהיה לבקר קין עד מה אשור תשכך : וישא משלו ויאמר אוי מי יהיה משבני אל : וצים מיד כתיים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד : ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרבו : פ (כה) וישב ישראל בשמים ויחל העם לנזת אל כנות מואב : ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחו לאלהיהן : ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל : ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה בישראל : (חוספה) ויאמר משה אל שפמי ישראל חרנו איש אנשיו הנצמדים לבר פעור : והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה כבים פתח אהל כועד : (כז) וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו : ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המנפה מעל בני ישראל : ויחז המתיים כמנפה ארבעה ועשרים אלף :

פ פ פ

וידבר

יהוה אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום : (כהן) והיתה לו ולרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל : ושם איש ישראל המכה אשף חכה את המדינית ומרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני : ושם חאשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא : פ וידבר יהוה אל משה לאמר : צדור את המדינים וחכיתם אותם : כי צרדימסחם וקשעיה וזעירא

לם

לכם בנבליהם אשר נכלו לכם על דבר פער ועל דבר בזבי בת נשיא מדין
 אחתם המכה ביום הנפח על דבר פער ויהי אחרי הנפח פ (כו)
 ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרון הכהן לאמר שאו את ראש כל
 עדת בני ישראל מן הכהן ואלעזר הכהן שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא כישראל
 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מאב על ירדן ויהו לאמר מן עשרים
 שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים
 פ (שני) ראובן כבוד ישראל בני ראובן הניח משפחת החנכי לפלוא משפחת
 הפלאי לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי אלה משפחת
 הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלשים ובני פלא
 אליאב ובני אליאב נמואל ורתן ואכירם הוא רתן ואכירם קרואים העדה
 אשר הצו על משה ועל אהרן במות אלה משפחת חרמי אלה משפחת
 את פיחות כלע אתם ואת קרח במות העדה כאכל האש את חמשים ומאתים
 איש ויהיו לנס ובני קרח לא מתו בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת
 הנמואלי לימין משפחת הימיני ליבין משפחת הימיני לזרח משפחת הזרחי
 לשאול משפחת השאולי אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף
 ומאתים ס בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי
 החגי לשוני משפחת השוני לאוני משפחת האוני לערי משפחת הערי
 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי אלה משפחת בני גד
 לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות ס בני יהודה לשלה משפחת בני עד
 ואינן בארץ כנען ויוזיו בני יהודה למשפחתם שלשה משפחת שלוני
 לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת
 החצרני לחמול משפחת החמולי אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה
 ושבעים אלף וחמש מאות ס בני יששכר למשפחתם תולע משפחת
 התולעי לפנה משפחת הפוני לישב משפחת הישבי לשכרן משפחת השכרני
 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה ושלשים אלף ושלש מאות ס
 בני זבולן למשפחתם לכרד משפחת הכרדי לאלון משפחת העלני ליחלץ
 משפחת היחלצאלי אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש
 מאות ס בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים בני מנשה למכיר משפחת
 המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי אלה בני גלעד
 איעזר משפחת העזרי לחלק משפחת החלקי ואשריאל משפחת האשריאל ושב
 משפחת השכמי ושמידע משפחת השמידעי והפר משפחת הפרזי וצלפחד
 בן חפר לא היו בניו כי אם כנות ושם כנות צלפחד מחלה ונעה חגלה
 מלכה ותרצה אלה משפחת מנשה ופקדיהם לשותלת משפחת השתלתי לכרד
 מאות ס אלה בני אפרים למשפחתם לשותלת משפחת השתלתי לכרד
 משפחת הככרי לחתן משפחת החתני ואלה בני שותלת לערן משפחת הערני
 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה
 בני יוסף למשפחתם ס בני בנימין למשפחתם בלע משפחת הבלעי
 לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירי לשופפם משפחת
 השופמי לחופם משפחת החופמי ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי
 לנעמן משפחת הנעמי אלה בני בנימין למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבע
 אלף ושש מאות ס אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי
 אלה משפחת דן למשפחתם כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה ושלשים
 פסקא כאמצע פמוק (קריאי קרי) אלף

אלף וארבע מאות ס בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי
 משפחת הישוי לכריעה משפחת הכריעי לבני כריעה לחבר משפחת החברי
 למלכיאל משפחת המלכיאלי ושם בת אשר שרה אלה משפחת בני אשר
 שרה אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות
 ס בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני
 ליציר משפחת היצירי לשלם משפחת השלמי אלה משפחת נפתלי למשפחתם
 ופקדיהם חמש וארבעים אלף וארבע מאות פקודי בני ישראל שש מאות אלף
 ואלף שבע מאות ושלשים פ (שלישי) וידבר יהוה אל משה לאמר לאלה
 תחלק הארץ כנהלה כמספר שמות לרב תרבה נחלתו ולמעט המעיט
 נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו אך כגורל יחלק את הארץ לשמות
 ממות אבתם ינחלו על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט ס ואלה
 פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקחת משפחת הקהתי
 למררי משפחת המררי אלה משפחת לוי משפחת חלבני משפחת החברני
 משפחת המחלי משפחת המושי משפחת הקרהי וקחת הולד את עמרם
 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה עתה ללוי כמצרים ותלד לעמרם
 את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא
 את אלעזר ואת איתמר וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה
 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מן חדש ומעלה כי לא התפקדו
 בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל אלה פקודי משה
 ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מאב על ירדן ויהו
 ובאלה לא חיה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו בני ישראל
 במדבר סיני כי אמר יהוה להם מות ימותי כמדבר ולא נותר מהם איש
 כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון (כו) ס ותקרבה כנות צלפחד בן
 חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות
 בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה ותעמדה לפני משה ולעזר
 הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר אבינו מת במדבר
 והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה כעדת קרח כי פחמאוא מת
 ובנים לא היו לו למא יגרע שם אבינו מתוך משפחתו בי אין לו בן תנו לנו
 אחזה בתוך אחי אבינו ויקרב בשה את משפחתו לפני יהוה פ (רביעי)
 ויאמר יהוה אל לאמר כן כנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחוזת נחלה
 בתוך אחי אביהם והעברת את נחלה אביהן להן ואל בני ישראל תדבר
 לאמר איש כי ימות וכן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו ואם אין לו בת
 ונתתם את נחלתו לאחיו ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו
 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש
 אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כמשה וראה את הארץ אשר נתתי לבני
 יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני
 ישראל וראיתיה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך
 כאשר מריתם פי במדבר צן כמריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם
 כי מריבת קדש מדבר צן ס וידבר משה אל יהוה לאמר יפקד יהוה
 אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה אשר יצא לפניו ואשר יבא
 לפניו ואשר יוציאם ויבאם ולא תהיה עדת יהוה בצאתו אשר אין
 להם רעה ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוחו בו
 וסמכת רבתי

ופמכת את ידך עליו . והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתא אתו לעיניהם . ונתת מזוודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל . ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו כמשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבא הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה . ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה . פ (כח) (חמישי) וידבר יהוה אל משה לאמר . צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי כמעדו . ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה בכשים בני שנה תמיכם שנים ליום עלת תמיד . את הכבש אחד תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה כלולה בשמן כתיב רביעת ההין : עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעת החין לכבש האחד בקדש הסך ונסכו שבר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו ותעשה אשה ריח ניחח ליהוה : פ וביום השבת שני כבשים בני שנה תמיכם ושני עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה : פ ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיכם : ושלושה עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בשמן לאל האחר : ועשרן עשרון סלת מנחה כלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה . ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישית החין לאל ורביעת החין לכבש יין ואת עלת חרש בחרשו לחרשי השנה : ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו : פ (ששי) ובחרש הראשון בארבעה עשר יום לחרש פסח ליהוה : ובחמשה עשר יום לחרש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל : ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבנתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמיכם יהיו לכם : ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאל תעשו : עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם : מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשו ונסכו : וביום השביעי בחקריבכם מנחה חרשה ליהוה כשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבנתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים ואל אחד שבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד לכפר עליכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמיכם יהיו לכם ונסכיהם : פ (כט)

החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה : פ ובעשר לחרש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו : והקרבנתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד ואל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיכם יהיו לכם : ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאל האחד : עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם : פ (שביעי) ובחמשה עשר יום לחרש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים : והקרבנתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיכם יהיו : ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלושה עשר פרים שני עשרנים לאל האחד לשני האילים : ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : פ וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיכם : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים כמספרים כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם : פ וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיכם : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים כמספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד חטאת מלבד עלת התמיד ונסכה : פ וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיכם : ומנחתם ונסכיהם כמספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ונסכה : פ וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיכם ומנחתם ונסכה : פ וביום הששי פרים חמשה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיכם : ומנחתם ונסכיהם כמספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד חטאת מלבד עלת התמיד ונסכה : פ וביום השביעי פרים חמשה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיכם : ומנחתם ונסכיהם כמספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד חטאת מלבד עלת התמיד ונסכה : פ וביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבנתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד ואל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיכם מנחתם ונסכיהם לפר לעיל ולכבשים כמספרם כמשפט : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה : אלה תעשו ליהוה כמעדיכם לבד מגדריכם וגדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיהם ולשלביכם . (ל) ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה

פ פ פ

נקוד על ואי

וידבר

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה : איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבועה לאמר אמר על נפשו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה : ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה : ושמע אביה את נדרה ואסרת אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום : ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה : ואם היה תהיה לאיש ונדריה עליה או מכטא שפתיה אשר אסרה על נפשה : ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו : ואם ביום שמע אשה ניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מכטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויחיה יסלח לה : (לוי) ונדר אלמנה ונדרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה : ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה : ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום : ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה : (ישראל) כל נדר וכל שבועת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו : ואם הפרש יחריש לה אישה מיום אל יום ותקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש לה ביום שמעו : ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה : אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה : פ (לא) (שני) וידבר יהוה אל משה לאמר : נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך : וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו בידן לתת נקמת יהוה במדין : אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא : וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שלשים עשר אלף חלוצי צבא : וישלח אותם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינהם בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה כידו : ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר : ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקס ואת צור ואת הור ואת רכע חמשת מלכי מדין ואת כלעם בן בעור הרגו בחרב : וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם כזו : ואת כל עריהם כמושבתם ואת כל מירתם שרפו באש : ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה : ויבאו אל משה ואל אליעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת השלל אל המחנה אל ערכת מואב אשר על ירדן ירחו : ס (שלישי) שני כשהן מחוברין) ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה : ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הכאים מצבא מלחמה : ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה : הן הנה היו לבני ישראל ברבם בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותחי המגפה בעדת יהוה : ועתה הרגו כל זכר במגף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו : וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לבם : ואתם חנו מהוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע כחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתכם ושביכם : וכל בוגד וכל כלי עור וכל מעשה עוים וכל כלי עץ תתחטאו : ס ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הכאים למלחמה

למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה : אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הברזל ואת העפרת : כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהרו אך כמי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים : ובכסתם כנדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה : ס (רביעי) ויאמר יהוה אל משה לאמר : שא את ראש מלקוח השני באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה : והצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה : והדכת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש הכאות מן האדם ומן הנקב ומן החמרים ומן הצאן : ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה : וממחציתם בני ישראל תקח אחד אחד מן החמשים מן האדם מן הנקב מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה : ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה : ויהי המלקוח יתר הכז אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים : ונקב שנים ושבעים אלף : וחמרים אחד וששים אלף : ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף : ותחי הכחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות : ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים : והנקב ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים : וחמרים שלשים אלף וחמש מאות : ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש : ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה : (חמישי) וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים : ותחי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות : ונקב ששה ושלשים אלף : וחמרים שלשים אלף וחמש מאות : ונפש אדם ששה עשר אלף : ויקח משה ממחצת בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אחם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה : ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות : ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש : ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב וזהב אצערדה וצמיד טבעת עגול וזימו לכפר על נפשתינו לפני יהוה : ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה : ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששח עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות : אנשי הצבא כזו איש לו : ויקח משח ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל מועד וזכרו לבני ישראל לפני יהוה : פ (לב) (ששי שלישי כשהן מחוברין) ונקבה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעור ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום נקבה : ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר עמרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען : הארץ אשר הבה יהוה לפני עדת ישראל ארץ נקבה הוא ולעבדיך מקנה : ס (הוספה) ויאמרו אם מצאנו הן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחיה אל תעברנו את הירדן : ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה

למלחמה ואתם תשבו פה : ולמה תניאון * את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה כה עשו אכתובם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ : ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לכלתי כא אל הארץ אשר נתן להם יהוה : ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : אם יראו האנשים העלים ממצרים מכן עשרים שנה ומעלה את הארמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי : כלתי כלב בן יפנה הקניזי והושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : ויחר אף יהוה כישראל ויגעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה : והנה קמתם תחת אכתובם תרבות אנשים הטאים לספית עוד על הרון אף יהוה אל ישראל : כי תשובון מאחרי ויסק עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה : ס ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבטו למקננו פה וערים לטפנו : ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנום אל מקומם וישב טפנו בערי המכצר מפני יושבי הארץ : לא נשוב אל כתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו : כי לא נחל אתם מעבר לירדן וחלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מורחה : פ (שביעי רביעי כשהן מחוברין) ויאמר אלהם משה אם תעשו את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה : ועבר לכם כל הלויץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו : ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והייתה הארץ חזואת לכם לאהוה לפני יהוה : (הוספה) ואם לא תעשו כן הנה האמת מליהוה ודעו הטאתכם אשר תמצא אתכם : בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצאנכם וחיצא מפרכת עשו : ויאמר בני גד ובני ראובאל משה לאמר עבדי יעשו כאשר אדני מצוה : טפני נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד : ועבדך יעברו כל הלויץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהשע בן נון ואת יהושע בן נון ואת ראשי בני ישראל ואת חמטות לבני ישראל : ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני ראובאל אתכם את הירדן כל הלויץ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחיה : ואם לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ כנען : ויענו בני גד ובני ראובאל לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדך כן נעשה (הוספה) נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתנו מעבר לירדן ויתן להם משה לפני בני גד ולבני ראובאל ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת מיהן מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה בנבלת ערי הארץ סביב : ויבנו בני גד את דיבן ואת עמרת ואת ערער : ואת עמרת שופן ואת יעזר ויגבחה : ואת בית נמרה ואת הרן ערי מכצר וגדרת צאן : (הוספה) ובני ראובאל בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים : ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמית הערים אשר בנו : וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה : (מפטיר) ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה : ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר : ונכח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נכח כשמו :

פ פ פ

תניאון קרי

אלה

רג אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן : ויכתב משה את מוציאתם למסעיהם על פי יהוה ואל מסעיהם למוציאתם : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים : ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה שפטים : (לוי) ויסעו בני ישראל מרעמסס ויהנו נכסת : ויסעו מסכת ויהנו באתם אשר בקצה המדבר : ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויהנו לפני מגדל : ויסעו כפי החירת ויעברו בתוך הים הנדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויהנו במרה : (ישראל) ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאלים שמים עשרה עינה מים ושבעים תמרים ויהנו שם : ויסעו מאילם ויהנו על ים סוף : (שני) ויסעו מים סוף ויהנו במדבר סין : ויסעו במדבר סין ויהנו בדפקה : ויסעו מרפקה ויהנו באלוש : ויסעו מאלוש ויהנו ברפידים ולא חיה שם מים לעם לשחות : ויסעו מרפידים ויהנו במדבר סיני : ויסעו ממדבר סיני ויהנו בקברת חתאוה : ויסעו מקברת חתאוה ויהנו כרתמה : ויסעו מרתמה ויהנו ברמז פרץ : ויסעו מרמז פרץ ויהנו כלכנה : ויסעו מלכנה ויהנו ברכה : ויסעו ברכה ויהנו בקהלת : ויסעו מקהלת ויהנו בהר שפר : ויסעו מהר שפר ויהנו בהרדה : ויסעו מחרדה ויהנו במקהלת : ויסעו מכקהלת ויהנו כתרת : ויסעו מתחת ויהנו בתרה : ויסעו מתרה ויהנו בנתקה : ויסעו מנתקה ויהנו בחשמנה : ויסעו מחשמנה ויהנו במסרות : ויסעו ממסרות ויהנו בכני יעקן : ויסעו מכני יעקן ויהנו בהר הגרנד : ויסעו מהר הגרנד ויהנו ביטבתה : ויסעו מיטבתה ויהנו בעברנה : ויסעו מעברנה ויהנו בעצין גבר : ויסעו מעצין גבר ויהנו במדבר צן הוא קדש : ויסעו מקדש ויהנו בחר ההר בקצה ארץ אדום : ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת עם כשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש : ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בחר ההר : ס וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנכח בארץ כנען כבא בני ישראל : ויסעו מחר ההר ויהנו בצלמנה : ויסעו מצלמנה ויהנו בפונ : ויסעו מפונ ויהנו באבת : ויסעו מאבת ויהנו בעיי העברים כנבול מואב : ויסעו מעיים ויהנו כדיבן גד : ויסעו מדיבן גד ויהנו בעלמן דבלתימה : ויסעו מעלמן דבלתימה ויהנו בחרי העברים לפני נבו : ויסעו מהרי העברים ויהנו בערבת מואב על ירדן ירוו : ויהנו על הירדן מכית הישבת עד אכל השמים בערבת מואב : ס (שלישי המושי כשהן מחוברין) ויירב יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ויהו לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען : והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאכרו ואת כל במותם תשמידו : והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה : והתנחלתם את הארץ כגורל למשפחתים לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לני יחי למטות אכתובם תנחלו : ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינים בצדיכם וצרו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה : והיה כאשר דמית לעשות להם אעשה לכם : פ (לד) וירב יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים

אל

י

אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם כנחלה ארץ כנען לגבלתיה ויהיה לכם פאת גבול ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול גבול מקצה ים המלח קדמה ונסע לכם הגבול מגבול למעלה עקרבים ועבר צנה והיה ים תוצאתיו מגבול לקדש ברנע ויצא הצר ארר ועבר עצמנה ונסב הגבול מעצמן נחלה מצרים והיו תוצאתיו חומה וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים וזה יהיה לכם גבול צפון חים הגדול תתאו לכם הר החר מהר החר תתאו לכא חמת והיו תוצאת הנבל צדחה ויצא הנבל ופרנה והיו תוצאתיו חצר עינין זה יהיה לכם גבול צפון והתאיתם לכם לגבול קדמה מחצר עינין שפמה וירד הגבול משפם הרבלה מקרם לעין וירד הנבל ומחה על כתף ים כנרת קדמה וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה מסיב ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה בני לקחו מטה בני חראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מורחה רביעי ששי כשהן מחוברין וירבר יהוה אל משה לאמר אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון ונשיא אחר נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה ולמטה בני שמעון שמיאל בן עמייתר למטה בנימין אלירד בן כסלון ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלו לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא הניאל בן אפר ולמטה בני אפרים נשיא קמיואל בן שפטן ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרץ ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עין ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי ולמטה בני נפתלי נשיא פדהל בן עמייתר ואלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל כארץ כנען פ (לה) (חמישי) וירבר יהוה אל משה בערבת מיאב על ירדן ירחו לאמר צו את בני ישראל ונתנו ליום מנחלת אחותם ערים לשבת ומגרש לעדם סביבותיהם חתנו ללוים וחיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבחמתם ולרפושם ולכל חיתם ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב ומדתם מחוץ לעיר את פאת הדמה אלפים באמה ואת פאת גבול אלפים באמה ואת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש עיר הגלגל אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליה תתנו ארבעים ושתים עיר כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמונה עיר אותה ואת מגרשיהן והערים אשר תתנו מאהות בני ישראל מאת הרב תרנו ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מערו ללוים פ (ששי) שביעי כשהן מחוברין וירבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אלכם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש כשגנה והיו לכם הערים למקלט מבאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העיר למשפט והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם (חוספה) את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו כארץ כנען ערי מקלט תהיינה לבני ישראל ולגרי ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט ליום שמה

כל מכה נפש כשגנה ואם ככלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח ואם באבן יד אשר ימות כה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח או ככלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח נאל הדם הוא ימית את הרצח כפגעו בו הוא ימתנו ואם כשנאת יהרפנו או השליך עליו כצדיה וימת או כאיכה הכהו כירו וימת מות יומת המכה רצח הוא נאל הדם ימית את הרצח כפגעו בו ואם כפתע כלא איכה הרפו או השליך עליו כל כלי כלא צדיה או בכל אבן אשר ימות כה כלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מכקש רעתו ושפטו העדה בין המכה ובין נאל הדם על המשפטים האלה והצילו חעדה את הרצח מיד נאל הדם והשיכו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמח וישב בה עד מות הכהן הגדול אשר משח אתו בשמן הקדש ואם יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה ומצא אתו גאר הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדול ואחרי מות הכהן הגדול ישוב הרצח אל ארץ אחותו והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם ככל מושבתיכם (חוספה) כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה כנפש למות ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת ולא תקדו כפר ליום אל עיר מקלטו לשוב לשבת כארץ עד מות הכהן ולא תחנפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם כדם שפכו ולא חטא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל פ (לו) (שביעי) ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ כנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה כיהנה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבתנו ונסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע ואם יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבתנו יגרע נחלתן ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר בן מטה בני יוסף דברים (חוספה) זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעינייהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים ולא חסב נחלה לבני ישראל למשפחה אל מטה כי איש נחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל וכל בת ירשת נחלה מממות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו (חוספה) ולא חסב נחלה מביט למטה אחר כי איש נחלתו ידבקו ממות בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה בן עשו בנות צלפחד (מפטיר) ותהיינה נחלת הרצח ונחלת ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה כיד משה אל בני ישראל בערבת מיאב על ירדן ויהו

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה של סוף בין פארן ובין חפל ולבן וחצרת ודי זהב . אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר מקדש ברנע . ויהי ישראל ככל אשר שנה בעשתי עשר חרש באחד לחרש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים : (לוי) אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי : בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את תורה חזאת לאמר : יהוה אלהינו דבר אלינו כהרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב וכחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת : (ישראל) ראה נחתי לפניכם את הארץ כאלו רישו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולירעם אחריהם : ואמר אלכם כעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם . יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום כבוכי השמים לרב : (שני בשבת) יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככסף אסף פעמים ויכרך אתכם כאשר דבר לכם : (שני בחול) איכה אשא לבדי מרחכם ומשאכם וריבכם : הכי לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשכטמים ואשימם בראשיכם : ותענו אתי ותאכרו טוב הדבר אשר דברת לעשות : ואקח את ראשי שבטכם אנשים חכמים וידעים ואחן אותם ראשים עליכם שרי גלים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושמרים לשכטכם : ואצון את שפטכם כעת ההוא לאמר שמעו בני אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו : לא תמירו פנים במשפט בקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבו אלי ושמעתי : ואצוה אתכם כעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו : ונסע מחרב וילך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיכם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע : ואמר אלכם כאתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתך לך אל תיראו ואל תחת : (שלישי) ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן : ויטיב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט : ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה : ויקחו בידם מפרי הארץ וירדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ולא אביתם לעלת ההר והמרו את פי יהוה אלהיכם : ותרננו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו : אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות וכצורת כשמים וגם בני ענקים ראינו שם : ואמר אלכם לא תעצוין ולא תיראון מהם : יהוה אלהיכם החלך לפניכם הוא ילחמלכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם וכמדבר אשר ראתו אשר נשאל יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה : ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם : החלך לפניכם בדרך לתור לכם כיום להנחכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם : וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר : אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את

את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם : וולתי כלב בן יפתח הוא יראנה וכו' אהן הארץ אשר דרך בה ולבנו יען אשר מלא אחרי יהוה : גם כי התאנף יהוה כנללכם לאכר גם ארה לא הבא שם : יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שכה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל : (רביעי) ומפכם אשר אמרתם לבו יהיה וכו' אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה : ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף : ותענו ותאמרו אלי הטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמו בכל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחכתו ותהינו לעלת ההרה : ויאמר יהוה לי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם : ואדבר אליכם ולא שמעתם ותכרו את פי יהוה ותזדו ותערו ההרה : ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר העשינה הדברים ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה : ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם : ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם : (ב) ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים : ס (חמישי) ויאמר יהוה אלי לאכר רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה : ואת העם צו לאכר אתם עכרים כגבול אחיכם בני עשו הישיבים בשעיר ויראו מכם ונשכרתם מאד : אל תתגרו כם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נחתי את הר שעיר : אכל תשכרו מאתם ככסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם ככסף ושתיתם : כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך דע לבחך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא הסרת דבר : ונעבר מאת אחינו בני עשו הישיבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר : ס ונפן ונעבר דרך מדבר מואב ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר כם מלמחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוי נחתי את ער ירשה : האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים . רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאמים יקראו להם אמים : וכשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידים מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם . עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד : והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושימנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המנהגה כאשר נשבע יהוה להם : וגם יד יהוה היתה כם להבס מקרב הכהנה עד המס : ויהי כאשר חמו כל אנשי המלחמה למות בקרב העם : ס וידבר יהוה אלי לאמר : אתה עבר היום את גבול מואב את ער : וקרבת כול בני עמון אל חצדם ואל התגר כם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוי נחתי ירשה : ארץ רפאים החשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים . עם גדול ורב ורם כענקים וישמידים יהוה מפניהם וירשם וישבו תחתם : כאשר עשה לבני עשו הישיבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה : והעיים הישיבים בחצרים עד עזה כפתורים היצאים מכפר השמידים וישבו תחתם : קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נחתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה : היום הזה אהל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל חשמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך : ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי

דברי שלום לאמר : אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל
אכל בכסף תשכרני ואבלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה כרגלי :
באשר עשוי לי בני ע : ו הישכים בשעיר והמואבים הישכים בער עד אשר
אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהיה אלהינו נתן לנו : ולא אבה סיחן מלך
חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לכבו למען תתו
בידך כיום הזה : ס (ששי) ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן
ואת ארצו החלרש וירשת את ארצו ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו
לבלחמה יחצה : ויתנתו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בניו ואת כל עמו
ונכבד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והגשים והטף לא
השאירו שריד : (הוספה) רק הכהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו :
מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה
קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו : רק אל ארץ בני
עמון לא קרבת כל יד נחל יבק ועירי החרו וכל אשר צוה יהוה אלהינו : (ג)
ונפן וגעל דרך הכשן ויצא עוג מלך הכשן לקראתנו הוא וכל עמו לבלחמה
אדרעי : ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת
ארצו ועשית לו כאשר עשיתי לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון : ויתן
יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הכשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השאיר
לו שריד : ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו
מתם ששים עיר כל חבל ארנב ממלכת עוג בכשן : (הוספה) כל אלה הערים
בצרת חומה גבוהה דלתים וכריה לבר מערי הפרו הרבה מאוד : ונחרם
אתם באשד עשינו לסיחן מלך חשבון חחרם כל עיר מתם הנשים והטף :
וכל הכהמה ושלל הערים בזונו לנו : ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני
מלכי האמורי אשר כעבר הירדן מנחל ארנן עד הר הרמון : צידנים יקראו
לחרמון שדין והאמרי יקראו לו שניר : כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הכשן
עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בכשן : (הוספה) כי רק עוג מלך הכשן
נשאיר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא כרבת בני עמון תשע
אמות ארבה וארבע אמות רחבה כאמת איש : ואת הארץ הזאת ירשנו בעת
ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי :
ויתר הגלעד וכל הכשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב
לכל הכשן ההוא יקרא ארץ רפאים : יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארנב
עד גבול הגשורי והמעבתי ויקרא אותם על שמו את הכשן חות יאיר עד
היום הזה : ולמכיר נתתי את הגלעד : ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד
נחל ארנן תוך הנחל ונבל ועד יבק הנחל גבול בני עמון : והערבה והירדן
וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת : אשדת הפסגה מורחה : ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה
אלו צוים תעבדו לפני אלהיכם בני ישראל כל בני חיל רק נשיכם וטפכם ומקונכם
ידעתי כי מקנה רב לכם ישנו בעריכם אשר נתתי לכם : עד אשר יגוה יהוה
לאחיכם בכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם כעבר
הירדן ושבחתם איש לירשתו אשר נתתי לכם : ואת יהושע צוית בעת ההוא
לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלאכים האלה
בן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא תיראום כי יהוה

ואתחנן

אל יהוה בעת ההוא לאמר : אדני יהוה אתה החלות לחראות
את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים
ובארץ אשר יעשה כמעשיך ובגבורתך : אעברה נא וציראה את הארץ
הטובה אשר כעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון : (לוי) ויתעבר יהוה בי
למענכם ולא שמע אלי ויאמרי יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד כדבר
הזה : עלה ראש הפסגה ושא עיניך יכה וצפנה ותימנה ומירחה וראה בעיניך
כי לא תעבר את הירדן הזה : וצו את יהושע וחזקתו ואמצתו כי הוא יעבר
לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה : ונשב בניא מול
בית פעור : פ (ד) ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המצוות אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות ולמען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם : (ישיראל) ולא תספדו על הדבר אשר אנכי
מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצוה יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם : עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בכעל פעור כי כל
האיש אשר הלך אחרי כעל פעור חשמידו יהוה אלהיך מקרבך : ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם היום כלכם היום : (שני) ראה למדתי אתכם חקים
ומשפטים כאשר צונו יהוה אלהי לעשות כן כקרב הארץ אשר אתם באים
שמה לרשתה : ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים
אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה : כי מי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר
אליו : ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר
אנכי נתן לפניכם היום : רק חשבר לך ושמר נפשך מאד מן תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לכניף ולכני בניך :
יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב כאמר יהוה אלי הקהל לי את העם
ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על
הארמה ואת בניו ילמדון : ותקרבון תעמדון תחת ההר וההר בער באש
עד לב השמים חשך ענן וערפל : וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים
אתם שמעים וחמונה אינכם ראים זולתי קול : ויגר לכם את בריהו אשר
צוה אתכם לעשות ושרת הדברים ויבתכם על שני לחות אנבים : ואתי צוה
יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה ושמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל
תמונה כיום דבר יהוה אליכם כהרב מתוך האש : פן תשחתון ועשיתם
לכם פסל תמונת כל סמל תכנית זכר או נקבה : תסוית כל בהמה אשר
בארץ תכנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים : תכנית כל רמש באדמה
תכנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ : ופן תשא עיניך השמימה וראית
את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדרחת והשתחווית להם
ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים : ואתכם
לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הכרזל מצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה :
ויהוה התאנף כי על דבריכם יושבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל
הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : כי אנכי מת בארץ הזאת
אינני עבר את הירדן ואתם עברים את בריית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם
השמימו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם
לכם פסל תמונת כל אשר ציד יהוה אלהיך : כי יהוה אלהיך אש אכלה
הוא

הוא אל קנא : פ כי תוליד בנים ובני בנים וינשנתם בארץ והשחתם ועשייתם פסל תמונת כל ועשייתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו : העידתי ככם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון נחר מעל הארץ אשר אתם עברים את חירון שמה לרשתה לא תאריכו ימים עליה כי השמר תשמרון : והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהי יהוה אתכם שמה : ועכרתם שם אלהים מעשה ידי אדם עין ואכן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו ולא יריחו : ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו : כי אל רחום יהוה אלהיך לא יחרפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם : כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר כרא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה חשמים הנחיה כדבר חננדל חוח או הנשמע כמותו : חשמע עם קול אלהים מרבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי : או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי כמדת באתת וכמפתים וכמלחמה וביד חזקה וכזרוע נטויה וכמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך : אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : מן חשמים חשמיך את קלו ליוסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : ותחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים : להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה : וירעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד : ושמרת את הקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר יטב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך ימים על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך בל הימים : פ (שלישי) או יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש : לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בכלי דעת וחוא לא שנא לו מתמל שלשם וגם אל אות מן הערים האלה וחי : את בצר כמדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בכנען למנשי : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים : בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הנה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים : ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג כולך הכנען שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש : מערער אשר על שפת נחל ארן ועד הר שישן הוא חרמון : וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסנת : (ח) (רביעי) ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל יהוה את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמדתם לעשתם : יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב : לא את אבותינו כרת יהוה את הנרית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים : פנים נפנים דבר יהוה עמכם כהר מתוך האש : אנכי עמד בין יהוה ובניכם בעת תהיה להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליהם כהר לאמר : ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוציאך מארץ מצרים מכית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל

פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר כמים מתחת לארץ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקר עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאחבי ולשמרי מצותים : ס לא תשא את שם יהוה אלהך לשוא כי לא ינקח יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : ס שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך ששת ימים העבד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובהך ועבדך ואמתך ושורך וחמך וכל בהמתך ונרן אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה וזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת : ס כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא תרצח : ס ולא תנאף : ס ולא תגנב : ס ולא תענה כרעך עד שוא : ס ולא תחמד אשת רעך : ס ולא תתאהב בית רעך שדהו ועבדו ואכתי שורו וחמרו וכל אשר לרעך : ס (חמישי) את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם כהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי : והי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטים וקניכם : ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו כותך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי : ועתה לבמה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיק אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומחנו : כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים מדבר מתוך האש כמינו ויחי : קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלינו ואת דבר אלנו את כל אשר ידבר יהוה אלינו אליך ושמענו ועשינו : וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אלי ויטיבו כל אשר דברו : מי יתן יהיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם : לך אמר להם שוכנו לכם לאהליכם : ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה : ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל : בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו וטוב לכם והארחתם ימים בארץ אשר תירשון : (י) וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר אתם עברים שמה לרשתה : למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל הקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכו ימך : ושמעת ישראל ושבת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך : ארץ זבת חלב ודבש : פ שמיני ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת את יהוה אלהיך ככל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושנתם לבניך ודברת בם כשבתך פניהם וילכתך כדרך וכשכך ובקובך : וקשרתם לאות על ידיך והיו למצפה בין עיניך וכתבתם על מצות ביהך ובשעריך : ס (ששי) והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לחת לך ערים גדלות ושבת אשר לא בנית : ובתים מלאים כל טוב אשר לא מצותי קרי עי גדלה ד גדולה יח מלאת

בלאת וברת חצובים אשר לא הצבת כרמים ותים אשר לא נטעת ואכלת
ושבעת : השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים : את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד וכשמו תשבע : לא תלכון אחרי
אלהים אחרים מאלו העמים אשר סביבותיכם : כי אל קנא יהוה אלהיך
בקרובך פן יחרה אף יהוה אלהיך כן והשמירך מעל פני האדמה : ס לא תנסו
את יי' אלהיכם כאשר נסיתם כמסחשמייר תשמרון את מצות יי' אלהיכם ועדתי
וחקיו אשר צוך : ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת
את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך : להחף את כל איביך מפניך
כאשר דבר יהוה : (הוספה) ס כי ישלך בך מחר לאמר מה העדת והחקים
והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אחכם - ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה
במצרים ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ויתן יהוה אתות ומופתים גדלים
ורעים כמצרים כפרעה ובכל ביתו לעינינו - ואתנו הוציא משם למען הביא
אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו - ויצונו יהוה לעשות את כל
החקים האלה ליראת את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה
וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
כאשר צונו - ס (ז) (שביעי) כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרשי והאמרי והכנעני
והפרזי והחוי והיבוסים ושבעה גוים רבים ועצומים ממך - ונתנם יי' לחיך לפניך
והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם כרית ולא תחנם ולא תתחתן כם
בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך כי יסיר את בך מאחרי ועבדו אלהים
אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמירך מחר : כי אם כח תעשו להם
מזבחתיהם תתצו ומזבחתם תשברו ואשיריהם תגדעו ופסיליהם תשרפון
באש : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך כן בחר יהוה אלהיך להיות לו
לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה : (הוספה) לא מרובכם מכל
העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים : כי
מאהבתי יהוה אתכם ובשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה
אתכם ביר חזקה ויפרך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים : (מפסיר)
ויהעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הכרית והחכר לאחכיו
ולשמוי מצותו לאלף דור : ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר
לשנאיו אל פניו ישלם לו ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשותם :

פ פ פ

ויהיה עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם
ושמר יהוה אלהיך לך את-הכרית ואת החכר אשר נשבע
לאבותיך : ואהבך ויכרךך והרבה ויכרךך פרי בטןך ופרי אדמתך דגנך
ותיר שך ויצהרך שגור אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך
לתת לך : כרוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ויבכהמתך
והסיר יהוה ממך כל הלי וכל מרוה מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם
כן ונתנם ככל שנאך : ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך
מצותיו קרי
לא

לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך : ס כי
תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם : לא תירא
מהם וזכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : המסת
גדלת אשר ראו עינך והאתת והמפתים והיר החזקה והורע הנטויה אשר
הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם
וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך כם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך -
לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול וגורא - (לוי) ונשל יהוה
אלהיך את הגוים האלה מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם כהר פן תרבת
עליך חית השדה - ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמים
ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך
עד תשמך אתם - פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם
ולקחת לך פן תוקשו בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא - ולא תבניא תועבה אל
כיתך והיית חרם כמוהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא - פ (ח) כל
המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם וכאתם
וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם - וזכרת את כל הדרך אשר
הולכיך יהוה אלהיך זה ארכעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את
אשר בלבבך התשכר מצות יי' אם לא : ויענך וירענך ויאכלך את הבן אשר
לא ידעת ולא ידעון אבהיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יהיה האדם
כי על כל מוצא פי יהוה יהיה האדם : (ישראל) שכלחך לא בלחה מעלך
ורגלך לא בצקה זה ארכעים שנה : וידעת עם לבבך כי כאשר יסיר איש את
בנו יהוה אלהיך מוסךך : ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראת
אתו : כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נהלי מים עינת ותחמת
יצאים כבקעה וברר : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורימון ארץ זית שמן
ודבש : ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל כה ארץ אשר
אבניה כרול ומדרריה תחצב נהשת : ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך
על הארץ הטובה אשר נתן לך : (שני) השכר לך פן תשכח את יהוה אלהיך
לכלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום : פן תאכל
ושבעת ובהים טבים תבנה וישבת : ובקרך וצאנך ירבון ובסוף וזהב ירבה לך
וכל אשר לך ירבה : ורם לבבך וישכח את יהוה אלהיך הוציאך בארץ מצרים
אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש : המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון
אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטכך באחרייתך : ואבדת בלבבך כחיו ועצם יר
עשה לי את החיל הזה : וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות
חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיום הזה : פ יהוה אם שבת
חשכה את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועברתם והשתחווית
להם העדתי בכם היום כי אבד האבדון : כגוים אשר יהוה מאביד כפניכם כן
תאבדו עקב לא תשמעו בקול יהוה אלהיכם : פ(ט) שמע ישראל ושמעו את
עבר היום את הירדן לכא לרשת גוים גדלים ועצמים כמך ערים גדלת וכצורת
בשמים : עם גדול ורם בני ענקים אשר אהה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב
לפני בני ענק : וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא
ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם כהר כאשר דבר יהוה לך :
(שלישי) אל תאמר בלבבך כהדף יהוה אלהיך אתם כלפניך לאבד בצדקתי
מצותיו קרי
חביאני

חביאני יהוה לרשת את הארץ הזו וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב : וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה : וזכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד הפקום הזה ממרים הייתם עם יהוה : ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנק יהוה בכס להשמיר אתכם : בעלתי ההרה לקחת לוחות האבנים לילה ללילה אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי : ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים לחות הכרית : ויאמר יהוה אלי קום רד- מחר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו לחם מסכה : ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא : הרף ממני ואשמירם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו : ואפן וארד מן ההר וההר כער באש ושני לוחות הכרית על שתי ידי : וארא והנה הטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם : ואתפש בשני הלחת ואשלבם מעל שתי ידי ואשכרם לעיניכם ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל הטאתכם אשר הטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להביעו : כי יגרתו מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיר אתכם וישמע יהוה אלי גם כפעם ההוא : ובאהרן התאנק יהוה מאד להשמירו ואתפלל גם כעד אהרן בעת ההוא ואת הטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואת הטאתכם אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר : וכתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה : ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את ארבעים הימים את יהוה : ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע האמנתם לו ולא שמעתם בקו : ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם ואתנפל לפני יהוה את ארבעים הימים ואת ארבעים הלילה אשר התנפלת כי אמר יהוה להשמיר אתכם : ואתפלל אל יהוה ואמר אדני אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדת בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה : וזכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל הטאתו : פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מכלי יבלת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ואתם הוציאם להמתם במדבר והם עמך ונחלתך אשר אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ : ואתבך על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שכרת ושמטם בארון ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי ויתבן על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי : ואפן יארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויחיו שם כאשר צונו יהוה

ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקב מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהו לעזר בני תחתו משם נסעו הגרדה ומנהגה ימכתה ארץ נחלי מים בעת ההוא הכדל י"י את שכט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשבתו ולכרך בשמו עד היום הזה : על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו : ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם כפעם ההוא לא אבה יהוה השוחתך : ויאמר יהוה אלי קום לך לכסע לפני העם ויבאו ויירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לחת להם : פ (חמישי) ועתה ישראל כה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת ככל דרכיו ולאחבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך ככל לבבך וככל נפשך : לשכר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך : הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה : רק באכתוך חשק יהוה לאחבה אותם ויכנה בודעם אהריתם בכס מכל העמים ביום הזה : ובלתם את ערלת לבכם וערפכם לא תקשו עוד : כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים הא גדול הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד : עשה משפט יתום ואלמנה ואחב גר לתת לו לחם ושכלה : ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים : את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד וכן הדבק וכשמו תשבע הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו עיניך : בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה ועתה שכך יהוה אלהיך כבוכי השמים לרב : (יא) ואהנת את יהוה אלהיך ושכרת משכרתו והקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים : וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ורוע הנטויה : (ששי) ואת אתותיו ואת מעשיו אשר עשה כהוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו : ואשר עשה לחיל מצרים לסיסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם כרדפם אחרים ויאבדם יהוה עד היום הזה : ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה ואשר עשה לדחן ולאכירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעמואת כתיהם ואת אהליהסואת כל היקום אשר ברגליה בקרב כל ישראל : כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה : ושמרתם את כל המצות אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שבה לרשתה : ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתים ללחת להם ולורעם ארץ זבת חלב ודבש : פ (שביעי) כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשחה מים : ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה כרשית השנה ועד אחרית שנה : (הוספה) ס והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאחבה את יהוה אלהיכם ולעבדו ככל לבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעהו יורה ומלקוש ואספת דגך ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואבלת ושבעת : השכרו לכם פן יפחה לבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם : וחרה אף יהוה בכס ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואכרתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם ושכחתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם

נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למופת בין עיניכם : (חוספה) ולמדתם אתם את בניכם לדבר כם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשבתך ובקובץ : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ : ס (מפטר) כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאחבת את יהוה אלהיכם ללכת ככל דרכיו ולדבקה בו : והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם : כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלכונן מן הגהר נהר פרת ועד חים האחרון יהיה גבלכם : לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם :

ס ס ס

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם : ס והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גזים ואת הקללה על הר עיבל : הלא חמה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלתי מרה : כי אתם עברים את הירדן לכא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה : ושמרתם לעשות את כל החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן לפניכם היום : (לוי) (יב) אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה : אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרבים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן : ונתצתם את מזבחתם ושבחתם את שמים מן המקום ההוא : לא תעשון כן ליהוה אלהיכם כי אם אבדתם את שמם מן המקום ההוא : (ישראל) והבאתם שמה עלתיכם וזבחתם לשכנו תדרשו ובאת שמה : (ישראל) והבאתם שמה עלתיכם וזבחתם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתים ובכרת בקרבם וצאנכם : ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם ככל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכת יהוה אלהיך : לא תעשון ככל אשר אנהו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו : כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך : ועבדתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם : (שני) והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלותיכם וזבחתם מעשרתיכם ותרכת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה : ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם : השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה : כי אם במקום אשר יבחר יהוה

יהוה כאחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה : רק ככל אות נפשך תזכה ואכלת בשר ככרכת יהוה אלהיך אשר נתן לך ככל שעריך הטמא והטהור ויכלנו בצבי וכאיל : רק הדם לא האכלו על הארץ תשפכנו כמים : לא תזכר לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתך ותרומת ירך : כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמתם לפני יהוה אלהיך ככל משלח ירך : השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על אדמתך : ס כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר ככל אות נפשך תאכל בשר : כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם ונחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך ככל אות נפשך : אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו : רק חוק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר : לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריו כי תעשה הישר בעיני יהוה : רק קדשך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה : ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל : שמר יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך ייטב לך ולבניך אחריו עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך : ס (שלישי) כי יבירת יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם : השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמד מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני : לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל העובת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת נתיניהם ישרפו באש לאלהיהם : (יג) את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרון לעשות לא תסוף עליו ולא תגרע ממנו : פ כי יקום בקרבך נביא או הלם חלום ונתן אליך אות או מופת : ובא האות ויהמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם : לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם ככל לבבכם ובכל נפשכם : אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון : והנביא ההוא או הלם החלום ההוא ימות כי דבר מרה על יהוה אלהיכם וזמוציא אתכם מארץ מצרים והפך מכות עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך : ס כי יסיתך אחיך כן אבך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעה אשר כנפשך כסתור לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואמתך : מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרובים אליך או הרחקים ממך מקצת הארץ ועד קצה הארץ : לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחום עיניך עליו ולא תהמל ולא תנסה עליו : כי הרג תהרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם כאחרונה : וסקלתו כאבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים עבית יבדים : וכל ישראל ישמעו ויראוך ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך : ס

כי תשמע באחת ערוך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר :
 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך ויריחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעברה
 אלהים אחרים אשר לא ידעתם . ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת
 נכון הרבר נעשתה התיעבה הזאת בקרבך הכה תכה את ישבי העיר ההוא
 לפי הרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי הרב . ואת כל
 שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל
 ליהוה אלהיך והיתה חל עולם לא תבנה עוד . ולא ירבך בידך מאומה מן
 החרם למען ישב יהוה מחרון אפי ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע
 לאבתך . כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי
 מצוה היום . לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך . ס (יד) (רביעי)
 בניס אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת :
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך וכך כהר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל
 העמים אשר על פני האדמה : ס לא תאכל כל תועבה : זאת בהמה אשר
 תאכלו שור שה כשבים ושה ציזים : איל וצבי ויחמוד ואקו ודוישן ותאו וזמר .
 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שמע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
 תאכלו : אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השמועה את
 הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים
 הם לכם : ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם
 לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו : ס את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר
 לו סנפיר וקשקשת תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
 ממה הוא לכם : ס כל צפור טהרה תאכלו : וזה אשר לא תאכלו כחם הנשר
 והפרס והעזניה : וחרוא ואת האיה והדיה למינה : ואת כל ערב למינה : ואת
 בת היענה ואת התחמס ואת השחקף ואת הנץ למינה : את הכוס ואת היגשון
 והתנשמת : והקאית ואת הרחמה ואת חשלך : והחסידה והאנפה למינה
 והדוכיפה והעטלף : וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו : כל עוף טהור
 תאכלו לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך בתננה ואכלה או מכר לנכרי
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו : פ (חמישי) עשר
 תעשר את כל תבואת ירעד היצא השדה שנה שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך
 במקום אשר יבחר לשכן שמי שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך
 וצאך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים : וכי ירכה מנך הדרך
 כי לא תוכל שאתו כי ירחק מנך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך כל השנים שמי
 שם כי יברכך יהוה אלהיך : ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך : ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בכקר ובצאן
 ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמת
 אתה וביתך : והלוי אשר בשעריך לא תעזבו כי אין לו חלק ונחלה עמך : ס
 בקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך
 ובא הלוי בי אין לו חלק ונחלה עמך . והאלמנה אשר בשעריך
 ואבלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך והאלמנה אשר בשעריך
 (ששי) מקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמטה שמוט כל בעל
 משה ירו אשר ישא ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה
 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך : אפס כי לא יהיה כך
 אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה :

רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת
 אשר אנכי מצוה היום : כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעמטת גוים
 רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים וכך לא ימשלו : (הוספה) ס כי
 יהיה כך אביון מאחר אחיך באחר שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ירך מאחך האביון : כי פתח תפתח את
 ירך לו והעבט תעביטו די מחסרו אשר יחסר לו : השמר לך פן יהיה דבר
 עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיק
 האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה כך חטא : נתת תתן לו ולא ירע
 לבבך כתתך לו כי בגלל הרבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל
 משלח ירך : כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוה לאמר פתח
 תפתח את ירך לאחיק לעניך ולאביון בארץ : ס כי ימכר לך אחיק העברי
 או העברייה ועבדך שש שנים וכשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך לא
 תשלחנו ריקם : העניק תעניקו לו מצאנך ומגרנד ומיקבך אשר ברכך יהוה
 אלהיך תתן לו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן
 אנכי מצוה את הרבר הזה היום והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אחבך
 ואת ביתך כי טוב לו עמך : ולקחת את המרצע ונתתה באזנו וברלת והיה לך
 עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן : לא יקשה בעינך כשלחך אתו חפשי מעמך
 כי משנה שבר שביע עבדך שש שנים וכבר יהוה אלהיך בכל אשר תעשה
 פ (שביעי) כל הבכור אשר יולד בכקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך
 לא תעבד בכבר שורך ולא תגו ככור צאנך : לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה
 בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך וכי יהיה בו מים פסח או עור כל
 מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך : כשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו
 כצבי וכאיל : רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו במים : פ (טו)
 שמור את חודש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב
 הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה : וזכחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר
 במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם : לא תאכל עליו חמץ שבעת
 ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי כחפזן יצאת מארץ מצרים למען
 תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך : (הוספה) ולא יראה לך
 שאר בכל נבלך שבעת ימים ולא ילון מן הכשר אשר תזבח בערב ביום
 הראשון לך : לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך : מי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם
 תזבח את הפסח כערב כבוא חשמש מוער צאתך ממצרים : ובשלח ואכלת
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בכקר וחלכת לאהליך : ששת ימים
 תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה : ס שבעת
 שבעת תספר לך מהחל הרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעת : ועשית
 חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ירך אשר נתן כאשר יברכך יהוה
 אלהיך : ושמת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמחך והלוי
 אשר בשעריך והגר והעני והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה
 אלכך

אלהיך לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד ה' היית במצרים ושמת ועשית את החקים האלה : פ (מפטר) חג הסוכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרד ומיקרך : ושמוחת כחגך אתה ובניך ובתך ועבדך ואמתך והלוי וחגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי ירכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך וחיית אך שמת : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר כחג המצות וכחג השבועות וכחג הסוכות ולא יראה את פני יהוה ריקם : איש במתנת ידו ככרכת יהוה אלהיך אשר נתן לך :

ס ס ס

שנמים ושטרים נתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק : לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים : צדק צדק תדרף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך : ולא תקים לך מצבה אשר שנה יהוה אלהיך : ס (יז) לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : ס כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו : וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתו : והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת כישראל : והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם כאבנים ומתו : על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד : יד העדים תהיה בו כראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך : (לוי) פ בשעריך וקפת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר דבר המשפט : ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורד : (ישראל) על פי התורה אשר יורד ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : והאיש אשר יעשה כזו לבלתי שמע אל הכהן העומד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש החיוא ובערת הרע מישראל : וכל העם ישמעו ויראו ולא יירדו עוד : ס (שני) כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי : שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא : רק לא

לא ירכה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרכוה סוס ויהוה אכר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד : ולא ירכה לו נשים ולא יסור לבבו ובכף זוהב לא ירכה לו מאד : והיה כשבתו על כסא מכלתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים : והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשכר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשהם : לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על מכלתו הוא ובניו בקרב ישראל : ס (יח) (שלישי) לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלו : ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו : ס וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זכחי הזבח אמשור אם שח ונתן לכהן הרע והלחיים והקבה : ראשית דגן תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך נתן לו : כי בו כחר יהוה אלהיך בכל שבטיך לעניד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים : ס (רביעי) וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא ככל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה : ושרת בשם יהוה אלהיו בכל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה : חלק כדלק יאכלו לבד ממכריו על האבות : ס כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : לא ימצא בך מעביר בני ובתו באש קסם קסמים מעוון ומנחש ומכשף : והכר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל הכהנים : כי תועבת יהוה כל עשה אלה וכלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך : תמים תהיה עם יהוה אלהיך : (חמישי) כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך : נביא מקרבך מאחוך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעו : ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בהרב כיום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמת : ויאמר יהוה אליו היטיבו אשר דברו : נביא אקים להם מקרב אחיהם כמך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצינו : והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו : אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזהו דברו הנביא לא תגור ממנו : ס (יט) כי יבית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת כעריהם ובנותיהם : שלוש ערים חבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : חבין לך הדרך ושלשת את גבולך ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס עמה כל רצח : וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה והי אשר יבא את רעהו מבלי דעת והוא לא שנה לו מתמל שלשם : ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונרחה ידו בגרזו לכרת העץ ונעל

ונשל הכרזל מן העין ומצא את רעהו ומת הוא ינום אל אחת הערים האלה
 וחי : פן ירחק גאל הרם אחרי הרצח כי הם לבנו וחשינו כי ירבה הדרך
 והכחו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנה הוא לו מתמול שלשום : על כן
 אנכי מצויד לאמר שלש ערים תבדיל לך : ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
 כאשר נשבע לאבתך : כי תשגור את כל המצודה הזאת לעשתה אשר אנכי
 מצויד היום לאחבה את יהוה אלהיך וללכת בדרךיו כל הימים ויספת לך
 עוד שלש ערים על השלש האלה : ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר
 יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים : פ וכי יהיה איש שנה
 לרעהו וארב לו וקם עליו והכחו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל : ושלחו
 זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הרם ומת : לא תחוס עיך
 עליו ובערת הם הנקי מישראל וטוב לך : ס (ששי) לא תסוג גבול רעך אשר
 גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה חטא אשר יחטא על פי
 ס לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי
 שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר : כי יקום עד חנם באיש לענות
 בו סרה : ועמדו שני האנשים אשר להם חריב לפני הכהנים והשפטים אשר
 יהיו בימים ההם : ודרשו השפטים היטב ונתנה עד שקר העד שקר ענה
 באחיו : ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך :
 והנשואים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך :
 ולא תחוס עיך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל ס (כ)
 כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב מןך לא תירא
 כהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך בארץ מצרים : והיה כרככם אל
 המלחמה ונגש כהן ודבר אל העם : ואמר אלהם שמע ישראל אתם
 קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבכם אל תיראו ואל תחפזו
 ואל תערצו מפניהם : כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם
 איביכם לחושע אתכם : (הוספה) ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש
 אשר בנה בית חרש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמת ואיש
 אחר יחנכו : ומי האיש אשר נטע כרם ולא הללו ילך וישב לביתו פן
 ימות במלחמה ואיש אחר יחללו : ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
 ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה : ויספו השטרים
 לרבר אל העם ואמרו מי האיש חירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס
 את לבב אחיו כלבנו : והיה כבלת השטרים לרבר אל העם ופקרו שרי
 צבאות כראש העם : ס (שביעי) כי תקרב אל עיר לחלחם עליה
 וקראת אליה לשלום : והיה אם שלום תעני ופתחה לך והיה כל העם
 הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך : ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך
 מלחמה וצרת עליה : ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זמורה לפי
 חרב : רק הנשים וחסף וחכמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך
 ואכלת את שלל איבך אשר נתן יהוה אלהיך לך : (הוספה) כן תעשה
 לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה חנה : רק
 מערי

מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה
 כי תחרם תחריםם חתתי והאמורי הכנעני והפרזי החוי והיבסי כאשר צוך
 יהוה אלהיך : למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל הועלתם אשר
 עשו לאלחיתם וחטאתם ליהוה אלהיכם : ס כי תצור אל עיר ימים
 רבים להלחם עליה לתפשח לא תשחית את עצה לנדה עליו גרין כי ממנו
 תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עין השדה לבא מפניך במצור : רק עין
 אשר תדע כי לא עין מאכל הוא אתו תשחית וברת ובנית מצור על העיר
 אשר הוא עשח עמך מלחמה עד רדתה : פ (כא) כי ימצא הלל
 בארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכחו :
 ויצאו זקניך ושפטין ומדרו אל הערים אשר סביבת החלל : והיה העיר
 הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד נח
 אשר לא משכה בעל : והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נהל איהן
 אשר לא יעבר בו ולא יורע וערפו שם את העגלה בנהל : ונגשו הכהנים
 בני לוי כי הם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולבכך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל
 ריב וכל נגע : וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
 על העגלה הערופה בנהל : (כפטרי) יקעו ואכרו ויהיו לא שפכה את
 חדם הזה ועיניו לא ראו : כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל התן
 דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הרם : ואזה תבער הרם הנקי
 מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה : ס ס ס
כי תצא למלחמה על איבך ונתנו יהוה אלהיך
 בידך ושבות שבו : וראית כשביה אשת ית
 תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה : והבאתה אל תוך ביתך וגלחת את
 ראשה ועשתה את צפרנית : והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה
 בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירה ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה
 והיתה לך לאשה : והיה אם לא הפצת בת ושלתחת לנפשה ומכר לא
 חמכרנה בכסף לא התענר בה תחת אשר עניחה : (לוי) ס כי תהיין
 לאיש שתי נשים האחת האוהבה והאחת שנואה וילדלו בנים האהובה
 והשנואה וחיח הבן הבכר לשנואה והיה ביום הנחילו את בנו אשר יהיה לו
 לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכר : כי את הבכר
 בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצאו לו : כי הוא ראשית
 אנו לו משפט הבכרה : (ישראל) כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איגנו
 שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם : ותפשו בו
 אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקמו : ואמרו אל זקני
 עירו בננו זה סורר ומרה איגנו שמע בקולו זולל וסכא : ורגמחו כל אנשי
 עירו באבנים ומת משפט מות והוכת ותלית אתו על עין : לא תלין
 נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלחים תלוי ולא חטמא
 את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : ס (כב) לא תראה את עור
 אחיך או את שני גודים והתעלמת כהם השב תשיבם לאחץ : ואם לא
 קרוב

קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך וחיה עמך עד דרש
אחיך אתו והשבתו לו : וכן תעשה לחמדו וכן תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אברת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם : ס
לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו : ס לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה
כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה : פ בייקרא קן צפור לפניך בדרך
בכל עק או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על
הביצים לא תקח האם על הבינים : שלח תשלח את האם ואת הבינים תקח
לך למען ייטב לך והארכת ימים : ס (שלישי) כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגגך ולא תשים דמים בכיתך כי יפל הנפל ממנו : לא תזרע כרמך
בלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם : ס לא
תחרש בשור ובחמור ידו : לא תלבש שעמנו צמר ופשתים יהיו : ס
גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסוהך אשר חכמה נח : ס בייקח
איש אשה ובא אליה ושנאה : ועם לה עלילת דברים והוציא עליה שם
רע ואמר את האשה והוציא את בתולי הנער * אל זקני העיר השערה :
ולקח אבי הנער * אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה :
והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי
בתי ופרשו חשמלה לפני זקני העיר : ולקחו זקני העיר החווא את האיש
ויטרו אותו : וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על
בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו : ס ואם
אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער * : והוציאו את הנער *
אל פתח בית אביה וסקלוח אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך : ס כי
ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש חשכב עם האשה
והאשה ובערה הרע מישראל : ס כי יהיה נער * בתולה מארשה לאיש
ובמצאה איש בעיר ושכב עמה : והוצאתם את שניהם אל שער העיר החווא
וסקלתם אתם כאבנים ומתו את הנער * על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
חמיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך : ס ואם בשדה
ימצא האיש את הנער * המארשה והחזיק נח האיש ושכב עמה ומת האיש
אשר שכב עמה לבדו : ולנער * לא תעשה רבר אין לנער * חטאות כי
באשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש בן הדבר הזה : כי בשדה מצאה
צעקה הנער * המארשה ואין מושיע לה : ס כי ימצא איש נער * בתולה אשר
לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו : ונתן האיש חשכב עמה לאבי
הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל
ימיו : ס (כג) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגדה כנף אביו : ס לא יבא
בצוע דבה ובריות שפכה בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה :
ס לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה
הנערה ק' לנערה ק' נערה ק' הנערה ק' ולנערה ק' לנערה ק' עד

עד עולם : על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך - בצאתכם
ממצרים ואשר שיבר עליך את בלעם בן בעור כפתור ארם נהדים וקללך :
ולא אבה יהוה אלהיך לשמע לבלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקלדה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך : לא תדרש שלמס וטבתם כל ימך לעולם : ס (רביעי)
לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כיגר היית בארצי : בניס
אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה : ס כי תצא בדנה על
איביך ונשמרת מכל דבר רע : כי יהיה כן איש אשר לא יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה : והיה לפנות ערב
ירחץ במים וכבש השמש יבא אל תוך המחנה ויד תהיה לך מחוץ למחנה
ויצאת שמה הוץ : ויתר תהיה לך על אונך והיה כשבתך חוץ והפרת בה
ושבת וכסית את צאתך : כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת
איביך לפניך וחיה מחנך קדוש ולא יראה כן ערות דבר ושב מאחריו : ס
לא תסגר עכר אל אדניו אשר יציל אליך מעם אדניו : עכך ישב בקרבך
במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו : ס לא תהיה קדשה
מכנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל : לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב
בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם : ס לא תשכב
לאחריך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך : לנכרי תשיך ולאחריך
לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה : ס כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך וחיה כן חטא : ובי הדרל לנדר לא
יהיה כן חטא : מוצא שפתוך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדבה אשר דברת בפיו : ס (חמישי) כי תבא בכרם רעיד ואכלת ענבים
כנפשך שבעך ואל בליד לא תתן : ס כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת
בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך : ס (כד) כי יקח איש אשה ובעלה
והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות הדבר וכתב לה ספר כריחת
ונתן כירה ושלחה מכיתו : ויצאה מכיתו והלכה והיתה לאיש אחר : ושנאה
האיש האחרון וכתב לה ספר כריחת ונתן בידה ושלחה מכיתו או כי ימית
האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : לא יוכל בעלה חראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה לחיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תיעבה הוא לפני
יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלח : ס (ששי)
כי יקח איש אשה חדשה לא יצא כצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה
לבינתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח : לא יחכל רחיים ורכב כי נפש
הוא חבל : ס כי ימצא איש גנב נפש מאהו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו
ומת הגנב החווא ובערת הרע מקרבך : ס השכר כננע הצרעה לשכר מאד
ולעשות ככל אשר יורו אתכם הבחנים הלויים כאשר צויתם
תשמרו לעשות : זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך
בצאתכם ממצרים : ס כי חשיה ברעך משאת מאומה לא תבא
אל ביתו לעבט עבטו : כהיין תעמד והאיש אשר אתה נשה

כי תצא כר כה

כו ויציא אלך את העבוט החוצה : ואם איש עני הוא לא
תשכב בעבוטו : השב תשיב לו את העבוט ככוא השמש ושכב בשלמתו
וברך ולך תחיה צדקה לפני יהוה אלהיך : ם (שביעי) לא תעשק שכיר
עני ואכיון מאחיו או מגר אשר בארצך בשעריך : ביומו תתן שכרו ולא
תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל
יהוה והיה כך חטא : ם לא יומתו אבות על בנים ובנים לא
יומתו על אבות איש כחטאו יומתו : ם לא חטא משפט גר
יתום ולא תחבל בגר אלמנה : וזכרת כי עבד היית במצרים ויפרך יהוה
אלהיך משם על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר הזה : (חוספה) ם כי
תקצר קצורך בשוך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתם ואלמנה
יהיה למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך : ם כי תחבט זיתך לא
תפאר אחריו לגר ליתום ואלמנה יהיה : כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו
לגר ליתם ואלמנה יהיה : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים לעשות את
הדבר הזה : ם (כח) כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום
והצדיק את הצדיק והרשע את הרשע : והיה אם בן חבות חרשע וחפילו
השפט וחכחו לפני כרי רשעתו במספר : ארבעים לא תחבט שור ברישו : ם
להכתו על אלה מכה רבח ונקלה אחיך לעיניך : לא תחבט שור ברישו : ם
כי ישבו אחים יחדומת אחד מהם וכן אין לו לא תחיה אשת חמת החוצה
לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : והיה הבכור אשר תלד
יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל : ואם לא יחפץ האיש
לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים
לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי : וקרא לו זקני עירו ודברו אליו ועמד
ואמר לא חפצתי לקחתה ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל
רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו ונקרא שמו בישראל בית חלוצ הנעל : ם כי ינצו אנשים יחרו איש
ואחיו וקרבה אשת האחר לחציל את איש מיד מכתו ושלחה ידה והחזיקה
במכשיו : וקצתה את כפה לא תחוס עיניך : ם לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן
גדולה וקטנה : לא יהיה לך בכיתך אפה ואיפה גדולה וקטנה : אבן שלמה
וצדק יהיה לך אפה שלמה וצדק יהיה לך למען יארכו ימך על הארמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה
עול : ם (מפסר) זכור את אשר עשה לך עמלק כרדך בצאתכם ממצרים :
אשר קרד בדרך ויונב כך כל הנחשלים אחריו ואתה עוף וינע ולא ירא
אלהים : והיה כהניו יהוה אלהיך לך מכל איבך מסביב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא
תשכח :

פ פ פ

והיה

כי תבא כו

פ פ פ

והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
וירשתה וישבת בה : ולקחת מראשית כל פרי הארמה
אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת כמנא
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם :
ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי
היום ליהוה אלהיך כי באת אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו
לתת לנו : ולקח הכהן המנא מידך והגיתו לפני מוכח יהוה
אלהיך : וענית ועמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
מצרימה וגר שם במתי מעמ ויהי שם לגוי גדול עצום ורב :
וידעו אחנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עברה קשה : ונצעק
אל יהוה אלהי אבותנו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו
ואת עמלנו ואת לחצנו ויוצאנו יהוה מצרים ביד חזקה ובורע
נשנו ובמרא גדל ובאחות ובמפתים : וביאנו אל המקום הזה
ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה הנה
הבאתי את ראשית פרי הארמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו
לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך : ושמתה ככל
המוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר
בקרבך : שני כ תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה
השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר לחוס ולאלמנה
ואכלו בשעריה ושבעו : ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי
הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ואלמנה ככל
מצוה אשר צויתני לא עברתי מצוותך ולא שכחתי : לא
אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בפסא ולא נתתי ממנו
למט שמעת בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני :
השקיפה כמעון קרשך מן השמים וברך את עמך את ישראל
ואת הארמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ

זבת

כג

תבא כו כו

זבת חלב ורבישי שלישי היום הזה יהיה אלהיך מצוה לעשות
את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל
לכבד ובכל נפשך : את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
וללכת בדרכיו ולשמר הקיו ומצותו ומשפטיו ולשמע בקלו :
ויהוה האמירך היום להיות לו לעססגלה כאשר דבר לך ולשמר
כל מצותיו : ולתתך על ון על כל הגוים אשר עשה להגלה
ולשם ולתפארת ולחיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר :
רביעי כו ויצו משה ווקני ישראל את העם לאמר שמר את
כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום : והיה ביום אשר
תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת
לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיד : וכתבת עליהן את
כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ורביש כאשר דבר
יהוה אלהי אבותי לך : והיה בעברכם את הירדן תקימו את
האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתם כהיום כהר עיבל
ושרת אותם בשיד : וכנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח
אבנים לא תניף עליהם ברזל : אבנים שלמות תבנה את
מזבח יהוה אלהיך והעלית עלו עולת ליהוה אלהיך :
וכחת שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך וכחת
על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר הישב : וידבר
משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסבת ושמע
ישראל היום הזה נתיית לעם ליהוה אלהיך : ושמעת בקול
יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חוקיו אשר אנכי מצוה
היום : הסישי ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר אלה
יעמדו לכבד את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן
שמעו ולויהיה יושב ויוסף ובנימן : ואלה יעמדו על
הקללה כהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן לן ונפתלי וענו
מצותיו קי
הלויים

תבוא כו

הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם : ארור האיש אשר
יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידיו הרש ושם כסתר
וענו כל העם ואמרו אמן : ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל
העם אמן וארור מסינ גבול דעתו ואמר כל העם אמן ארור
משנה עור בירך ואמר כל העם אמן : ארור מטה משפט
גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן : ארור שכב עם אשת
אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן : ארור שכב עם
כל בהמה ואמר כל העם אמן : ארור שכב עם אחותי בת
אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן : ארור שכב עם חתנתו
ואמר כל העם אמן : ארור מכה רעהו כסתר ואמר כל העם
אמן : ארור לקח שחד לתכות נפש רם נקי ואמר כל העם אמן
ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם
ואמר כל העם אמן :
כה ויהי אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות
את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום ונתנה יהוה אלהיך עליון
על כל גווי הארץ : ובאו עלך כל הברכות האלה והשיגך כי
תשמע בקול יהוה אלהיך : ברוד אתה בעיר וברוד אתה
בשדה : ברוד פרי כמנה ופרי ארמתך ופרי בהמתך שגר
אלפיך יעשתיות צאנך : ברוד מנאך ומשאריתך : ברוד אתה
בבאך וברוד אתה בצאתך : ששי יתן יהוה את איביך הקמים
עליך ננפים לפניך ברוד אחר יצאו אליך ובשבעת דרכים
יגוסו לפניך : יצו יהוה אתך את הברכה באסטיך ובכל משלה
ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : יקימך יהוה לו
לעם קדוש כאשר נשבע לך כי השמר את מצות יהוה אלהיך
והלכת בדרכיו וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך
ויראו מטה : והותרך יהוה למזכה בפרי כמנה ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת
לך

תבוא כח

לך : יפתח יתוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת ממנו
ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים
ואתה לא תלוה: ונתנה יהוה לראש ולא לונב והיית רק למעלה
ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי
מצוה היום לשמר ולעשות ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי
מצוה אתכם היום ומיושמו מאול ללכת אחי יים את- מלעברם
והיה אם לא תשמע לקול יהוה אלהיך לשמר לצוות את כל
מצותיו ותקתיו אשר אנכי מצוה היום ובאו עליך כל
הקללות האלה והשיגה ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה :
ארור מנאך ומשארתיך : ארור פרי במנה ופרי אדמתה שגר
אלפיה ועשתרת צאנה : ארור אתה בכאף וארור אתה
בצאתך : ישלח יהוה כף את המארה את המהומה ואת
הסנערת בכל משלה ידך אשר תעשה עם השמרך וער אברך
מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני : ידבק יהוה בך את
הרבר עד כלתו אתך מעל הארמה אשר אתה בא שמה
לרשתה : יבכה יהוה כשחפת ובקיתת ובדלקת ובחרחך
ובחרב ובשרפון ובירקון ורדפוך עד אביך : והו שמיק
אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתך ברול : יתו יהוה
את סמר ארצה אבק ועפר מן השמים ירר עליך עד השמרך
יתנה יהוה ננף לפני איבך בהרף אחי תצא אליו ובשבעת
דרבים תנום לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ : והתה
נבלחך למאכל לכל עוף השמים ולבהסת הארץ ואין מתיריך
יבכה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובחרים אשר לא
חוכל להרפא : יבכה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב :
והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא
תצליח את ירכייהוה תאף עשוק וגזול כל הימים ואין טושיע
אשה תארשו ואיש אחר ישגלנה בית חבנה ולא תשכ בו כרם
ובשחורים ק' ישכנת ק' חטע

תבוא כח

חטע ולא תחללנו : שוה מבוה לעיניך ולא תאכל ממנו
הסרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנה נתנות לאיבך ואין
לך מושיע : בניך ובנותך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות
אלהם כל היום ואין לאל ידך : פרי אדמתך וכל יגיעה יאכל
עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים : והיית
משגע ממראה עיניך אשר תראה : יבכה יהוה בשחין רע
על הברכים ועל השקים אשר לא תכל להרפא מכר רגלך
ועד קרקרך : יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל
גוי אשר לא לא ידעת אתה ואכת דועכרת שם אלהים אחרים
עץ ואבן : והיית לשמה למשל ולשינה בכל העמים אשר
ינהג יהוה שמה : זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי
וחסלנו תארבה : כרםם תמע ועברת ויין לא תשתה ולא
תאגר כי תאכלנו התלעת : זיתים יהו לך בכל גבוקה ושמן
לא תסוך כי של זחך : בגים ובנות תוליד ולא יהו לך כי
ילבו בשבי : כל עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל : הגי
אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרר טמה ממז
תוא ילוד ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לונב
ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגה עד השמרך כי
לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו ותקתיו אשר צוה :
והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם : תחת אשר לא
עברת את יהוה אלהיך בשמחת ובמוכ לבב מרב כל :
ועברת את איביך אשר ישלחני יהוה כף ברעב ובצמא
ובעירם ובחמר כל ונתן על כחול על צוארך עד השמירו אתך
ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי
אשר לא תשמע לשנו : גוי עז פנים אשר לא ישא פנים
לוקן ונער לא יחן : ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד
השמדך אשר לא ישאר לך רגן תירושו ציר שגר אלפך
ועשתרת

תבוא כח

יעשהרת צאנקה עד האבירו אתה : והצר לך בכל שעריך
עד ררת חסתיך הנכהת והכצרות אשר אתה במח כחן בכל
ארצה והצר לך בכל שעריך בכל ארצה אשר נתן יהוה אליהך
לך : ואכלת פרי במנה בשך בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה
אלהך בסצור ובמצוק אשר יציק לך איבה : האישי הרה בה
והענג מאד הרע עינו כאחיו וכאשת חקו וביתר בניו אשר
יוחור : מתת לאחד מהם מפשר בנו אשר יאכל מבלי
השאיר לו כל בסצור ובמצוק אשר יציק לך איבה בכל
שעריך : הרכה בה והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על
הארץ מהתענג ומרד הרע עינה באיש חיקה ובפנה ובבתה :
ובשליחה היוצת מכין רגליה ובפניה אשר תלך כי תאכלם
בחסר כל בסתר כמצור ובמצוק אשר יציק לך איבה בשעריך
אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתבים
בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך
וחפלא יהוה את מכתך ואת מכת זרעך מכות נרלת ונאמנות
וחלים רעים ונאמנים : והשיב כף את כל סרוה מצרים אשר
יגדת מפניהם ורפקו כף : גם כל חלי וכל סכה אשר לא
כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמרך :
ונשארם כמתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב
פי לא שמעת בקול יהוה אלהיך : והיה כאשר ששי יהוה
עליכם לחיטב אתכם ולהרבות אתכם פן ישיש יהוה עליכם
להאכיר אתכם ולהשמיר אתכם ונסחתם מעל הארמה
אשר אתה בא שמה לרשתה : והפיצה יהוה בכל העמים
מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועברת שם אלהים אחרים אשר
לא ידעת אתה ואבתה עץ ואבן : ובגוים ההם לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכה רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים
וראבון נפש : והיחיה תלאים לך מנגר ופחדת לילת ויוסם

ולא

תבוא כח כט

ולא תאמין בחייה בבקר תאמר מי יחן ערב ובערב תאמר מי
יתן בקר ספחד לכבדך אשר תפחד ומטראה עיניך אשר
תראה : והשיבה יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרת
לך לא תסיף עוד לדאתה והתמכרתם שם לאיבה לעבדים
ולשפחות ואיך נהואלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל בארץ מאב מלכד הברית אשר כרת
אתם בחרב : פ שביעי כט
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את
כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפדעה ולכל
עבריו ולכל ארצו : הספות הגדלת אשר ראו עיניך האתת
והמפתים הגדלים ההם : ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים
לראות ואזנים לשמע עד היום הזה : ואולד אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלחה
מעל רגלך : לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
תרעו כי אני יהוה אלהיכם : מפטיד ותבאו אל המקום הזה
ויצא סחן מלך השבון ועל מלך הבשן לקראתנו למלחה
ונכס : ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשי ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם
למען תשכילו את כל אשר תעשון :

פ פ פ

אתם נצבים היום בלכם לפני יהוה אלהיכם ראש כם שבטיכם
זקניכם ושמריכם כל איש ישראל : מפכם נשיכם וגרדך אשר
בקרוב מחנה מחטב עזיק עד שאב סימך : לעברך כברית
יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום :
שני למען תקם אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים
כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתך לאביהם ליצחק
וליעקב : ולא אתכם לברכם אנכי כרת את הברית הזאת

ואת

ואת האלה הזאת : כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום : שלישי כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עבדנו בקרב הגוים אשר עברתם : וזראו את שקוצהם ואת גלליהם עין ואכן כסף וזהב אשר עמרתם : פן יש בככם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים תחם פן יש בככם שרש פרה ראש ולענה : והיובשמעו את דברי האלה הזאת ותתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה : לא יאכף יהוה סלה לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורכצה בו כל האלה וכתובה כספר הזה ומתה יהוה את שמו מתחת השמים : והביילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית וכתובה כספר הזה : ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאתיכם והנכרי אשר יבא מארץ רחיקה וראו את כבית הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה : גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמחפכת סרס ועמרה אדמה וצבאים : אשר הפך יהוה באפובתחתו : ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה : ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרח עמם כהוציאו אתם מארץ מצרים : וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם : ויחרי אף יהוה בארץ הרוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה כספר הזה : ויחשם יהוה מעל ארמנתם בארץ ובהמה ובקצף גדול וישלכם : אל ארץ אחרת כיום הזה : הנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ובנינו עד עולם לעשות את כל וצבאים ק' ל' רבתי דברי

התורה הזאת : ס (ל) רביעי שני כשהן כהוברים והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך ככל הגוים אשר הריחך יהוה אלהיך שמה : ושבת ער יהוה אלהיך ושמעת בקרו ככל אשר אנכי מצוה היום ואתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך : ושבת יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקדך : והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אב ידך וירשתה והיטבך והרכך מאבתך : ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך ככל לבבך ובכל נפשך למען חייך : חמישי שלישי כשהן כהוברים ונהן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך : ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום : והותירך יהוה אלהיך ככל מעשה ירך בפרי ובגתך ובפרי ארמך למטה כי ישוב יהוה לשוב עליך לשוב כאשר שש על אבתך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו והקתיו הכתובה כספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך ככל לבבך ובכל נפשך : ס (ששי) כי הצעות הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נפלאת הוא כבך ולא רחקה הוא : לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אהה ונעשנה : ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל יבנה הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה : כי קרוב ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע : אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשבר מצותיו ומשפטיו וחייית ורבת וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה : ואם יפנה לבבך ולא תשכע ונרחת והשתחית לאלהים אחרים ועבדתם : (ספטי) הגדתי לכם היום כי אבד האבדון לא תאריכו ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה לרשתה : הערתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים ותמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובהרה בחיים למען תחיה אתה וזרעך : לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לאכרתם ליצחק וליעקב לתת להם :

פ פ פ

לא וירך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל : ויאמר איתם כן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא העבר את הירדן הזה : יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : (שני) ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם : ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם : חזקו ואמצו אל היראו ואל הערצו כפניהם כי יהוה אלהיך הוא דהלך עמך לא ירפך ולא יעזובך : (שלישי) המישי כשהן כהוברים ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזקו ואמרו כי אהה הבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תחילנת אותם :

ויהוה

כך

ויהוה הוא החלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחת : ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכתבים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל : (רביעי) ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים בטעך שנת השמיטה בחג הסוכות כבוא כל ישראל לדאות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את חתורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם : הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר כשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושכרו לעשות את כל דברי התורה הזאת : וכניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חייב על הארסה אשר אתם עכרים את הירדן שמה לרשתה : פ (חמישי ששי כשהן מחוברין) ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואלך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד : וירא יהוה באהל מועד וילך משה ויהושע פתח האהל : ויאמר יהוה אל משה חנך שכב עם אבתך וקם העם הזה ונתח אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועזבני וחפר את בריתי אשר כרתני אתו : וחרח אפי כי ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מחם ויהי לאכל ומצאתו רעות רבות וצרות ואכר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה : ואנכי הסתר אסתיר פני כיום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים : ועתה פני כיום ההוא על כל הזאת ולמדה את בני ישראל שימח כפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל : (ששי שביעי כשהן מחוברין) כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו וזת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את בריתי והיה כן : ויהי כן תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום כמדם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי : ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי לחם ואנכי אהיה עמך : ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם : (שביעי) ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר : לקח את ספר התורה הזוה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם כך לעד : כי אנכי ידעתי את מרדך ואת ערפך הקשה הן כעודני חי עמכם היום מכרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי : (מפטיר) הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדכרה באזניהם את הדברים האלה ואעירה כם את השמים ואת הארץ : כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתן וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה נאחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם : וידבר משה כאזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם :

פ פ פ

השמים ואדכרה ותשמע הארץ אמרי פי : יערף כמטר לקחי תול כמל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים

וכרביבים עלי עשב : כי שם יהוה אקרא חבו גדל לאלהינו : הציר תמים פעלו כי כל רכבו משפט אל אמנה ואין עול צדיק וישר הוא : שחת לו לא בניו מבמם דור עקש ופתלתל הליחות תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויבנגד : (שני) זכר ימות עולם בניו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך : כהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב נבלת עמים למספר בני ישראל : כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו : ימצאתו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסככנהו ויבוננהו יצרנהו כאישון עינו : כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאחו על אכרתו : יהוה כדר ינחנו ואין עמו אל נכר : (שלישי) ירככחו על במותים ארץ ויחלב צאן עם חלב כרים ואילים : וישמן ישרון ויבעט שמנת ענית כשית כליות חמק ודם ענב תשחה חמר : וישמן ישרון ויבעט שמנת ענית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו : יקנארו כורים כתיבנת יבעיכחו : יזכחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב כאו לא שערום אבתים : צור ילךך תשוי ותשכח אל מהלךך : (רביעי) וירא יהוה וינאץ מכם בניו ובנותיו : ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אהריחם כי דור תהפכת חמם בנים לא אמן כם : הם קנאוני בלא אל כעסוני בחבליהם ואני אקניאם בלא עם בניו נבל אבעיסם : כי אש קדחה כאפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלחט מוסרי הרים : אספה עלימו רעות חצי אכלה כם : מוי רעב ולחמי רשף וקטב מירי ושן כהמת אשלה כם עם חמת וחלי עפר : מחוץ תשכל הרב ומחדרים אימה גם בחורגם כמתולת יונק עם איש שיבח : אמרתי אפאיהם אשביחם מאניש זכרם לולי כעם אויב אניור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמח ולא יהוה פעל כל זאת : כי גוי אכר עצות המת ואין בהם תכונה : (חמישי) לו חכבו וישכילו זאת יבינו לאחריהם : איכה ירדף אחד אלה ושינים יניסו רכבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסנירם : כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים : כי מגפן סדם נפגם ומשדמת עמרה ענכינו ענכי רוש אשכלת מדרת למו : חמת תנינם יינם וראש פתנים אכור : הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי : לוי נקם ושלם לעת המוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו : כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי יזלת יד ואפס עצור ועזוב : ואמר אי אלהימו צור חסיו בו : אשר חלב זכחכמו יאכרו ישתי יין נסיכם יקומו ויעודכם יהי עליכם סתרה : ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל : (ששי) כי אשא אל שמים די ואמרת חי אנכי לעלם : אם שנית ברק חרבי ותאחו במשפט די אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם : אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביח מראש פרעות אויב : הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצויו וכפר אדמתו עמו : פ (שביעי) ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת כאזני העם הוא והושע בן נון : ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל : ויאמר אלהים שימו לבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר הצום את בניכם לשמור לעשות אח כל דברי התורה הזאת : כי לא דבר רק הוא בכם כי חמא חייכם וכדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אהם וי יתרה וי זעירא עברים

עברים את הירדן שמה להשתה : פ (מפטר) וידבר יהוה אל משה
בצגם היום הזה לאמר : עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ
מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
לאחזה : ומת בהר אשר עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן
אחיו : ויהי הנה והאסף אל עמיו : על אשר מעלתם כי בתוך בני ישראל
כמו מריבת קדש מדבר צן על אשר לא אקדשתם אותי בתוך בני ישראל :
כי מגדר חראתה את הארץ ושמתה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני
ישראל :

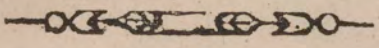
פ פ פ

לג וזאת הברכה אשר ברכך משה איש האלהים את בני ישראל לפני
מותו : ויאמר יהוה מסיני בא וורה משעיר למו חיפיע מהר
פארן ואתה מרכבת קדש מימינו אשדת' למו : אף חבב עמים כל קדשו
ביר-וחם הכו לרגלך ישא מדברתיך : תורה צוה לנו משה מרשה
קהל יעקב : ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יהד שבטי ישראל :
יהי ראובן ואל ומת ויהי מתיו מספר : ס וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה
קול יהודה ואל עמו תביאני ידיו רכ לו ויצד מצריו תהיה : פ (שני) וללוי
אמר תמיד ואורוך לא ש הסירך אשר נסיתו במטה תריבתו על מי מריבת :
האמר לאביו ולאמו לא ראתיו ואת אחיו לא חביר ואת בני לא ידע כי
שמרו אמרתך וכריתך נצחו יורו מששך ליעקב ותירתך לישראל ישימו
קשרת כאפך וכליל על מוכתך : בך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה פחץ
מתנים קצו ומשנאו מן יקטן : ס לכניסן אמר ירוד יהוה ישכן לבטח
עליו כל היום ובין כתפיו ס : ס (שלישי) וליוסף אמר מברכת יהוה
ארצו ממגד שמים משל גיהנום רכבת תחת : וממגד תבואת שמש
במגד גרש ירחים : וראש הררי קדם וממגד גבעות עלם : וממגד ארץ
הגליל ורצון שבני סנה תבואתו לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו : בכור שורו
הרר לוגרני ראש קרני כחם עמים יגנה יחדו אפסי ארץ והם רכבות
אפרים והם אלפי מנשה : ס (רביעי) ולזבולן אמר שמש זבולן בצאתך
ויששבר כאלו : עמים הר יקראו שם יוכחו זכחי צדק כי שפע ימים יינקו
ושפני ממנו חול : ס ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע
אף קדקד : וירא ראשית לו כי שם חלקת מתקק ספון ויתא ראשי עם צדקת
יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל : ס (חמישי) ולדן אמר דן נור ארית
יזק מן הכסף : ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא כרפת יהוה ים ודרום
ישש : ס ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצון אחיו ומכל בשמן רגלו
בהול גתשת מנעלך וכימוד דבאר : אין כאל ישרון רכב שמים בעורך
ובנאותו שחקים : (ששי) מיניה אלה קדם ומתחת זרעית עולם ויגרש
מזנף איוב ויאמר חשוד : ויאמר ישראל במח בדר עין יעקב אל ארץ דן
ותהיה אף שמו יערה מל א שריר ישראל מי כמות עם נישע ביהוה מן
עודד ואשר חיים נאותך ויבחישי איכיר לך ואתה על כמותימו תדרך : ס
(לד) (שביעי) ויגל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש המגד אשר על
פני ירחו וראה את כל הארץ את הגלעד עד דן : ואת כל נפתלי ואת
ארץ

ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האדום : ואת הנגב ואת
הכר בקעת ירחו עיר חתמרים עד צער : ויאמר יהוה אליו זאת הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה חראיתך בעיניך
ושמה לא תעבר : וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה :
ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום
הזה : ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתח עינו ולא נס לחה :
ויבכו בני ישראל את משה בערכת כואב שלשים יום ויחבו
ימי בכי אבל משה : ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה : ולא קם
נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים : לכל האתת
והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצו : ולכל חיד החזקה ולכל חמורא הגדול אשר עשה משה לעיני
כל ישראל :

חזק

שכח ותהלה לדר מרומא . לתשלום תורת יי תמימת :

לוח קריאת פרשיות הכועדים

(לראש השנה) ביום ראשון קורין חמשה בני אדם כפ' וירא. מן זה פקר את
ערה עד ויגר אנדרם. ואם הוא שבת קורין בו שבעה.
והמפטיר קורא כפ' פנחס. ובחדש השביעי עד אשה ליחוח. ביום השני
קורין חמשה בני אדם כפרשת וירא. מן ויהי אתר הכרדים האלה עד סוף
הפרשה והמפטיר קורא כאתמול:
(לצום גדליה ושאר תעניות) כשחרית ובמנחה קורין ג' בני אדם כפ' כי תשא
מן ויהל משה עד וינחם ה' וגו'. ומרלגין עד פסל
לד וקורין עד אשר אני עושה עמך. ובמנחה הג' הוא המפטיר.
(צום כפור) כשחרית קורין ו' ובשבת קורין ז' בני אדם כאחרי מות.
מתחלת הסדר עד דבר אל אהרן והמפטיר קורא כפ' פנחס
ובעשור לחדש השביעי. במנחה קורין ג' בני אדם כפ' עריית כן כמעשה
ארץ מצרים עד סוף הסדר באחרי מות.
(לסוכות) ביום ראשון קורין ה' כ"א כפ' אמור. מן שור או כשב עד וידבר
משה את מועדי ה'. ואם הוא שבת קורין בו ז'. והמפטיר קורא
כפ' פנחס ובחמשה עשר יום: וכיום שני קורין כאתמול. והמפטיר גם
כן כאתמול:
(לחוק"מ) ביום ראשון קורין כפ' פנחס ד' כ"א. האחד קורא ביום השני.
והשני ביום השלישי. והשלישי ביום הרביעי. והרביעי קורא
כפיקא דיומא ביום השני וכיום השלישי וכל הימים על זה הסדר:
(לשבת של חוק"מ) לשחרית קורין ז' בני אדם כפ' כי תשא. מן ראה אתה
אומר אלי עד בחלב אבו. והמפטיר קורא כפרשת פנחס
בקרבנות כענינו של יום. ובמנחה קורא בסדרא דשבוע:
(לשמיני עצרת) קורין חמשה בני אדם כפ' ראה מן עשר תעשר עד אשר
נהן לך. ואם הוא שבת קורין ז' ומתחילין ג' כעשר תעשר
והמפטיר קורא כפ' פנחס ביום השמיני עצרת:
(לשמת תורה) קורין ה' כ"א מן סדר וזאת הברכה עד מעונה אלהי קדם
ותורין וקורין כפ' רצון ראש הכנסת ואז קורין לחתן תורה
מן מענה אלהי קדם עד גמירא. וכספר שני קורין לחתן בראשית ובתחיל
מן בראשית עד לעשות. והמפטיר קורא כפ' השלישי כאתמול:
(לראש חודש) כחול קורין ד' כ"א כפנחס מן את קרבני עד יעשה ונסכו.
ובשבת המפטיר קורא בספר שני מן וביום השבת ובראשי
חדשיכם עד יעשה ונסכו:
(לחנוכה) קורין ויהי ביום כלות משה כפ' נשא עד כן עשה את המנורה
כפ' בהעלותך. ביום הראשון קורין ג' בני אדם היינו כהן קורא
עד לחנוכה המנוכה וללוי עד מלאה קטורת ולישראל עד זה קרבן נחשון
ובשבת המפטיר הנשיא כולו השייך לאותו היום. וכשאר הימים הנשיא
השייך ליום וגם הנשיא אחריו. וכיום השמיני משלימין עד עשה את
המנורה בפרישת בהעלותך:
(לשבת שקלים) קורא המפטיר כי תשא כתחלת הסדרא עד על נפשותיכם:
(לשבת זכור) קורא המפטיר בסוף סדר כי תצא מן זכור את אשר עשה לך
עמלק. עד סוף הפרשה:
(לפורים) קורין ג' בני אדם כבוף סדר בשלח מן ויבא עמלק עד סוף הסדר:
קורא

(לשבת פרה) קורא המפטיר בתהלת זאת הקת חתורה עד הטמא עד הערב: (כשבת החודש) קורא המפטיר בפרשת בא אל פרעה מן החודש היה עד תאבלו מצות:

(לפסח) ביום ראשון קורין חמשה ובשבת ז' ב"א כסדר בא מן ויקרא משה עד על צבאותם. והמפטיר קורא בפנחס ובהחדש הראשון עד עבודה לא תעשו. ויום שני קורין חמשה בני אדם באמור שור או כשב כמו ביום א' של סוכות. והמפטיר קורא כאתמול:

(לחול המועד) ביום שלישי קורין ג' בני אדם בפרשת בא מן קרש לי כל בכור עד הוציאנו יי ממצרים והרכיני קורא כאתמול מן והקרכתם אשה. ביום רביעי קורין ג' בני אדם כמשפטים אם כסף הלוח עד לא תבשל גדי. והרכיני קורא כאתמול והקרכתם. ביום חמישי קורין ג' בני אדם כבי תשא מן פסל לך עד לא תבשל גדי. והרכיני קורא כאתמול והקרכתם ואם הוא שבת קורין ז' ב"א ומתחילין ראה אתה אומר אלי. ביום ששי קורין ג' בני אדם בבחיעלותך מן וידבר ה' אל משה במדבר סיני עד ולאורח הארץ והרכיני כאתמול:

(ביום ז' של פסח) קורין שירת הים חמשה בני אדם ובשבת ז' מתחלת ויהי בשלח עד אני רופאך. והמפטיר קורא כאתמול והקרכתם: (ביום ח' של פסח) קורין ח' ב"א כל הבכור ובשבת קורין ז' ומתחילין עשר תעשר כמו בשמ"ע. והמפטיר קורא כאתמול סימן הקריאות האלה: משך תורא קרש בככפא פסל במדברא שלח כוכרא: וזח כשחל פסח באחר כשבת או בשלישי כשבת או בשבת. ואם חל בחמשי כשבת קורין על סדר זה:

משך תורא פסל בקרשא כסף במדברא שלח כוכרא: ולעולם כחול המועד ושבת קורין בפ' כי תשא ראה אתה אומר אלי עד בחלב אמו. והמפטיר קורא בפרשת פנחס והקרכתם: (לשמיניות) ביום ראשון קורין חמשה בני אדם בפ' יתרו מן בחדש חשילישי עד סוף הסדר. והמפטיר קורא בפנחס וביום הכוכרים עד ונסכיחם. ביום שני קורין חמשה בני אדם כל הבכור. ובשבת קורין ז' ומתחילין עשר תעשר כמו בשמיני עצרת והמפטיר קורא כאתמול: (לשבעה עשר בתמוז) קורין ג' בני אדם בפרשת ויחל עד אשר אני עושה עמך וכן במנחה. והשלישי הוא המפטיר:

(לתשעה באב) בשחרית קורין ג' בני אדם בפרשת ואתחנן מן כי תוליד בניים עד אשר ח' אלהיך נתן לך כל הימים. ובמנחה קורין בפרשת כי תשא ויחל משה כשארי תעניות:

מגלת אסתר א

ויהי

בימי אחשורוש. הוא אחשורוש. המלך. מחורו וער. כוש שכז. ועשרים ומאה מדינה: ב בימים ההם. כשבת המלך אחשורוש. על כסא מלכותו. אשר בשושן הבירה: ג בשנת שלוש למלכו. עשה משחה. לכל שריו ועבדיו. חיל פרס ומרי. הפרחמים. ושרי המדינות לפניו: ד בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואחיקר הפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ה ובטלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת' ביתן המלך: ו חור כרפס וחכלת אחו בחכלי בוץ וארגמן על גילי כסף עמודי שש סמכות זהב וכסף על רצפת ברטוש ודר ומחרת: ז והשקות בכלי זהב וכלים סכלים שונים ויין מלכות רב כיר המלך: ח והשחיה כרת אין אנס כי כן יסר המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש מ מ גם ושתי המלכה עשה משחה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: י ביום השביעי כמוב לב המלך ביין אמר למהוין בותא הרבנא בגתא ואכנתא זתר וכרנס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: יא לתביא את ושתי המלכה לפני המלך ככתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי מוכת מראה היא: יב ותמאן המלכה ושתי לבוא ברבר המלך אשר ביר הסריסים ויקצה המלך מאד וחמתו בערה בו: יג ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: יד והקרב אליו כרשנא

מגלת אסתר א

שהר אדמתא חדשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס
ומרי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות : מו כרת מה
לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך
אחשורוש ביד הסרסים : מז ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים
לא על המלך לברו עוהה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל
כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש כי יצא דבר
המלכה על כל הנשים להכזות בעליהן בעיניהו באמרם המלך
אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה :
והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר
המלכה לכל שרי המלך וכרי ביון וקצף : אא על המלך טוב
יצא דבר מלכות מלפניו וכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבר
אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתו
המלך לרעותה הטובה ממנה : ונשמעו פתגם המלך אשר
יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן
למגדול ועד קמן : וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש
המלך כדבר ממוכן : וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל
מדינה ומדינה : ככתבה ואל עם ועם כלשונו לחיות כל איש
שרר בכיתו ומד ברובלשונו עמו : ב אחר הדברים האלה כשוף
המת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה את
אשר נגזר עליה : ויאמרו גערי המלך משרתיו יבקשול לה
נערוה בחולות פובות מראה : ויפקר המלך פקידים כל
מדינות מלכותו ויקצו את כל נערה בחולה טובת מראה אל
שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סרים המלך שמר
הנשים ונתון המרקיהן : והנערה אשר תיטב בעיני המלך
תמלך תחת ושתי וייטב דבר בעיני המלך ויעש כן : איש
יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן
קיש איש ימיני : אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה

עם

מגלת אסתר ב

עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נמוכדנצר מלך בבל : והיו
אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו
לבת : והיו בהשמע דבר המלך ודרתו ובהקבץ נערוה רבות
אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך ואל
יד הגי שמר הנשים : ותיטב הנערה בעיניו ותשא חספ לפניו
ויבחל את המרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערוה
תראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערוהיה למנוב בית
הנשים : ל הגייה אסתר את עמה ואת מלדתה כי מרדכי
צוה עליה אשר לא תגיד : וככל יום ויום מרדכי מתהלך לפני
הצר בית הנשים לרעת את שלום אסתר ומה יעשה בה :
ובהגיע חר נעיה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ
חיות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן
ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי
הנשים : וכוה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר
ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך : בערב
היא באה וכבקר היא שבת אל בית הנשים שני אל יד שעשגו
סרים המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אמר
הפץ בה המלך ונקראה בשם י ובהגיע חר אסתר בת אביהויל
דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר
כי אם את אשר יאמר הגי סרים המלך שמר הנשים ותתי
אסתר נשאת הן בעיני כל ראייה : וחלקה אסתר אל המלך
אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא החדש שבט
בשנת שבע למלכותו : ויאבה המלך את אסתר מכל הנשים
ותשא הן והסד לפניו מכל הבתולות וישמכר מלכות בראשת
זימליכה תחת ושתי : ויעש המלך משתה גדול לכל שריו
ועבדיו את משתה אסתר והנחת למדינות עשה ויתן משאת

כיה

מגלת אסתר ב ג

כיר המלך : ובתקבץ בחולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך
אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי
ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה כאמנה אתו :
בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני
סריסי המלך משמרו הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש :
ויודע הרבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר
למלך בשם מרדכי : ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ
ויכתב בספר רברי הימים לפני המלך : ג אחר הרב יים האלה
גדל המלך אחשורוש את המןבן המרתא האגני וינשאהו וישם
את כסאו מעל כל השרים אשר אתו : וכל עבדי המלך כרעים
ומשתתוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא
ישתחוה : ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי
מדוע אתה עובר את מצות המלך : ויחי כאמרם אליו יום ויום
ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי
הגיה להם אשר הוא יהודי : וירא המן כי אין מרדכי כרע
ומשתחוה לו וימלא המן חמה : ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי
לברו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל
היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי : בחדש
הראשון הוא החדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש
הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים
עשר הוא חרש אדר : ס ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם
אחד מפור ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם
שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שות
להניהם : אם על המלך טוב יכתב לאכרם ועשרת אלפים
כבר כסף אשקול על יהי עשי המלאכה להביא אל גנוי המלך :
ויסר המלך את מבעתו מעל ידו ויתנה להמןבן המרתא האגני
צדר היהודים : ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם
לעשות .

מגלת אסתר ג

לעשות כו כמוב בעיניך : ויקראו ספרי המלך כחודש הראשון
בשלשה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשורוש
המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם
מדינה ומדינה בכתבה ועם כל שונו בשם המלך אחשורוש
נכתב ונחתם בטבעת המלך : ונשלוח ספרים כיר הרצים אל
כל מדינות המלך להשמיר להרג ולאבר את כל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים כיום אחד בשלושה עשר לחדש
שנים עשר הוא חרש אדר ושללם לבו : פתשגן הכתב
להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים
ליום הזה : הרצים יצאו החופים בדבר המלך והרת נתנה
בשושן הבירה והמלך והמנישבו לשתות והעיר שושן נכובה : ס
ומרדכי ידע את כל אשר נעשה : ויקרע מרדכי את
בגדיו : וילבש שק ואפר : ויצא בתוך העיר : ויועק זעקה
גדולה ומרה ויבוא עד לפני שער המלך : כי אין לבוא אל
שער המלך בלבוש שק : ג ובכל מדינה ומדינה מקום
אשר דבר המלך ודתו מגיע : אבל גדול היהודים : וצום
וכבי ומספר : שק ואפר יצע לרבים : ד ותבואינה ותנולאכ
קרי נערות אסתר ומדינה ויגידו לה ותתחלת המלכה מאד
ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולחסי שקו מעליו
ולא קבל : ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר
העמיר לפניה : ותצוה על מרדכי : לדעת מה זה ועל
מה זה : ו יוצא התך אל מרדכי : אל רחוב העיר אשר
לפני שער המלך : ז ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו :
ואת פרשת הכסף : אשר אמר המן לשקול על גנוי המלך :
ביהודיים יקרי לאברם : ה ואת פתשגן כתב הדת : אשר
נתן בשושן להשמירם נתן לו : להראות את אסתר ולהגיד
לה : ולצוות עליה : לבוא אל המלך להתחננו לו : ולבקש

מגלת אסתר ג ד

מלפניו על עמה : ט ויבוא התד • ויגר לאסתר • את
דברי מרדכי : י ותאמר אסתר להתד • ותצווהו אל • מרדכי :
יא כל • עבדי המלך ועם מדינות המלך ירעים • אשר כל •
איש • ואשה אשר • יבוא אל • המלך • אל • החצר הפנימית
אשר לא • יקרא • אתת רתו להמית לבד מאשר יושיט • לו
המלך את • שרביט • הזהב ויהי • ואני לא נקראתי לבוא
אל • המלך • זה שלשים יום : יב ויגידו למרדכי את דברי
אסתר : יג ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר • אל • תדמי
בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים : יד בי אם
החרש תחרישי בעת הזאת • רוח והצלח יעמוד ליהודים
מסקינם אתר • ואת זכית אכיף תאכרו • ומי יודע אם • לעת
כזאת הגעת למלכות : טו ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי
טז לך כנום את • כל היהודים • הנמצאים בשושן • וצומו
עלי ואל • תאכלו ואל • תשתו שלשת ימים לילה ויום גם • אני
ונערתי אצום כן • ובכן אבוא אל המלך אשר לא • כרת •
זכאשר אבדתי אבדתי : יז ועבד מרדכי • ויעש ככל אשר צותה
עליו אסתר : ה אויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות •
ותעסוד כהצר בית • המלך הפנימית נכת בית המלך והמלך
ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכה פתח הבית : ב ויהי
בראות המלך את אסתר המלכה עמרת כהצר נשאה הן בעיניו
ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב
אסתר ותגע בראש השרביט : ג ויאמר לה המלך מה לך
אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות וינתן לה : ד
ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל •
המשתה אשר עשיתי לו : ה ויאמר המלך מהדו את • המן
לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר
עשתה אסתר : ו ויאמר המלך לאסתר במשתה היין • מה

שאלהך

מגלת אסתר ד ה

שאלתה וינתן לה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש :
והען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי : אס מצאתי הן בעיני
המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את
בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומתה
אעשה כדבר המלך : ויצא המן ביום ההוא שמת ואוב לב
זכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו
וימלא המן על מרדכי המה : ויתאפק המן ויבוא אל ביתו
וישלח ויבא את אהב וואת זרש אשתו : ויספר להם המן את
כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר
נשאו על השרים ועבדי המלך : ויאמר המן אף לא הביא
אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם
אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך : וכל זה איננו שות
לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער
המלך : ז ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עין גבה
חמשים אמה ובבקר • אמר למלך ויתלו את • מרדכי עליו
זכא עם • המלך אל • המשתה שמת וייטב הדבר לפני המן
ויעש העין : ח ו בליכה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר
להב א את • ספר הזכרנת רב יהויסיס ויהיו נקראים לפני
המלך : ט וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנתנא ותרש
שני סריכי המלך משמרי הסם אשר בקשו לשלח יר במלך
אחשורוש : י ויאמר המלך מה • נעשה יקר וגדול ה למרדכי
עד זה ויאמרו נערי המלך משרחיו לא • נעשה עמו דבר :
יד ויאמר המלך מי כהצר וחסן בא לחצר בית • המלך החיצונה
לאמר למלך לתלות את • מרדכי על • העץ אשר • הכין לו :
ה ויאמרו נערי המלך אליו חנה המן עמר בהצר ויאמר המלך
יבוא : ו יבוא המן ויאמר לו המלך מה • לעשות באיש
אשר המלך הפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך

לעשות

מגלת אסתר ה

לעשות יקר יותר ממני : ז ויאמר המן אל המלך איש אשר
המלך הפיץ ביקרו : ח יבואו לבוש מלכות אשר לבש-בו
המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות
בראשו : ט ונתן הלבוש והסוס על יד-איש משרי המלך
הפרתמים והלבשו את-האיש אשר המלך הפיץ ביקרו
והרכיבוהו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך הפיץ ביקרו : י ויאמר המלך להמן מהר
קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת ועשה-כן למרדכי
היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מכל אשר דברת :
יא ויקח המן את-הלבוש ואת הסוס וילבש את-מרדכי
וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר
המלך הפיץ ביקרו : יב וישב מרדכי אל-שער המלך והמן
נדהף אל-ביתו אבל וחפז ראש : יג ויספר המן לורש אשתו
ולכל אהביו את כל-אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וורש אשתו
אם מורע היהודים מרדכי אשר התלות לנפל לפניו לא-תוכל
לו כי-נפול תפול לפניו : יד עודם מדברים עמו וסריסי
המלך-הגיעו ויבהלו להביא את-המן אל-המשתה אשר-
עשתה אסתר : ז א ויבא המלך והמן לשתות עם-אסתר
המלכה : ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני כמשתה
היין מה-שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה-בקשתך עד-
חצי המלכות ותעש : ג ותעז אסתר המלכה ותאמר אם-
מצאתי הן בעיניך המלך ואם-על-המלך טוב תנתן לי נפשי
בשאלתי ועמי בבקשתי : כי נמכרנו אני ועמי להשמיר להרוג
ולאכד ואלו לעברים ולשפחות נמכרנו החרשתים כי אין הצד
שות בנוק המלך : ד ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר
המלכה מי הוא זה ואי-זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן :
ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני

המלך

מגלת אסתר ו ה

המלך והמלכה : והמלך קם בהתו מסשתה היין אל-גנת
הביתן והמן עמד לבקש על-נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי
כלתה אליו הרעה מאת המלך : והמלך שב מגנת הביתן אל
בית משתה היין והמן נופל על-הסמה אשר אסתר עליה
ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית הרבר יצא
מפי המלך ופני המן חפזו ויאמר הרבונה אהר מן-הסריסים לפני
המלך גם הנה העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב
על-המלך עמד בבית המן גכה המסם אמה ויאמר המלך
תלהו עליו : ויתלו את-המן על-העץ אשר-רכז למרדכי והמת
המלך שככה : ב וס הוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה
את-בית המן צרר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כיר-הגידה
אסתר מה הוא לה : ויסר המלך את-מבעתו אשר העבור
מהמן ויתנה למרדכי והשם אסתר את מרדכי על בית המן :
והוקף אסתר והדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבקד ותתהנן
לו להעביר את רעת המן האגני ואת מחשבתו אשר השב על
היהודים : ויושט המלך לאסתר את שרבים הזחב והקס אסתר
ותעמד לפני המלך : ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי
הן לפני וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיני יכתב
להשיב את הספרים מחשבת המוכן המרתא האגני אשר כתב
לאכד את היהודים אשר בכל מרינות המלך : כי איככה אוכל
וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיככה אוכל וראיתי
באברן מולדתי : ד ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה
ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ
על אשר שלח ידו ביהודים : ואחם כתבו על היהודים כטוב
בעיניכם בשם-המלך והתמו כטבעת המלך כי כתב אשר
נכתב בשם המלך ונתתום כטבעת המלך אין להשיב : ויקראו
סיפרי המלך בעת ההיא בחרש השלישי הוא חדש סיון

בשלשה

ב

מגלת אסתר ד ה

בשלושה ועשרים כו וכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים
ואל האהשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהו ועד כוש
שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם
כלשונו ואל היהודים ככתבם וכלשונם : ויכתב בשם המלך
אחשורש ויהתום כמבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים
בסוסים דכבי הרבש האהשדרנים בני הרמכים אשר נתן המלך
ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקל ולעמר על נפשם
להשמיד להרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אתם
מך ונשים ושללם לכוז : ביום אחד בכל מדינות המלך
אחשורש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר :
פתשן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
ולהיות היהודיים עתורים ליום הזה להקם מאיביהם : הרצים
דכבי הרבש האהשדרנים יצאו סבילים ורחופים בדבר המלך
והרת נתנה בשושן הבירה : ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש
מלכות תכלת וחור ועמרת זהב גדולה ותכניך בוך וארנמן
והעיר שושן צהלה ושמחה : ליהודים היתה אורה ושמחה
וששון ויקר : ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר
דבר המלך ורתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב
ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים על הם :
מ ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו
אשר הגיע דבר המלך ורתו להעשות כזם אשר שברו איבי
היהודים לשלום בהם ונהפוך הוא אשר ישלמו היהודים הסה
בשנאייהם : נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך
אחשורש לשלח יר במבקשי רעתם ואיש לא עמר בפניהם
כי נפל פחדם על כל העמים : וכל שרי המדינות והאהשדרפנים
והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כך
נפל פחד מרדכי עליהם : כי גרול מרדכי בבית המלך וישמעו

היהודים קרי עתידים קרי

חול

מגלת אסתר ג

הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגרול : ויכו
היהודים בכל איביהם סכת הרב והרג ואבדו ועשו בשנאייהם
כרצונם : ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

איש

פרשנדתא

דלפון

אספתא

פורתא

ארליא

ארידתא

פרמשתא

אריסי

ארידי

קיתא

ואת

ואת

ואת

ואת

ואת

ואת

ואת

ואת

ואת

ואת

עשרת

בני המן בן המלך צרר היהודים הרגו וכ בזה לא שלחו את
ידם : ז ביום ההוא בא מספר ההרגים בשושן הבירה לפני
המלך : ה ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו
היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר
מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך
עד ותעש : מ ותאמר אסתר אסתר המלכה טוב ינתן גם
מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני
המן יתלו על העץ : ויאמר המלך להעשות כן ונתן דת בשושן

ואת

מגלת אסתר ג ד

ואת עשרת בני-המן תלו : ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם
ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש
ובבוה לא שלחו את ידם : ושאר היהודים אשר במדינות
הסלף נקהלו ועמד על נפשם ונוה מאיביהם והרגו בשנאייהם
חמשה ושבעים אלף וככזה לא שלחו את ידם : כיום שלושה
עשר לחדש אדר ונוה בארבעה עשר בו ועשה אתו
יום משתה ושמחה : והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלושה
עשר בו ובארבעה עשר בו ונוה בחמשה עשר כוועשה אתו
אתו יום משתה ושמחה : על כן היהודים הפרזים הישבים
בערי הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו : ויכתב
מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר
בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים : לקיים
עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום
חמשה עשר בו בכל שנה ושנה : כימים אשר נחו בהם
יהודיים מאיביהם ויהיה החדש אשר נהפך להם מגילת לשמחה ומאכל
ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש
לרעהו ומתנות לאבינים : וקבל היהודים את אשר התלו
לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם : כי המן כן הסדתא
האגני צרר כל היהודים השב על היהודים לאכרם והפל פור
הוא הגורל להטם ולאכרם : וכבאה לפני המלך אמר עם
הספר ישוב מחשבתו הדעה אשר השב על היהודים על ראשו
ותלו אתנו ואת בנו על העץ : על כן קראו לימים האלה פורים
על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על
ככה ומה תגיע אליהם : קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם
ועל כל דנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים
האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה : והימים האלה נזכרים
היהודים קרי הפרזים קרי וקבלו קרי ונעשים

מגלת אסתר ב

ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועוד
ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא
יסוף מורעם :
הכתב אסתר המלכה בת אביהיל ומרדכי היהודי את כל
חקקי לקים את אגרת הפרים הזאת השנית : וישלח ספרים אל
כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש
דברי שלום ואמת : לקיים את ימי הפרים האלה בזמניהם
כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם : ומאמר אסתר
קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר : וישם המלך אחשורוש
מס על הארץ ואיי הים : וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת
גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרס : כי מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דרש מוב לעמו
ודבר שלום לכל זרעו :

הסלת מגלת אסתר

